

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Νομοθεσία

Περιεχόμενα

I Πράξεις για την ισχύ των οποίων απαιτείται δημοσίευση

- * Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 1836/93 του Συμβουλίου της 29ης Ιουνίου 1993 για την εκούσια συμμετοχή των επιχειρήσεων του βιομηχανικού τομέα σε κοινοτικό σύστημα οικολογικής διαχείρισης και οικολογικού ελέγχου 1
- Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 1837/93 της Επιτροπής της 9ης Ιουλίου 1993 περί καθορισμού των εισφορών κατά την εισαγωγή οι οποίες εφαρμόζονται στα σιτηρά, στα άλευρα και στα πλιγούρια και σιμιγδάλια σίτου ή σικάλεως 19
- Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 1838/93 της Επιτροπής της 9ης Ιουλίου 1993 περί καθορισμού των πριμοδοτήσεων που προσθέτονται στις εισφορές κατά την εισαγωγή για τα σιτηρά, τα άλευρα και τη βύνη 21
- Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 1839/93 της Επιτροπής της 9ης Ιουλίου 1993 περί τροποποίησης του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1198/93 και περί ενάρξεως διαρκούς διαγωνισμού για εξαγωγή 1 500 000 τόνων μαλακού αρτοποιήσιμου σίτου που έχει στη διάθεσή του ο γαλλικός οργανισμός παρεμβάσεως 23
- * Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 1840/93 της Επιτροπής της 8ης Ιουλίου 1993 περί παύσεως της αλιείας σκουμπριού από πλοία με σημαία της Ισπανίας 25
- * Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 1841/93 της Επιτροπής της 8ης Ιουλίου 1993 περί παύσεως της αλιείας μερλούκιου από πλοία με σημαία του Βελγίου 26
- * Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 1842/93 της Επιτροπής της 8ης Ιουλίου 1993 περί παύσεως της αλιείας γάδου από πλοία με σημαία της Πορτογαλίας 27
- * Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 1843/93 της Επιτροπής της 8ης Ιουλίου 1993 περί παύσεως της αλιείας γάδου από πλοία με σημαία της Δανίας 28
- * Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 1844/93 της Επιτροπής της 8ης Ιουλίου 1993 περί παύσεως της αλιείας γλώσσας από πλοία με σημαία του Βελγίου 29
- * Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 1845/93 της Επιτροπής της 9ης Ιουλίου 1993 για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3567/92 όσον αφορά τα ατομικά όρια των δικαιωμάτων πριμοδοτήσεως για τους παραγωγούς που είναι εγκατεστημένοι στις Καναρίους Νήσους 30

* Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 1846/93 της Επιτροπής της 9ης Ιουλίου 1993 περί προσδιορισμού, για τα κράτη μέλη και για την περίοδο εμπορίας 1993, της εκτιμώμενης απώλειας εισοδήματος, του εκτιμώμενου ποσού της πριμοδότησης που καταβάλλεται ανά προβατίνα και ανά αίγα, καθώς και του ποσού της δεύτερης προκαταβολής της πριμοδότησης αυτής	31
* Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 1847/93 της Επιτροπής της 9ης Ιουλίου 1993 για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3201/90 περί λεπτομερειών εφαρμογής για την περιγραφή και την παρουσίαση οίνων και γλευκών σταφυλής	33
* Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 1848/93 της Επιτροπής της 9ης Ιουλίου 1993 περί λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2082/92 του Συμβουλίου για τις δεδαιώσεις ιδιοτυπίας των γεωργικών προϊόντων και των τροφίμων	35
Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 1849/93 της Επιτροπής της 9ης Ιουλίου 1993 περί καθορισμού των εισφορών κατά την εισαγωγή οι οποίες εφαρμόζονται στην όρυζα και στα θραύσματά της	37
Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 1850/93 της Επιτροπής της 9ης Ιουλίου 1993 περί καθορισμού των πριμοδοτήσεων που προστίθενται στις εισφορές κατά την εισαγωγή της όρυζας και των θραυσμάτων της	39
Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 1851/93 της Επιτροπής της 9ης Ιουλίου 1993 για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1627/89 σχετικά με την αγορά βοείου κρέατος με διαγωνισμό	41
Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 1852/93 της Επιτροπής της 9ης Ιουλίου 1993 περί εκδόσεως πιστοποιητικών εισαγωγής για τα θόεια κρέατα εκλεκτής ποιότητας, νωπά, διατηρημένα με απλή ψύξη ή κατεψυγμένα	43
Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 1853/93 της Επιτροπής της 9ης Ιουλίου 1993 περί καθορισμού των επιστροφών κατά την εξαγωγή στον τομέα των οπωροκηπευτικών	44
* Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 1854/93 της Επιτροπής της 9ης Ιουλίου 1993 που προσαρμόζει, για την περίοδο εμπορίας 1993/94, την ενίσχυση προσαρμογής και τις συμπληρωματικές ενισχύσεις στη βιομηχανία ραφινάρισματος στον τομέα της ζάχαρης	47
Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 1855/93 της Επιτροπής της 9ης Ιουλίου 1993 περί καθορισμού των εισφορών κατά την εισαγωγή για τη λευκή ζάχαρη και την ακατέργαστη ζάχαρη ...	48

II Πράξεις για την ισχύ των οποίων δεν απαιτείται δημοσίευση

Επιτροπή

93/390/ΕΟΚ:

Απόφαση της Επιτροπής της 17ης Ιουνίου 1993 περί εκδόσεως πιστοποιητικών εισαγωγής για τα προϊόντα του τομέα του βοείου κρέατος καταγωγής Μποτσουάνας, Κένυας, Μαδαγασκάρης, Σουαζιλάνδης, Ζιμπάμπουε και Ναμίμπια

50

93/391/ΕΟΚ:

* Απόφαση της Επιτροπής της 9ης Ιουλίου 1993 περί προσαρμογής, για την περίοδο εμπορίας 1993/94, της ενισχύσεως προσαρμογής στην πορτογαλική βιομηχανία ραφινάρισματος ακατέργαστης ζάχαρης που εισάγεται από τρίτες χώρες με μειωμένη εισφορά στην Πορτογαλία

52

93/392/ΕΟΚ:

* Απόφαση της Επιτροπής της 9ης Ιουλίου 1993 για την κατάργηση της απόφασης 93/358/ΕΟΚ του Συμβουλίου που επιτρέπει στα κράτη μέλη να προβλέπουν παρεκκλίσεις από ορισμένες διατάξεις της οδηγίας 77/93/ΕΟΚ όσον αφορά την ξυλεία κωνοφόρων (Coniferales), εκτός από την ξυλεία της THUJA L., PINUS L. και τα μείγματα με PINUS L., καταγωγής Καναδά

53

I

(Πράξεις για την ισχύ των οποίων απαιτείται δημοσίευση)

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΟΚ) αριθ. 1836/93 ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 29ης Ιουνίου 1993

για την εκούσια συμμετοχή των επιχειρήσεων του βιομηχανικού τομέα σε κοινοτικό σύστημα οικολογικής διαχείρισης και οικολογικού ελέγχου

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 130 P,

την πρόταση της Επιτροπής⁽¹⁾,

τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου⁽²⁾,

τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής⁽³⁾,

Εκτιμώντας:

ότι οι στόχοι και οι αρχές της κοινοτικής περιβαλλοντικής πολιτικής, όπως ορίζονται στη συνθήκη και αναλύονται στο ψήφισμα του Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και των αντιπροσώπων των κυβερνήσεων των κρατών μελών των συνελθόντων στα πλαίσια του Συμβουλίου της 1ης Φεβρουαρίου 1993 για ένα κοινοτικό πρόγραμμα πολιτικής και δράσης σε σχέση με το περιβάλλον και την αειφόρο ανάπτυξη⁽⁴⁾, καθώς και στα προηγούμενα ψηφίσματα του 1973⁽⁵⁾, 1977⁽⁶⁾, 1983⁽⁷⁾ και 1987⁽⁸⁾ όσον αφορά την κοινοτική πολιτική και τα κοινοτικά προγράμματα δράσης για την προστασία του περιβάλλοντος, είναι ιδίως η πρόληψη, η μείωση και, ει δυνατόν, η εξάλειψη της ρύπανσης, ιδίως στην πηγή βάσει της αρχής «ο ρυπαίνων πληρώνει», η εξασφάλιση ορθής διαχείρισης των πόρων και η χρήση καθαρών ή καθαρότερων τεχνολογιών·

ότι το άρθρο 2 της συνθήκης, όπως έχει σύμφωνα με τη συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση που υπεγράφη στο Μάαστριχτ στις 7 Φεβρουαρίου 1992, ορίζει ότι η Κοινότητα έχει ως αποστολή να προάγει μια σταθερή και διαρκή ανάπτυξη στο σύνολο της Κοινότητας και ότι το ψήφισμα του Συμβουλίου της 1ης Φεβρουαρίου 1993 δίνει έμφαση στη σημασία της αειφόρου αυτής ανάπτυξης·

ότι το πρόγραμμα «Προς την αειφορία» που έχει υποβάλει η Επιτροπή, τη γενική προσέγγιση του οποίου ενέκρινε το Συμβούλιο με το ψήφισμά του της 1ης Φεβρουαρίου 1993, υπογραμμίζει το ρόλο και τις ευθύνες των επιχειρήσεων

προκειμένου τόσο να ενισχυθεί η οικονομία όσο και να προστατευθεί το περιβάλλον σε όλη την Κοινότητα,

ότι η βιομηχανία φέρει ιδία ευθύνη για τη διαχείριση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων των δραστηριοτήτων της και, ως εκ τούτου, πρέπει να υιοθετήσει μία ενεργητική προσέγγιση στον τομέα αυτόν·

ότι η ευθύνη αυτή απαιτεί από τις επιχειρήσεις να καθιερώσουν και να εφαρμόζουν περιβαλλοντικές πολιτικές, στόχους και προγράμματα, καθώς και αποτελεσματικά συστήματα περιβαλλοντικής διαχείρισης· ότι οι επιχειρήσεις πρέπει να θεσπίσουν περιβαλλοντική πολιτική, η οποία πέρα από πρόβλεψη για συμμόρφωση με όλες τις συναφείς κανονιστικές απαιτήσεις που αφορούν το περιβάλλον, πρέπει να περιλαμβάνει ανάληψη υποχρεώσεων για την εύλογη και συνεχή βελτίωση των περιβαλλοντικών επιδόσεων·

ότι η εφαρμογή συστημάτων περιβαλλοντικής διαχείρισης από τις επιχειρήσεις πρέπει να λαμβάνει υπόψη την ανάγκη να εξασφαλιστεί η ευαισθητοποίηση και η εκπαίδευση των εργαζομένων κατά την καθιέρωση και την εφαρμογή των συστημάτων αυτών·

ότι τα συστήματα περιβαλλοντικής διαχείρισης πρέπει να περιλαμβάνουν διαδικασίες περιβαλλοντικού ελέγχου ώστε οι διευθύνοντες να είναι σε θέση να εκτιμούν τη συμμόρφωση προς το σύστημα, καθώς και την αποτελεσματικότητα του συστήματος στα πλαίσια της υλοποίησης της περιβαλλοντικής πολιτικής της επιχείρησης·

ότι η εκ μέρους των επιχειρήσεων παροχή πληροφοριών προς το κοινό, όσον αφορά τις περιβαλλοντικές πτυχές των δραστηριοτήτων τους, αποτελεί βασικό στοιχείο της ορθής περιβαλλοντικής διαχείρισης, και ανταποκρίνονται στο αυξανόμενο ενδιαφέρον του κοινού να ενημερώνεται σχετικά με το ζήτημα αυτό·

ότι, συνεπώς, πρέπει να παρακινούνται οι επιχειρήσεις να συντάσσουν και να κυκλοφορούν περιοδικές περιβαλλοντικές δηλώσεις που θα περιέχουν πληροφορίες για το κοινό όσον αφορά την πραγματική κατάσταση του περιβάλλοντος στους βιομηχανικούς χώρους τους, καθώς και όσον αφορά τις πολιτικές, τους στόχους, τα προγράμματα και τα συστήματα διαχείρισής τους για το περιβάλλον·

ότι η διαφάνεια και η αξιοπιστία των δραστηριοτήτων των επιχειρήσεων στον τομέα αυτόν ενισχύεται εφόσον οι πολιτικές, τα προγράμματα, τα συστήματα διαχείρισης, οι διαδι-

(1) ΕΕ αριθ. C 120 της 30. 4. 1993, σ. 3.

(2) ΕΕ αριθ. C 42 της 15. 2. 1993, σ. 44.

(3) ΕΕ αριθ. C 332 της 16. 12. 1992, σ. 44.

(4) Δεν έχει ακόμη δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα.

(5) ΕΕ αριθ. C 112 της 20. 12. 1973, σ. 1.

(6) ΕΕ αριθ. C 139 της 13. 6. 1977, σ. 1.

(7) ΕΕ αριθ. C 46 της 17. 2. 1983, σ. 1.

(8) ΕΕ αριθ. C 70 της 18. 3. 1987, σ. 1.

κασίες ελέγχου και οι δηλώσεις των επιχειρήσεων στον τομέα του περιβάλλοντος εξετάζονται, για να εξακριβωθεί ότι πληρούν τις σχετικές απαιτήσεις του παρόντος κανονισμού, οι δε περιβαλλοντικές δηλώσεις επικυρώνονται, από διαπιστευμένους περιβαλλοντικούς επιθεωρητές·

ότι είναι ανάγκη να εξασφαλιστεί η ανεξάρτητη και αμερόληπτη διαπίστευση και εποπτεία των επιθεωρητών περιβάλλοντος προκειμένου να διασφαλιστεί η αξιοπιστία του συστήματος·

ότι πρέπει να ενθαρρύνεται η συμμετοχή των επιχειρήσεων στο σύστημα αυτό επί εκουσίας βάσεως· ότι, προκειμένου να εξασφαλιστεί η ενιαία εφαρμογή του συστήματος σε όλη την Κοινότητα, οι κανόνες, οι διαδικασίες και οι βασικές απαιτήσεις θα πρέπει να είναι οι αυτές σε κάθε κράτος μέλος·

ότι το κοινοτικό σύστημα οικολογικής διαχείρισης και οικολογικού ελέγχου πρέπει σε πρώτη φάση να εστιαστεί στο βιομηχανικό τομέα όπου ήδη εφαρμόζονται συστήματα περιβαλλοντικής διαχείρισης και περιβαλλοντικού ελέγχου· ότι είναι επιθυμητό παρόμοια μέτρα να εφαρμοστούν πειραματικά και σε τομείς εκτός βιομηχανίας, όπως οι εταιρείες διανομής και οι δημόσιες υπηρεσίες·

ότι, προκειμένου οι επιχειρήσεις να αποφύγουν αδικαιολόγητα θάρη και προκειμένου να εξασφαλιστεί η συνοχή μεταξύ του κοινοτικού συστήματος και των εθνικών, ευρωπαϊκών και διεθνών προτύπων συστημάτων περιβαλλοντικής διαχείρισης και ελέγχου, τα πρότυπα αυτά, αναγνωρίζονται από την Επιτροπή, βάσει κατάλληλης διαδικασίας, πρέπει να θεωρούνται ως πληρούντα τις απαιτήσεις του παρόντος κανονισμού και δεν απαιτείται από τις συμμετέχουσες επιχειρήσεις να επαναλαμβάνουν τις αυτές διαδικασίες·

ότι προέχει η συμμετοχή των μικρομεσαίων επιχειρήσεων στο κοινοτικό σύστημα οικολογικής διαχείρισης και ελέγχου και ότι η συμμετοχή τους πρέπει να προωθείται με τη θέσπιση ή την προώθηση μέτρων τεχνικής βοήθειας, καθώς και μηχανισμών με προορισμό την παροχή της αναγκαίας πραγματογνωμοσύνης και υποστήριξης προς τις επιχειρήσεις αυτές·

ότι η Επιτροπή πρέπει, σύμφωνα με κοινοτική διαδικασία, να προσαρμόζει τα παραρτήματα στον παρόντα κανονισμό, να αναγνωρίζει τα εθνικά, ευρωπαϊκά και διεθνή πρότυπα συστημάτων περιβαλλοντικής διαχείρισης, να δώσει κατευθυντήριες γραμμές ως προς τη συχνότητα των περιβαλλοντικών ελέγχων και να προωθήσει τη συνεργασία μεταξύ των κρατών μελών όσον αφορά τη διαπίστευση και την εποπτεία των περιβαλλοντικών επιθεωρητών·

ότι ο παρών κανονισμός πρέπει να αναθεωρηθεί βάσει της κτηθείσας πείρας ύστερα από ορισμένο χρόνο λειτουργίας,

ΕΞΕΛΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Το σύστημα οικολογικής διαχείρισης και οικολογικού ελέγχου και οι αντικειμενικοί του σκοποί

1. Θεσπίζεται κοινοτικό σύστημα για την αξιολόγηση και τη βελτίωση των περιβαλλοντικών επιδόσεων των βιομηχανικών δραστηριοτήτων και τη σχετική ενημέρωση του κοινού, εφεξής καλούμενο «κοινοτικό σύστημα οικολογικής διαχείρισης και οικολογικού ελέγχου» ή «σύστημα», στο

οποίο θα είναι δυνατόν να συμμετέχουν εκουσίως οι επιχειρήσεις που ασκούν βιομηχανικές δραστηριότητες.

2. Αντικειμενικός σκοπός του συστήματος είναι η προώθηση της συνεχούς βελτίωσης των περιβαλλοντικών επιδόσεων των βιομηχανικών δραστηριοτήτων μέσω:

- α) της κατάρτισης και της εφαρμογής, από τις επιχειρήσεις, περιβαλλοντικών πολιτικών, προγραμμάτων και συστημάτων διαχείρισης για τους χώρους όπου ασκούν τις δραστηριότητές τους·
- β) της συστηματικής, αντικειμενικής και περιοδικής αξιολόγησης των επιδόσεων των στοιχείων αυτών·
- γ) της ενημέρωσης του κοινού ως προς τις περιβαλλοντικές επιδόσεις.

3. Το σύστημα δεν θίγει τους υφιστάμενους κοινοτικούς ή εθνικούς κανόνες ή τεχνικά πρότυπα που αφορούν τους περιβαλλοντικούς ελέγχους, ούτε τις υποχρεώσεις των επιχειρήσεων βάσει των εν λόγω νομοθετικών κανόνων και προτύπων.

Άρθρο 2

Ορισμοί

Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, νοούνται ως:

- α) «περιβαλλοντική πολιτική»: οι συνολικοί στόχοι και οι αρχές δράσης μιας επιχείρησης ως προς το περιβάλλον, συμπεριλαμβανομένης της συμμόρφωσης προς όλες τις υφιστάμενες κανονιστικές απαιτήσεις που αφορούν το περιβάλλον·
- β) «περιβαλλοντική ανάλυση»: η αρχική συνολική ανάλυση των περιβαλλοντικών θεμάτων, επιπτώσεων και επιδόσεων που σχετίζονται με τις δραστηριότητες σε ένα συγκεκριμένο χώρο·
- γ) «περιβαλλοντικό πρόγραμμα»: η περιγραφή των συγκεκριμένων αντικειμενικών σκοπών και δραστηριοτήτων της επιχείρησης για την εξασφάλιση μεγαλύτερης προστασίας του περιβάλλοντος σε συγκεκριμένο χώρο δραστηριοτήτων, η οποία περιλαμβάνει την περιγραφή των μέτρων που έχουν ληφθεί ή μελετώνται για την επίτευξη των σκοπών αυτών και, αναλόγως της περιπτώσεως, την τήρηση των προθεσμιών που έχουν τεθεί για την εφαρμογή των μέτρων αυτών·
- δ) «περιβαλλοντικοί αντικειμενικοί σκοποί»: οι λεπτομερείς αντικειμενικοί σκοποί που έχει θέσει η ίδια η επιχείρηση ως προς τις περιβαλλοντικές της επιδόσεις·
- ε) «σύστημα περιβαλλοντικής διαχείρισης»: το τμήμα του συνολικού συστήματος διαχείρισης το οποίο περιλαμβάνει την οργανωτική δομή, τις ευθύνες, τις πρακτικές, τις διαδικασίες, τις μεθόδους και τους πόρους για τον καθορισμό και την εφαρμογή της περιβαλλοντικής πολιτικής·
- στ) «περιβαλλοντικός έλεγχος»: ένα μέσο διαχείρισης που περιλαμβάνει συστηματική, τεκμηριωμένη, περιοδική και αντικειμενική αξιολόγηση των επιδόσεων του οργανισμού, του συστήματος διαχείρισης και των μεθόδων για την προστασία του περιβάλλοντος, με στόχο:
 - ι) τη διευκόλυνση του ελέγχου, από τη διεύθυνση μιας επιχείρησης, των πρακτικών οι οποίες ενδέχεται να έχουν επιπτώσεις στο περιβάλλον,

ii) τον έλεγχο της τήρησης των περιβαλλοντικών πολιτικών της επιχείρησης·

- ζ) «κύκλος ελέγχου»: η χρονική περίοδος κατά την οποία ελέγχονται όλες οι δραστηριότητες σε δεδομένο χώρο δραστηριοτήτων, σύμφωνα με τις απαιτήσεις του άρθρου 4 και του παραρτήματος II, όσον αφορά όλα τα σχετικά περιβαλλοντικά θέματα που αναφέρονται στο παράρτημα I, τμήμα Γ·
- η) «περιβαλλοντική δήλωση»: η δήλωση που συντάσσεται από την επιχείρηση σύμφωνα με τις απαιτήσεις του παρόντος κανονισμού, και ιδίως του άρθρου 5·
- θ) «βιομηχανική δραστηριότητα»: κάθε δραστηριότητα που απαριθμείται στα τμήματα Γ και Δ της στατιστικής ονοματολογίας των οικονομικών δραστηριοτήτων στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα (NACE rev. 1), όπως ορίζεται στον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3037/90 του Συμβουλίου⁽¹⁾, με την προσθήκη της παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας, αερίου, ατμού και θερμού ύδατος, της ανακύκλωσης, της επεξεργασίας, της καταστροφής ή της διάθεσης στερεών αποβλήτων ή λυμάτων·
- ι) «επιχείρηση»: οργανισμός, ο οποίος έχει γενικό επιχειρησιακό έλεγχο των δραστηριοτήτων σε συγκεκριμένο χώρο·
- ια) «χώρος δραστηριοτήτων»: έκταση γης στην οποία ασκούνται βιομηχανικές δραστηριότητες υπό τον έλεγχο μιας επιχείρησης σε συγκεκριμένη τοποθεσία, συμπεριλαμβανομένης κάθε συναφούς ή σχετικής αποθήκευσης πρώτων υλών, υποπροϊόντων, ενδιάμεσων προϊόντων, τελικών προϊόντων και αποβλήτων, καθώς και του εξοπλισμού και της υποδομής που χρησιμοποιούνται στα πλαίσια των δραστηριοτήτων, ανεξαρτήτως της μόνιμης ή μη εγκατάστασής τους·
- ιβ) «ελεγκτής»: άτομο ή ομάδα που ανήκει στο προσωπικό της επιχείρησης ή είναι τρίτος προς την επιχείρηση, και ενεργεί για λογαριασμό της γενικής διεύθυνσης της επιχείρησης, διαθέτοντας, ατομικά ή συλλογικά, τις αρμοδιότητες που αναφέρονται στο παράρτημα II τμήμα Γ και διαθέτει επαρκή ανεξαρτησία σε σχέση με τις δραστηριότητες που ελέγχει ώστε να μπορεί να κρίνει με αντικειμενικότητα·
- ιγ) «διαπιστευμένος επιθεωρητής περιβάλλοντος»: πρόσωπο ή οργανισμός ανεξάρτητος της ελεγχόμενης επιχείρησης, ο οποίος έχει διαπιστευθεί σύμφωνα με τους όρους και τις διαδικασίες του άρθρου 6·
- ιδ) «σύστημα διαπίστευσης»: σύστημα για τη διαπίστευση και την εποπτεία των επιθεωρητών περιβάλλοντος, το οποίο διαχειρίζεται ένα αμερόληπτο ίδρυμα ή οργανισμός που έχει οριστεί ή συσταθεί από το κράτος μέλος, με επαρκείς πόρους και ειδικές γνώσεις και που διαθέτει τις κατάλληλες διαδικασίες για την εκτέλεση των καθηκόντων που ορίζει ο παρών κανονισμός για το εν λόγω σύστημα·
- ιε) «αρμόδιοι οργανισμοί»: οι οργανισμοί που ορίζονται από τα κράτη μέλη, σύμφωνα με το άρθρο 18, προς άσκηση των καθηκόντων που αναφέρονται στον παρόντα κανονισμό.

Άρθρο 3

Συμμετοχή στο σύστημα

- Οι επιχειρήσεις που ασκούν βιομηχανική δραστηριότητα μπορούν ελεύθερα να συμμετέχουν στο σύστημα για κάθε χώρο ή χώρους άσκησης των δραστηριοτήτων τους. Για να καταχωρηθεί ένας χώρος στο σύστημα, η επιχείρηση πρέπει:
- α) να θεσπίσει περιβαλλοντική πολιτική, σύμφωνα με τις σχετικές απαιτήσεις του παραρτήματος I, στην οποία, εκτός από την πρόβλεψη για συμμόρφωση με όλες τις συναφείς κανονιστικές απαιτήσεις που αφορούν το περιβάλλον, πρέπει να περιλαμβάνεται και ανάληψη υποχρεώσεων για την εύλογη και συνεχή βελτίωση των περιβαλλοντικών επιδόσεων, ούτως ώστε να μειώνονται οι περιβαλλοντικές επιπτώσεις σε επίπεδα που να μην υπερβαίνουν εκείνα που αντιστοιχούν στην οικονομικά βιώσιμη εφαρμογή της καλύτερης διαθέσιμης τεχνολογίας·
- β) να πραγματοποιήσει περιβαλλοντική ανάλυση του χώρου δραστηριοτήτων για τα θέματα που αναφέρονται στο παράρτημα I τμήμα Γ·
- γ) να εισαγάγει, υπό το φως των αποτελεσμάτων αυτής της ανάλυσης, περιβαλλοντικό πρόγραμμα για το χώρο και σύστημα περιβαλλοντικής διαχείρισης για όλες τις διεξαγόμενες στον εν λόγω χώρο δραστηριότητες. Στόχος του περιβαλλοντικού προγράμματος θα είναι η εκπλήρωση των υποχρεώσεων που περιέχονται στην περιβαλλοντική πολιτική της επιχείρησης για τη συνεχή βελτίωση των περιβαλλοντικών επιδόσεων. Το σύστημα περιβαλλοντικής διαχείρισης πρέπει να συμμορφώνεται προς τις απαιτήσεις του παραρτήματος I·
- δ) να διενεργεί ή να αναθέσει σε άλλους να διενεργούν, τους κατ' άρθρο 4 περιβαλλοντικούς ελέγχους στους οικείους χώρους δραστηριοτήτων·
- ε) να καθορίσει αντικειμενικούς σκοπούς στο ανώτατο κατάλληλο επίπεδο διοίκησης για τη συνεχή βελτίωση των περιβαλλοντικών επιδόσεων με βάση τα πορίσματα του ελέγχου και να αναθεωρεί ανάλογα το περιβαλλοντικό πρόγραμμα ώστε να είναι δυνατή η επίτευξη των αντικειμενικών σκοπών στον εν λόγω χώρο·
- στ) να συντάσσει, σύμφωνα με το άρθρο 5, ειδική περιβαλλοντική δήλωση για κάθε ελεγχόμενο χώρο δραστηριοτήτων. Η πρώτη τέτοια δήλωση πρέπει να περιλαμβάνει τις πληροφορίες που αναφέρονται στο παράρτημα V·
- ζ) να μεριμνά για την εξέταση της πολιτικής, του προγράμματος, του συστήματος διαχείρισης, της ανάλυσης ή της διαδικασίας ελέγχου που αφορούν το περιβάλλον καθώς και της περιβαλλοντικής δήλωσης ή των περιβαλλοντικών δηλώσεων, προκειμένου να βεβαιώνεται ότι είναι σύμφωνα με τις σχετικές επιταγές του παρόντος κανονισμού, καθώς και για την επικύρωση των περιβαλλοντικών δηλώσεων σύμφωνα με το άρθρο 4 και το παράρτημα III·
- η) να διαβιβάζει την επικυρωμένη περιβαλλοντική δήλωση στον αρμόδιο οργανισμό του κράτους μέλους στο οποίο ευρίσκεται ο χώρος δραστηριοτήτων και να τη γνωστοποιεί, με τον κατάλληλο τρόπο, στο κοινό αυτού του κράτους μέλους, έπειτα από την καταχώρηση του οικείου χώρου δραστηριοτήτων σύμφωνα με το άρθρο 8.

(¹) ΕΕ αριθ. L 293 της 24. 10. 1990, σ. 1.

*Άρθρο 4***Έλεγχος και επικύρωση**

1. Ο εσωτερικός περιβαλλοντικός έλεγχος ενός χώρου δραστηριοτήτων διενεργείται είτε από ελεγκτές της επιχείρησης, είτε από τρίτα προς την επιχείρηση πρόσωπα ή οργανισμούς που ενεργούν για λογαριασμό της. Και στις δύο περιπτώσεις, ο έλεγχος πραγματοποιείται σύμφωνα με τα κριτήρια του παραρτήματος I τμήμα Γ και του παραρτήματος II.
2. Η συχνότητα των ελέγχων καθορίζεται σύμφωνα με τα κριτήρια του παραρτήματος II τμήμα Η, με βάση κατευθυντήριες γραμμές που καταρτίζει η Επιτροπή σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 19.
3. Οι πολιτικές, τα προγράμματα, τα συστήματα διαχείρισης, οι αναλύσεις ή οι διαδικασίες ελέγχου για το περιβάλλον, καθώς και οι περιβαλλοντικές δηλώσεις εξετάζονται προκειμένου να θεβαιωθεί ότι είναι σύμφωνα με τις επιταγές του παρόντος κανονισμού, οι δε περιβαλλοντικές δηλώσεις επικυρώνονται, από τον ανεξάρτητο διαπιστευμένο επιθεωρητή περιβάλλοντος, σύμφωνα με το παράρτημα III.
4. Ο διαπιστευμένος επιθεωρητής περιβάλλοντος πρέπει να είναι ανεξάρτητος από τον ελεγκτή του χώρου δραστηριοτήτων.
5. Για τους σκοπούς της παραγράφου 3, και με την επιφύλαξη της αρμοδιότητας των εκτελεστικών αρχών των κρατών μελών όσον αφορά τις κανονιστικές απαιτήσεις, ο διαπιστευμένος επιθεωρητής περιβάλλοντος ελέγχει:
 - α) εάν η περιβαλλοντική πολιτική έχει θεσπισθεί και εάν πληροί τις απαιτήσεις του άρθρου 3 καθώς και τις σχετικές απαιτήσεις του παραρτήματος I·
 - β) εάν στο συγκεκριμένο χώρο δραστηριοτήτων υπάρχει και εφαρμόζεται σύστημα περιβαλλοντικής διαχείρισης και περιβαλλοντικό πρόγραμμα, καθώς και εάν πληρούν τις σχετικές απαιτήσεις του παραρτήματος I·
 - γ) εάν η περιβαλλοντική ανάλυση και ο περιβαλλοντικός έλεγχος διενεργούνται σύμφωνα με τις σχετικές απαιτήσεις των παραρτημάτων I και II·
 - δ) εάν τα δεδομένα και οι πληροφορίες της περιβαλλοντικής δήλωσης είναι αξιόπιστα και εάν η δήλωση καλύπτει επαρκώς όλα τα σημαντικά περιβαλλοντικά ζητήματα που έχουν σχέση με το συγκεκριμένο χώρο δραστηριοτήτων.
6. Η περιβαλλοντική δήλωση επικυρώνεται από το διαπιστευμένο επιθεωρητή περιβάλλοντος μόνον εφόσον πληρούνται οι προϋποθέσεις που αναφέρονται στις παραγράφους 3, 4 και 5.
7. Οι τρίτοι ελεγκτές και οι διαπιστευμένοι επιθεωρητές περιβάλλοντος δεν αποκαλύπτουν, χωρίς την έγκριση της διεύθυνσης της επιχείρησης, τις πληροφορίες και τα στοιχεία που συλλέγονται στα πλαίσια των δραστηριοτήτων τους για τον έλεγχο ή την επιθεώρηση.

*Άρθρο 5***Περιβαλλοντική δήλωση**

1. Για κάθε χώρο δραστηριοτήτων που μετέχει στο σύστημα, συντάσσεται περιβαλλοντική δήλωση μετά την αρχική περιβαλλοντική ανάλυση και, στη συνέχεια, μετά

την ολοκλήρωση κάθε μεταγενέστερου ελέγχου ή κύκλου ελέγχου.

2. Η περιβαλλοντική δήλωση ποροορίζεται για το κοινό, διατυπώνεται δε με σαφήνεια και ακρίβεια. Τυχόν τεχνικά στοιχεία μπορούν να περιλαμβάνονται σε προσάρτημα.

3. Η περιβαλλοντική δήλωση περιλαμβάνει, συγκεκριμένα, τα ακόλουθα:

- α) περιγραφή των δραστηριοτήτων της επιχείρησης στο συγκεκριμένο χώρο δραστηριοτήτων·
- β) αξιολόγηση όλων των σημαντικών περιβαλλοντικών θεμάτων που έχουν σχέση με τις συγκεκριμένες δραστηριότητες·
- γ) σύνοψη των αριθμητικών δεδομένων σχετικά με τις εκπομπές ρύπων, τη δημιουργία αποβλήτων, την κατανάλωση πρώτων υλών, ενέργειας και ύδατος, το θόρυβο και, αναλόγως της περίπτωσης, άλλες σημαντικές περιβαλλοντικές πλευρές·
- δ) άλλους παράγοντες που αφορούν τις περιβαλλοντικές επιδόσεις·
- ε) παρουσίαση της πολιτικής, του προγράμματος και του συστήματος διαχείρισης της επιχείρησης για το περιβάλλον για το συγκεκριμένο χώρο δραστηριοτήτων·
- στ) την ημερομηνία λήξης της προθεσμίας για την υποβολή της επόμενης δήλωσης·
- ζ) το όνομα του διαπιστευμένου επιθεωρητή περιβάλλοντος.

4. Στην περιβαλλοντική δήλωση πρέπει να τονίζεται κάθε σημαντική μεταβολή σε σχέση με την προηγούμενη δήλωση.

5. Στα μεταξύ δύο δηλώσεων έτη, συντάσσεται ετήσια απλουστευμένη περιβαλλοντική δήλωση, η οποία θα βασίζεται τουλάχιστον στις απαιτήσεις της παραγράφου 3 στοιχείο γ) και στην οποία θα τονίζεται, ενδεχομένως, κάθε σημαντική μεταβολή που έχει επέλθει μετά την προηγούμενη δήλωση. Για τις απλουστευμένες αυτές δηλώσεις, θα απαιτείται επικύρωση μόνο μετά το τέλος του ελέγχου ή του κύκλου ελέγχου.

6. Πάντως, δεν απαιτείται η ετήσια σύνταξη περιβαλλοντικών δηλώσεων για χώρους δραστηριοτήτων:

- για τους οποίους ο διαπιστευμένος επιθεωρητής περιβάλλοντος θεωρεί, ιδίως στην περίπτωση των μικρομεσαίων επιχειρήσεων, ότι, λόγω της φύσης και του μεγέθους των δραστηριοτήτων που ασκούνται στο συγκεκριμένο χώρο, δεν απαιτείται άλλη περιβαλλοντική δήλωση μέχρι την ολοκλήρωση του επόμενου ελέγχου και
- όπου οι σημαντικές αλλαγές μετά την τελευταία περιβαλλοντική δήλωση είναι λίγες.

*Άρθρο 6***Διαπίστευση και εποπτεία των επιθεωρητών περιβάλλοντος**

1. Κάθε κράτος μέλος θεσπίζει σύστημα για τη διαπίστευση ανεξάρτητων επιθεωρητών περιβάλλοντος και την εποπτεία των δραστηριοτήτων τους. Προς το σκοπό αυτό, τα κράτη μέλη χρησιμοποιούν είτε υφιστάμενους οργανισμούς διαπίστευσης είτε τους αρμόδιους οργανισμούς που προβλέπονται στο άρθρο 18, είτε ορίζουν ή συνιστούν οποιουδήποτε άλλους οργανισμούς με ανάλογο καθεστώς.

Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε η σύνθεση των εν λόγω συστημάτων να είναι τέτοια που να εξασφαλίζει την ανεξαρτησία και ουδετερότητά τους κατά την εκτέλεση των καθηκόντων τους.

2. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε τα συστήματα αυτά να είναι απόλυτα επιχειρησιακά μέσα σε 21 μήνες από την ημερομηνία έναρξης ισχύος του παρόντος κανονισμού.

3. Τα κράτη μέλη μεριμνούν για τις απαιτούμενες διαβουλεύσεις με όλα τα μέρη που συμμετέχουν στη σύσταση και τη διεύθυνση των συστημάτων διαπίστευσης.

4. Η διαπίστευση των επιθεωρητών περιβάλλοντος και η εποπτεία των δραστηριοτήτων τους γίνονται σύμφωνα με τις απαιτήσεις του παραρτήματος III.

5. Τα κράτη μέλη ενημερώνουν την Επιτροπή σχετικά με τα μέτρα που λαμβάνουν κατ' εφαρμογή του παρόντος άρθρου.

6. Η Επιτροπή προωθεί, σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 19, τη συνεργασία μεταξύ κρατών μελών προκειμένου ιδίως:

— να αποφευχθεί κάθε ασυνέπεια ανάμεσα στα κριτήρια, τους όρους και τις διαδικασίες που εφαρμόζονται για τη διαπίστευση των επιθεωρητών περιβάλλοντος,

— να διευκολυνθεί η εποπτεία των δραστηριοτήτων των επιθεωρητών περιβάλλοντος στα κράτη μέλη, πέραν εκείνων στα οποία έλαβαν τη διαπίστευσή τους.

7. Οι επιθεωρητές περιβάλλοντος που έχουν διαπιστευθεί σε ένα κράτος μέλος μπορούν να ασκούν επιθεωρήσεις σε οποιοδήποτε άλλο κράτος μέλος, υπό την επιφύλαξη ότι θα απευθύνουν εκ των προτέρων κοινοποίηση στο σύστημα διαπίστευσης του κράτους μέλους στο οποίο πρόκειται να διενεργηθεί η επιθεώρηση, και ότι θα τελούν υπό την εποπτεία του συστήματος αυτού.

Άρθρο 7

Κατάλογος των διαπιστευμένων επιθεωρητών περιβάλλοντος

Τα συστήματα διαπίστευσης καταρτίζουν, αναθεωρούν και ενημερώνουν κατάλογο των διαπιστευμένων σε κάθε κράτος μέλος επιθεωρητών περιβάλλοντος και τον ανακοινώνουν κάθε έξι μήνες στην Επιτροπή.

Η Επιτροπή δημοσιεύει συγκεκριμένο κατάλογο για όλη την Κοινότητα στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Άρθρο 8

Καταχώρηση των χώρων δραστηριοτήτων

1. Ο αρμόδιος οργανισμός καταχωρεί ένα χώρο δραστηριοτήτων και του δίδει αύξοντα αριθμό καταχώρησης μόλις λάβει επικυρωμένη περιβαλλοντική δήλωση, καθώς και τα τυχόν απαιτούμενα να καταβληθούν τέλη καταχώρησης σύμφωνα με το άρθρο 11, και εφόσον έχει πεισθεί ότι ο χώρος αυτός πληροί όλες τις προϋποθέσεις του παρόντος

κανονισμού. Ενημερώνει τη διεύθυνση του συγκεκριμένου χώρου δραστηριοτήτων ότι ο εν λόγω χώρος έχει καταχωρηθεί.

2. Ο αρμόδιος οργανισμός ενημερώνει σε ετήσια βάση τον κατάλογο των χώρων δραστηριοτήτων που αναφέρεται στην παράγραφο 1.

3. Αν μια επιχείρηση παραλείψει να υποβάλει στον αρμόδιο οργανισμό επικυρωμένη περιβαλλοντική δήλωση και να καταβάλει τα τέλη καταχώρησης εντός προθεσμίας τριών μηνών από τη σχετική όχλησή της, ή ανά πάσα στιγμή, εάν ο αρμόδιος οργανισμός συναγάγει ότι ο χώρος δραστηριοτήτων διαγράφεται από τον κατάλογο και ενημερώνεται σχετικά η διεύθυνση του εν λόγω χώρου δραστηριοτήτων.

4. Αν ο αρμόδιος οργανισμός πληροφορηθεί από την αρμόδια εκτελεστική αρχή την ύπαρξη παράβασης, στο χώρο δραστηριοτήτων, των υφισταμένων απαιτήσεων όσον αφορά το περιβάλλον, αρνείται την καταχώρηση του εν λόγω χώρου δραστηριοτήτων ή, ενδεχομένως, αναστέλλει την καταχώρηση και ενημερώνει σχετικά με τη διεύθυνση του εν λόγω χώρου δραστηριοτήτων.

Η άρνηση ή η αναστολή αίρεται αν ο αρμόδιος οργανισμός λάβει ικανοποιητικές διαβεβαιώσεις από την αρμόδια εκτελεστική αρχή ότι η παράβαση έχει παύσει και ότι έχουν ήδη ληφθεί ικανοποιητικά μέτρα προκειμένου να εξασφαλισθεί ότι η παράβαση δεν θα επαναληφθεί.

Άρθρο 9

Δημοσίευση του καταλόγου των καταχωρημένων χώρων δραστηριοτήτων

Οι αρμόδιοι οργανισμοί ανακοινώνουν στην Επιτροπή, απευθείας, ή μέσω των εθνικών αρχών, κατά την κρίση του ενδιαφερομένου κράτους μέλους, πριν από το τέλος κάθε έτους, τους καταλόγους που προβλέπονται στο άρθρο 8 και τις ενημερωμένες τους εκδόσεις.

Η Επιτροπή δημοσιεύει κάθε χρόνο στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων* τον κατάλογο όλων των καταχωρημένων χώρων δραστηριοτήτων της Κοινότητας.

Άρθρο 10

Δήλωση συμμετοχής

1. Οι επιχειρήσεις μπορούν να χρησιμοποιούν, για τον(τους) καταχωρημένο(ους) χώρο(ους) δραστηριοτήτων τους, μία από τις δηλώσεις συμμετοχής που απαριθμούνται στο παράρτημα IV, με τις οποίες παρουσιάζεται σαφώς η φύση του συστήματος.

Η γραφική απεικόνιση δεν μπορεί να χρησιμοποιείται χωρίς να συνοδεύεται από μία από τις επισυναπτόμενες δηλώσεις συμμετοχής.

2. Το όνομα του χώρου ή των χώρων δραστηριοτήτων πρέπει να δίδεται, εφόσον χρειάζεται, με τη δήλωση συμμετοχής.

3. Η δήλωση συμμετοχής δεν μπορεί να χρησιμοποιείται για τη διαφήμιση των προϊόντων, ούτε επάνω στα ίδια τα προϊόντα ή τη συσκευασία τους.

*Άρθρο 11***Δαπάνες και τέλη**

Μπορεί να δημιουργηθεί, σύμφωνα με λεπτομερείς κανόνες που καθορίζουν τα κράτη μέλη, σύστημα τελών για τις διοικητικές δαπάνες που έχουν σχέση με τη διαδικασία καταχώρησης των χώρων δραστηριοτήτων, τη διαπίστευση των επιθεωρητών περιβάλλοντος και το κόστος προώθησης του συστήματος.

*Άρθρο 12***Σχέσεις με τα εθνικά, τα ευρωπαϊκά και τα διεθνή πρότυπα**

1. Οι επιχειρήσεις που εφαρμόζουν εθνικά, ευρωπαϊκά ή διεθνή πρότυπα για τα συστήματα περιβαλλοντικής διαχείρισης και τους περιβαλλοντικούς ελέγχους και αποδεδειγμένα, σύμφωνα με κατάλληλες διαδικασίες πιστοποίησης, συμμορφώνονται προς τα εν λόγω πρότυπα, θεωρούνται ότι πληρούν τια αντίστοιχες διατάξεις του παρόντος κανονισμού, εφόσον:

α) τα πρότυπα και οι διαδικασίες έχουν αναγνωρισθεί από την Επιτροπή, η οποία ενεργεί σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 19·

β) η πιστοποίηση διενεργείται από οργανισμό η διαπίστευση του οποίου αναγνωρίζεται στο κράτος μέλος στο οποίο βρίσκεται ο χώρος δραστηριοτήτων.

Τα στοιχεία των αναγνωρισμένων προτύπων και κριτηρίων δημοσιεύονται στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

2. Προκειμένου να καταστεί δυνατή η καταχώρηση των χώρων αυτών στα πλαίσια του συστήματος, οι ενδιαφερόμενες επιχειρήσεις πρέπει οπωσδήποτε να πληρούν της απαιτήσεις των άρθρων 3 και 5 σχετικά με την περιβαλλοντική δήλωση, συμπεριλαμβανομένης της επικύρωσης, καθώς και τις απαιτήσεις του άρθρου 8.

*Άρθρο 13***Προώθηση της συμμετοχής των επιχειρήσεων, και ιδίως των μικρομεσαίων επιχειρήσεων**

1. Τα κράτη μέλη μπορούν να προωθήσουν τη συμμετοχή των επιχειρήσεων στο σύστημα οικολογικής διαχείρισης και οικολογικού ελέγχου, ιδίως δε τη συμμετοχή των μικρομεσαίων επιχειρήσεων, θεσπίζοντας ή προωθώντας μέτρα και δομές τεχνικής βοήθειας, ώστε να τίθενται στη διάθεση των επιχειρήσεων αυτών η πείρα και η συνδρομή που απαιτούνται για την τήρηση των κανόνων, όρων και διαδικασιών που ορίζονται στον παρόντα κανονισμό, ιδίως όσον αφορά την κατάρτιση περιβαλλοντικών πολιτικών, προγραμμάτων και συστημάτων διαχείρισης, τη διεξαγωγή ελέγχων και την προετοιμασία και επικύρωση των δηλώσεων.

2. Η Επιτροπή υποβάλλει στο Συμβούλιο τις κατάλληλες προτάσεις για τη μεγαλύτερη συμμετοχή μικρομεσαίων επιχειρήσεων στο σύστημα, ιδίως με την ενημέρωση, εκπαί-

δευση και διαρθρωτική και τεχνική υποστήριξη, και για διαδικασίες ελέγχου και επιθεώρησης.

*Άρθρο 14***Προσθήκη και άλλων τομέων**

Τα κράτη μέλη δύνανται, πειραματικά, να εφαρμόσουν διατάξεις ανάλογες προς το παρόν σύστημα οικολογικής διαχείρισης και οικολογικού ελέγχου και σε μη βιομηχανικούς τομείς, όπως οι εταιρείες διανομής και οι δημόσιες υπηρεσίες.

*Άρθρο 15***Ενημέρωση**

Τα κράτη μέλη μεριμνούν, ώστε με τη χρησιμοποίηση των κατάλληλων μέσων:

- οι επιχειρήσεις να ενημερωθούν για το περιεχόμενο του παρόντος κανονισμού,
- το κοινό να ενημερωθεί για τους αντικειμενικούς σκοπούς και τις κυριότερες ρυθμίσεις του συστήματος.

*Άρθρο 16***Παραβάσεις**

Σε περίπτωση μη συμμόρφωσης προς τις διατάξεις του παρόντος κανονισμού, τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα κατάλληλα δικαστικά ή διοικητικά μέτρα.

*Άρθρο 17***Παραρτήματα**

Με βάση την εμπειρία που αποκτάται κατά τη λειτουργία του συστήματος, η Επιτροπή αναπροσαρμόζει τα παραρτήματα του παρόντος κανονισμού με τη διαδικασία του άρθρου 19.

*Άρθρο 18***Αρμόδιοι οργανισμοί**

1. Εντός δωδεκαμήνου από την έναρξη ισχύος του παρόντος κανονισμού, κάθε κράτος μέλος ορίζει τον αρμόδιο οργανισμό που θα είναι υπεύθυνος για την άσκηση των καθηκόντων που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό, και ιδίως στα άρθρα 8 και 9, και ενημερώνει σχετικά την Επιτροπή.

2. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε η σύνθεση των αρμόδιων οργανισμών να εγγυάται την ανεξαρτησία και την ουδετερότητά τους και διασφαλίζουν ότι οι εν λόγω οργανισμοί εφαρμόζουν κατά τρόπο ομοίμορφο τις διατάξεις του παρόντος κανονισμού. Οι αρμόδιοι οργανισμοί εφαρμόζουν ιδίως διαδικασίες για την εξέταση των παρατηρήσεων των ενδιαφερομένων μερών όσον αφορά τους καταχωρημένους χώρους δραστηριοτήτων ή τη διαγραφή ή αναστολή σχετικών καταχωρήσεων.

Άρθρο 19**Επιτροπή**

1. Η Επιτροπή επικουρείται από επιτροπή αποτελούμενη από αντιπροσώπους των κρατών μελών και της οποίας προεδρεύει ο αντιπρόσωπος της Επιτροπής.
2. Ο αντιπρόσωπος της Επιτροπής υποβάλλει στην επιτροπή σχέδιο των ληπτέων μέτρων. Η επιτροπή διατυπώνει τη γνώμη της για το σχέδιο μέσα σε προθεσμία που μπορεί να τάξει ο πρόεδρος ανάλογα με το επείγον του θέματος. Η γνώμη διατυπώνεται με την πλειοψηφία που προβλέπεται στο άρθρο 148 παράγραφος 2 της συνθήκης για τις αποφάσεις που καλείται να λάβει το Συμβούλιο προτάσει της Επιτροπής. Στα πλαίσια της επιτροπής, οι ψήφοι των αντιπροσώπων των κρατών μελών σταθμίζονται σύμφωνα με το προαναφερόμενο άρθρο. Ο πρόεδρος δεν λαμβάνει μέρος στην ψηφοφορία.
3. α) η Επιτροπή θεσπίζει τα σχεδιαζόμενα μέτρα όταν είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής·
β) όταν τα σχεδιαζόμενα μέτρα δεν είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής ή ελλείπει γνώμη, η Επιτροπή υποβάλλει αμελλητί στο Συμβούλιο πρόταση σχετικά

με τα μέτρα που πρέπει να ληφθούν. Το Συμβούλιο αποφασίζει με ειδική πλειοψηφία.

Εάν το Συμβούλιο δεν αποφασίζει μέσα σε τρεις μήνες από την ημερομηνία υποβολής της πρότασης, τα προτεινόμενα μέτρα θεσπίζονται από την Επιτροπή.

Άρθρο 20**Αναθεώρηση**

Το αργότερο πέντε χρόνια μετά την έναρξη ισχύος του παρόντος κανονισμού, η Επιτροπή θα αναθεωρήσει το σύστημα με βάση την πείρα που θα έχει αποκτηθεί από τη λειτουργία του και, εν ανάγκη, θα προτείνει στο Συμβούλιο τις αναγκαίες τροποποιήσεις, ιδίως όσον αφορά την έκταση εφαρμογής του συστήματος και τη δυνατότητα καθιέρωσης λογοτύπου.

Άρθρο 21**Έναρξη ισχύος**

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την τρίτη ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Αρχίζει να εφαρμόζεται 21 μήνες μετά τη δημοσίευσή του.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Λουξεμβούργο, 29 Ιουνίου 1993.

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

S. AUKEN

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι

ΑΠΑΙΤΗΣΕΙΣ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ, ΤΑ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ ΚΑΙ ΤΑ ΣΥΣΤΗΜΑΤΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΣΤΟΝ ΤΟΜΕΑ ΤΟΥ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ

Α. Περιβαλλοντικές πολιτικές, αντικειμενικοί σκοποί και προγράμματα

1. Η περιβαλλοντική πολιτική της επιχείρησης και το πρόγραμμα όσον αφορά το συγκεκριμένο χώρο δραστηριοτήτων, καταρτίζονται γραπτώς. Τα σχετικά έγγραφα αναπτύσσουν το πως το περιβαλλοντικό πρόγραμμα και το σύστημα διαχείρισης στο χώρο δραστηριοτήτων σχετίζονται με την πολιτική και τα συστήματα της επιχείρησης ως σύνολο.
2. Η περιβαλλοντική πολιτική της επιχείρησης θεσπίζεται και επανεξετάζεται περιοδικά, ιδίως με βάση τους περιβαλλοντικούς ελέγχους, και ενδεχομένως αναθεωρείται στο ανώτατο διοικητικό επίπεδο. Ανακοινώνεται στο προσωπικό της επιχείρησης και είναι διαθέσιμη στο κοινό.
3. Η περιβαλλοντική πολιτική της επιχείρησης βασίζεται στις αρχές δράσης που αναφέρονται στο τμήμα Δ.

Η πολιτική αποσκοπεί, πέραν της συμμόρφωσης προς όλες τις υφιστάμενες κανονιστικές απαιτήσεις που αφορούν το περιβάλλον, στη διαρκή βελτίωση των περιβαλλοντικών επιδόσεων.

Η περιβαλλοντική πολιτική και το περιβαλλοντικό πρόγραμμα για το συγκεκριμένο χώρο δραστηριοτήτων αφορούν, ιδίως, τα θέματα που αναφέρονται στο τμήμα Γ.

4. Περιβαλλοντικοί αντικειμενικοί σκοποί

Η επιχείρηση προσδιορίζει τους περιβαλλοντικούς αντικειμενικούς σκοπούς της σε όλα τα σχετικά επίπεδα στα πλαίσια της επιχείρησης.

Οι αντικειμενικοί σκοποί συνάδουν με την περιβαλλοντική πολιτική και, όπου αυτό είναι δυνατό, εκφράζουν ποσοτικά τη δέσμευση για διαρκή βελτίωση των περιβαλλοντικών επιδόσεων σε καθορισμένα χρονοδιαγράμματα.

5. Περιβαλλοντικό πρόγραμμα για το χώρο δραστηριοτήτων

Η επιχείρηση θεσπίζει και εφαρμόζει πρόγραμμα για την επίτευξη των αντικειμενικών σκοπών στο χώρο δραστηριοτήτων. Το πρόγραμμα αυτό περιλαμβάνει:

- α) κάθετο και οριζόντιο προσδιορισμό της ευθύνης στα πλαίσια της επιχείρησης για την επίτευξη των αντικειμενικών σκοπών·
- β) τα μέσα επίτευξης των σκοπών αυτών.

Καταρτίζονται επί μέρους προγράμματα όσον αφορά την περιβαλλοντική διαχείριση σχεδίων που αφορούν νέες εξελίξεις ή νέα ή τροποποιημένα προϊόντα, υπηρεσίες ή μεθόδους, προκειμένου να προσδιοριστούν:

1. οι επιδιωκόμενοι περιβαλλοντικοί αντικειμενικοί σκοποί·
2. οι μηχανισμοί για την επίτευξή τους·
3. οι διαδικασίες για την αντιμετώπιση των αλλαγών και των τροποποιήσεων κατά την πορεία των σχεδίων·
4. οι διορθωτικοί μηχανισμοί που θα χρησιμοποιηθούν, εφόσον χρειαστεί, ο τρόπος ενεργοποίησής τους και ο τρόπος μέτρησης της καταλληλότητάς τους στις συγκεκριμένες καταστάσεις εφαρμογής τους.

Β. Συστήματα περιβαλλοντικής διαχείρισης

Το σύστημα περιβαλλοντικής διαχείρισης εκπονείται και τηρείται κατά τρόπον ώστε να εξασφαλίζεται η τήρηση των απαιτήσεων που ορίζονται παρακάτω.

1. Πολιτική, αντικειμενικοί σκοποί και προγράμματα στον τομέα του περιβάλλοντος

Η θέσπιση, η περιοδική επανεξέταση, και, ενδεχομένως, η αναθεώρηση, στο ανώτατο εκάστοτε διοικητικό επίπεδο, της πολιτικής, των αντικειμενικών σκοπών και των προγραμμάτων της επιχείρησης στον τομέα του περιβάλλοντος για το συγκεκριμένο χώρο δραστηριοτήτων.

2. Οργάνωση και προσωπικό

Ευθύνες και δραστηριότητες

Ορισμός και καταγραφή των ευθυνών, των αρμοδιοτήτων και της διασύνδεσης των βασικών στελεχών που διαχειρίζονται, εκτελούν και παρακολουθούν τις εργασίες που έχουν επιπτώσεις στο περιβάλλον.

Εκπρόσωπος της διεύθυνσης

Διορισμός εκπροσώπου της διεύθυνσης ο οποίος θα είναι αρμόδιος και υπεύθυνος για την εξασφάλιση της εφαρμογής και τήρησης του συστήματος διαχείρισης.

Προσωπικό, επικοινωνία και κατάρτιση

Εξασφάλιση ότι το προσωπικό, σε όλα τα επίπεδα, έχει επίγνωση:

- α) της σημασίας της συμμόρφωσης προς την περιβαλλοντική πολιτική και τους αντικειμενικούς σκοπούς, καθώς και προς τις απαιτήσεις που ισχύουν δυνάμει του καθιερωμένου συστήματος διαχείρισης·
- β) των δυνατικών επιπτώσεων στο περιβάλλον που συνεπάγονται οι εργαστηριακές του δραστηριότητες καθώς και τα οφέλη για το περιβάλλον που θα προκύψουν από τη βελτίωση των σχετικών επιδόσεών του·
- γ) των ρόλων και των αρμοδιοτήτων του για τη συμμόρφωση προς την περιβαλλοντική πολιτική και τους αντικειμενικούς της σκοπούς, καθώς και προς τις απαιτήσεις του συστήματος διαχείρισης·
- δ) των δυνατικών συνεπειών της απομάκρυνσης από τις συμφωνημένες επιχειρησιακές διαδικασίες.

Διαπίστωση των αναγκών σε ό,τι αφορά την εκπαίδευση, καθώς και εξασφάλιση της απαιτούμενης εκπαίδευσης για όλο το προσωπικό του οποίου η εργασία ενδέχεται να έχει σημαντικές επιπτώσεις στο περιβάλλον.

Η επιχείρηση θεσπίζει και διατηρεί διαδικασίες για την παραλαβή, την εκτίμηση και την απάντηση (εσωτερικών και εξωτερικών) ανακοινώσεων από αντίστοιχα ενδιαφερόμενα μέρη όσον αφορά τις περιβαλλοντικές επιπτώσεις και την περιβαλλοντική διαχείριση της επιχείρησης.

3. Περιβαλλοντικές επιπτώσεις

Αξιολόγηση και καταγραφή των περιβαλλοντικών επιπτώσεων

Εξέταση και εκτίμηση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων των δραστηριοτήτων της επιχείρησης στο συγκεκριμένο χώρο και κατάρτιση καταλόγου των σημαντικών δραστηριοτήτων. Κατά την εν λόγω εξέταση και εκτίμηση, λαμβάνονται υπόψη, αναλόγως της περιπτώσεως:

- α) οι ελεγχόμενες και μη ελεγχόμενες εκπομπές στην ατμόσφαιρα·
- β) οι ελεγχόμενες και μη ελεγχόμενες απορρίψεις στα ύδατα ή τους υπονόμους·
- γ) τα στερεά και άλλα απόβλητα, και ιδίως τα επικίνδυνα απόβλητα·
- δ) η μόλυνση της γης·
- ε) η χρήση της γης, των υδάτων, των καυσίμων και της ενέργειας, καθώς και άλλων φυσικών πόρων·
- στ) η έκλυση θερμικής ενέργειας, ο θόρυβος, οι οσμές, ο κονιορτός, οι δονήσεις και οι οπτικές επιπτώσεις·
- ζ) οι επιπτώσεις σε συγκεκριμένα μέρη του περιβάλλοντος και των οικοσυστημάτων.

Περιλαμβάνονται δε οι επιπτώσεις που προκύπτουν, ή είναι πιθανό να προκύψουν:

1. υπό συνθήκες συνθήκες λειτουργίας·
2. υπό ασυνήθεις συνθήκες λειτουργίας·
3. λόγω προβλημάτων, ατυχημάτων και δυνατικών καταστάσεων έκτακτης ανάγκης·
4. λόγω των δραστηριοτήτων, κατά το παρελθόν, το παρόν και το μέλλον.

Μητρώο των νομοθετικών, κανονιστικών και άλλων απαιτήσεων που σχετίζονται με την πολιτική στον τομέα αυτό.

Η επιχείρηση θεσπίζει και εφαρμόζει διαδικασίες για την καταχώρηση όλων των νομοθετικών, κανονιστικών και άλλων απαιτήσεων που σχετίζονται με τις περιβαλλοντικές πτυχές των δραστηριοτήτων, των προϊόντων και των υπηρεσιών της.

4. Επιχειρησιακός έλεγχος

Κατάρτιση επιχειρησιακών διαδικασιών

Προσδιορισμός των λειτουργιών, των δραστηριοτήτων, και των μεθόδων που θίγουν, ή θα μπορούσαν να θίξουν το περιβάλλον, και έχουν σχέση με την πολιτική και τους αντικειμενικούς σκοπούς της επιχείρησης.

Σχεδιασμός και έλεγχος των εν λόγω λειτουργιών, δραστηριοτήτων και μεθόδων, με ιδιαίτερη προσοχή:

- α) στις έγγραφες οδηγίες εργασίας που καθορίζουν τον τρόπο άσκησης της δραστηριότητας, είτε από τους ίδιους τους υπαλλήλους της επιχείρησης είτε από άλλους που ενεργούν για λογαριασμό της. Οι οδηγίες αυτές θα εκπονούνται για καταστάσεις στις οποίες η έλλειψη των εν λόγω οδηγιών θα μπορούσε να οδηγήσει σε παραβίαση της περιβαλλοντικής πολιτικής·
- β) στις διαδικασίες που αφορούν δραστηριότητες προμήθειας και ανάθεσης έργου προκειμένου να εξασφαλιστεί ότι οι προμηθευτές και όσοι ενεργούν για λογαριασμό της επιχείρησης συμμορφώνονται προς την περιβαλλοντική πολιτική της επιχείρησης σε ό,τι τους αφορά·
- γ) στην παρακολούθηση και στον έλεγχο των σχετικών χαρακτηριστικών των μεθόδων παραγωγής (π.χ. απορροές λυμάτων και διάθεση αποβλήτων)·
- δ) στην έγκριση των σχεδιαζομένων μεθόδων και εξοπλισμού·
- ε) στα κριτήρια επιδόσεων, που θα καθοριστούν με γραπτά πρότυπα.

Παρακολούθηση

Παρακολούθηση, από την επιχείρηση, της τήρησης των απαιτήσεων που καθορίζονται από την πολιτική, το πρόγραμμα και το σύστημα διαχείρισης που αφορούν την περιβαλλοντική πολιτική της επιχείρησης στο χώρο δραστηριοτήτων· και για την οργάνωση και ενημέρωση των αρχείων των αποτελεσμάτων.

Για κάθε σχετική δραστηριότητα ή τομέα, τούτο συνεπάγεται:

- α) τον προσδιορισμό και την τεκμηρίωση των πληροφοριών που πρέπει να λαμβάνονται για την παρακολούθηση·
- β) τον προσδιορισμό και την τεκμηρίωση των διαδικασιών παρακολούθησης που πρέπει να χρησιμοποιούνται·
- γ) τον καθορισμό και την τεκμηρίωση των κριτηρίων αποδοχής και της δράσης που πρέπει να αναλαμβάνεται αν τα αποτελέσματα δεν είναι ικανοποιητικά·
- δ) την αξιολόγηση και την τεκμηρίωση του κύρους των πληροφοριών σχετικά με την προηγούμενη παρακολούθηση, οσάκις διαπιστώνεται δυσλειτουργία των συστημάτων παρακολούθησης.

Μη συμμόρφωση και διορθωτική δράση

Διεξαγωγή έρευνας και διορθωτική δράση σε περίπτωση μη συμμόρφωσης προς την περιβαλλοντική πολιτική, τους αντικειμενικούς σκοπούς ή τα πρότυπα της επιχείρησης προκειμένου:

- α) να προσδιοριστούν τα αίτια·
- β) να εκπονηθεί σχέδιο δράσης·
- γ) να αναληφθούν προληπτικές δράσεις, ανάλογες προς τους αντιμετωπιζόμενους κινδύνους·
- δ) να επιβληθούν έλεγχοι προκειμένου να εξασφαλιστεί η αποτελεσματικότητα των προληπτικών δράσεων που έχουν τυχόν αναληφθεί·
- ε) να καταγραφούν τυχόν αλλαγές των διαδικασιών ως αποτέλεσμα της διορθωτικής δράσης.

5. Τήρηση στοιχείων της περιβαλλοντικής διαχείρισης

Δημιουργία τεκμηρίωσης με σκοπό:

- α) τη συνολική παρουσίαση της πολιτικής, των αντικειμενικών σκοπών και του προγράμματος που αφορούν το περιβάλλον·
- β) την καταγραφή των βασικών ρόλων και ευθυνών·
- γ) την περιγραφή των αλληλεπιδράσεων των στοιχείων του συστήματος.

Οργάνωση αρχείου προκειμένου να αποδεικνύεται η συμμόρφωση προς τις απαιτήσεις του συστήματος περιβαλλοντικής διαχείρισης, και να σημειώνεται ο βαθμός στον οποίο έχουν επιτευχθεί οι αντικειμενικοί σκοποί που έχουν αποφασιστεί για το περιβάλλον.

6. Περιβαλλοντικοί έλεγχοι

Διαχείριση, εφαρμογή και επανεξέταση συστηματικού και περιοδικού προγράμματος που αφορά:

- α) το εάν οι δραστηριότητες περιβαλλοντικής διαχείρισης είναι σύμφωνες με το περιβαλλοντικό πρόγραμμα και εφαρμόζονται αποτελεσματικά ή όχι·
- β) την αποτελεσματικότητα του συστήματος περιβαλλοντικής διαχείρισης για την υλοποίηση της περιβαλλοντικής πολιτικής της επιχείρησης.

Γ. Θέματα προς εξέταση

Τα ακόλουθα θέματα λαμβάνονται υπόψη στα πλαίσια της περιβαλλοντικής πολιτικής και των περιβαλλοντικών προγραμμάτων, καθώς και του περιβαλλοντικού ελέγχου:

1. Αξιολόγηση έλεγχος και μείωση των επιπτώσεων της εκάστοτε δραστηριότητας στους διάφορους περιβαλλοντικούς τομείς·
2. Διαχείριση, εξοικονόμηση, επιλογή ενέργειας·
3. Διαχείριση, εξοικονόμηση, επιλογή και μεταφορά πρώτων υλών· διαχείριση και εξοικονόμηση υδάτων·
4. Μείωση, ανακύκλωση, επαναχρησιμοποίηση, μεταφορά και διάθεση των αποβλήτων·
5. Εκτίμηση, έλεγχος και μείωση του θορύβου εντός και εκτός του χώρου δραστηριοτήτων·
6. Επιλογή νέων μεθόδων παραγωγής και αλλαγές των μεθόδων παραγωγής·
7. Σχεδιασμός προϊόντων (σχεδίαση, συσκευασία, μεταφορά, χρήση και διάθεση)·
8. Περιβαλλοντικές επιδόσεις και πρακτικές των εργολάβων, των υπεργολάβων και των προμηθευτών·
9. Πρόληψη και μετριασμός των περιβαλλοντικών ατυχημάτων·
10. Διαδικασία έκτακτης ανάγκης σε περιπτώσεις περιβαλλοντικών ατυχημάτων·
11. Ενημέρωση και εκπαίδευση του προσωπικού σε περιβαλλοντικά ζητήματα·
12. Ενημέρωση των τρίτων σε θέματα περιβάλλοντος.

Δ. Ορθές διαχειριστικές πρακτικές

Η περιβαλλοντική πολιτική της επιχείρησης βασίζεται στις ακόλουθες αρχές δράσης, οι δε δραστηριότητες της επιχείρησης ελέγχονται τακτικά για να διαπιστωθεί εάν συνάδουν με τις αρχές αυτές και με τη διαρκή βελτίωση των περιβαλλοντικών επιδόσεων.

1. Ανάπτυξη, σε όλα τα επίπεδα της υπαλληλικής ιεραρχίας, συναίσθησης της ευθύνης για το περιβάλλον.
2. Προκαταβολική εκτίμηση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων κάθε νέας δραστηριότητας, προϊόντος και μεθόδου.
3. Εκτίμηση και παρακολούθηση των επιπτώσεων των τρεχουσών δραστηριοτήτων στο τοπικό περιβάλλον και εξέταση κάθε σημαντικού αντικτύπου των δραστηριοτήτων αυτών στο περιβάλλον εν γένει.
4. Λήψη των αναγκαίων μέτρων για την πρόληψη ή την εξάλειψη της ρύπανσης, και, όπου αυτό δεν είναι εφικτό, για τη μείωση στο ελάχιστο της εκπομπής ρύπων και της παραγωγής αποβλήτων, καθώς και για τη διατήρηση των πόρων, λαμβανομένων υπόψη ενδεχομένων καθαρών τεχνολογιών.
5. Λήψη των αναγκαίων μέτρων για την πρόληψη των τυχαίων εκπομπών υλών ή ενέργειας.
6. Καθορισμός και εφαρμογή διαδικασιών παρακολούθησης για τον έλεγχο της συμμόρφωσης προς την περιβαλλοντική πολιτική και, εφόσον οι εν λόγω διαδικασίες απαιτούν μέτρηση και δοκιμή, για την τήρηση και την ενημέρωση των σχετικών με τα αποτελέσματα αρχείων.
7. Καθορισμός και αναπροσαρμογή των διαδικασιών που θα πρέπει να τηρούνται και των δράσεων που θα πρέπει να αναλαμβάνονται οσάκις επισημαίνεται μη συμμόρφωση προς την περιβαλλοντική πολιτική, τους αντικειμενικούς σκοπούς ή στόχους.
8. Εξασφάλιση συνεργασίας με τις δημόσιες αρχές για τον καθορισμό και την αναπροσαρμογή διαδικασιών έκτακτης ανάγκης, ώστε να περιορίζεται στο ελάχιστο ο αντίκτυπος των τυχαίων, πλην αναπόφευκτων, απορρίψεων στο περιβάλλον.
9. Παροχή στο κοινό των αναγκαίων πληροφοριών για την κατανόηση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων των δραστηριοτήτων της επιχείρησης, και επιδίωξη ανοικτού διαλόγου με το κοινό.
10. Παροχή στους πελάτες των κατάλληλων οδηγιών για τις σχετικές περιβαλλοντικές συνέπειες του χειρισμού, της χρήσης και της διάθεσης των προϊόντων της επιχείρησης.
11. Λήψη μέτρων προκειμένου να εξασφαλισθεί ότι οι εργολάβοι οι οποίοι εργάζονται στο χώρο δραστηριοτήτων και για λογαριασμό της επιχείρησης εφαρμόζουν περιβαλλοντικά πρότυπα ισοδύναμα με εκείνα της επιχείρησης.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II

ΑΠΑΙΤΗΣΕΙΣ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΟΝ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΙΚΟ ΕΛΕΓΧΟ

Ο έλεγχος σχεδιάζεται και διενεργείται με βάση τις σχετικές κατευθυντήριες γραμμές που ορίζονται στο διεθνές πρότυπο ISO 10011 (1990, Μέρος 1, και ειδικότερα, στις παραγράφους 4.2, 5.1, 5.2, 5.3, 5.4.1, 5.4.2), και σε άλλα σχετικά διεθνή πρότυπα, καθώς και στα πλαίσια των ειδικών αρχών και απαιτήσεων του παρόντος κανονισμού. (*)

Ειδικότερα:

Α. Αντικειμενικοί σκοποί

Στα προγράμματα περιβαλλοντικού ελέγχου του χώρου δραστηριοτήτων καθορίζονται γραπτώς οι αντικειμενικοί σκοποί κάθε ελέγχου ή κύκλου ελέγχου, συμπεριλαμβανομένης της συχνότητας των ελέγχων για κάθε δραστηριότητα.

Μεταξύ των αντικειμενικών σκοπών συγκαταλέγονται, ιδίως, η εκτίμηση των υφιστάμενων συστημάτων διαχείρισης και η διαπίστωση της συμμόρφωσής τους προς τις πολιτικές της επιχείρησης και το πρόγραμμα για το συγκεκριμένο χώρο δραστηριοτήτων, που πρέπει να περιλαμβάνουν την τήρηση των σχετικών κανονιστικών, περιβαλλοντικών απαιτήσεων.

Β. Έκταση

Στη συνολική έκταση κάθε ελέγχου ή, ενδεχομένως, κάθε σταδίου ενός κύκλου ελέγχου, προσδιορίζονται σαφώς και επισημαίνονται ρητά:

1. οι καλυπτόμενοι επιμέρους τομείς·
2. οι προς έλεγχο δραστηριότητες·
3. τα πρότυπα περιβαλλοντικών επιδόσεων που λαμβάνονται υπόψη·
4. η καλυπτόμενη από τον έλεγχο περίοδος.

Ο περιβαλλοντικός έλεγχος περιλαμβάνει την αξιολόγηση πραγματικών στοιχείων που απαιτούνται για την εκτίμηση των επιδόσεων.

Γ. Διοργάνωση και μέσα

Οι περιβαλλοντικοί έλεγχοι διεξάγονται από άτομα ή ομάδες ατόμων τα οποία διαθέτουν κατάλληλη γνώση των ελεγχόμενων τομέων και θεμάτων, συμπεριλαμβανομένων των γνώσεων και της εμπειρίας όσον αφορά την περιβαλλοντική διαχείριση, τα τεχνικά, περιβαλλοντικά και κανονιστικά ζητήματα, αλλά και επαρκή κατάρτιση και επάρκεια στις συγκεκριμένες ικανότητες ελέγχου για την επίτευξη των προαναφερόμενων αντικειμενικών σκοπών. Τα μέσα και ο χρόνος που αφιερώνονται για τον έλεγχο πρέπει να είναι αξιόλογοι προς την έκταση και τους αντικειμενικούς σκοπούς του ελέγχου.

Ο έλεγχος ενεργείται με την υιοσίτηξη της γενικής διεύθυνσης της επιχείρησης.

Οι ελεγκτές είναι επαρκώς ανεξάρτητοι από τις δραστηριότητες που ελέγχουν ώστε να εξασφαλίζεται η αντικειμενικότητα της κρίσης τους και η αμεροληψία τους.

Δ. Σχεδιασμός και προετοιμασία του ελέγχου του συγκεκριμένου χώρου δραστηριοτήτων

Κάθε έλεγχος σχεδιάζεται και προετοιμάζεται με αντικειμενικούς σκοπούς, ιδίως:

- την εξασφάλιση της διάθεσης κατάλληλων πόρων,
- την εξασφάλιση της κατανόησης, από κάθε άτομο που συμμετέχει στη διαδικασία ελέγχου (συμπεριλαμβανομένων των ελεγκτών, της διεύθυνσης του συγκεκριμένου χώρου δραστηριοτήτων και του προσωπικού), του ρόλου και των ευθυνών του.

Στην προετοιμασία συμπεριλαμβάνεται η εξοικείωση με τις δραστηριότητες στο συγκεκριμένο χώρο δραστηριοτήτων και με το σύστημα περιβαλλοντικής διαχείρισης που έχει καθιερωθεί εκεί, καθώς και η ανασκόπηση των διαπιστώσεων και πορισμάτων προηγούμενων ελέγχων.

Ε. Δραστηριότητες ελέγχου

1. Στις επιτόπιες δραστηριότητες περιλαμβάνονται συζητήσεις με το προσωπικό που απασχολείται στο συγκεκριμένο χώρο δραστηριοτήτων, επιθεώρηση των συνθηκών εργασίας και του εξοπλισμού, καθώς και έλεγχος του αρχείου, των γραπτών διαδικασιών και άλλων σχετικών γραπτών στοιχείων, με σκοπό την αξιολόγηση των περιβαλλοντικών επιδόσεων στο συγκεκριμένο χώρο δραστηριοτήτων, με τη διαπίστωση του κατά πόσον τηρούνται, στο χώρο αυτόν, τα ισχύοντα πρότυπα και κατά πόσον το υφιστάμενο σύστημα διαχείρισης των περιβαλλοντικών αρμοδιοτήτων είναι αποτελεσματικό και κατάλληλο.

(*) Ειδικά για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, οι όροι του προαναφερόμενου προτύπου ερμηνεύονται ως εξής:

- «ποιοτικό σύστημα»: σημαίνει «σύστημα περιβαλλοντικής διαχείρισης»,
- «ποιοτικό πρότυπο»: σημαίνει «περιβαλλοντικό πρότυπο»,
- «ποιοτικό εγχειρίδιο»: σημαίνει «εγχειρίδιο περιβαλλοντικής διαχείρισης»,
- «ποιοτικός έλεγχος»: σημαίνει «περιβαλλοντικός έλεγχος»,
- «πελάτης»: σημαίνει «η γενική διεύθυνση επιχείρησης»,
- «ελεγχόμενος»: σημαίνει «ο συγκεκριμένος χώρος δραστηριοτήτων».

2. Η διαδικασία ελέγχου περιλαμβάνει, ιδίως, τα ακόλουθα στάδια:

- α) κατανόηση των διαχειριστικών συστημάτων ·
- β) εκτίμηση των πλεονεκτημάτων και αδυναμιών των διαχειριστικών συστημάτων ·
- γ) συγκέντρωση σημαντικών στοιχείων ·
- δ) αξιολόγηση των διαπιστώσεων του ελέγχου ·
- ε) προετοιμασία των πορισμάτων του ελέγχου.

ΣΤ. Έκθεση διαπιστώσεων και πορισμάτων του ελέγχου

1. Στο τέλος κάθε ελέγχου και κύκλου ελέγχου, οι ελεγκτές συντάσσουν γραπτή έκθεση ελέγχου, με κατάλληλη μορφή και περιεχόμενο, για την πλήρη και επίσημη ανακοίνωση των διαπιστώσεων και των πορισμάτων του ελέγχου.

Οι διαπιστώσεις και τα πορίσματα του ελέγχου ανακοινώνονται επισήμως στη γενική διεύθυνση της επιχείρησης.

2. Βασικοί αντικειμενικοί σκοποί της γραπτής έκθεσης ελέγχου είναι:

- α) η δεξαίωση της έκτασης του ελέγχου ·
- β) η παροχή πληροφοριών στη διεύθυνση όσον αφορά το βαθμό συμμόρφωσης με την περιβαλλοντική πολιτική της επιχείρησης και την περιβαλλοντική πρόοδο στο συγκεκριμένο χώρο δραστηριοτήτων ·
- β) η παροχή πληροφοριών στη διεύθυνση όσον αφορά την αποτελεσματικότητα και την αξιοπιστία των μέσων παρακολούθησης των περιβαλλοντικών επιπτώσεων στο συγκεκριμένο χώρο δραστηριοτήτων ·
- δ) ενδεχομένως, η αιτιολόγηση της ανάγκης διορθωτικής δράσης.

Ζ. Μετά τον έλεγχο

Η διαδικασία ελέγχου ολοκληρώνεται με την κατάρτιση και εφαρμογή κατάλληλου σχεδίου επανορθωτικής δράσης.

Πρέπει να υφίστανται και να λειτουργούν οι κατάλληλοι μηχανισμοί, ούτως ώστε να εξασφαλίζεται ότι θα δίδεται συνέχεια στα αποτελέσματα του ελέγχου.

Η. Συχνότητα των ελέγχων

Ο έλεγχος διενεργείται, ή, ενδεχομένως, ο κύκλος ελέγχου ολοκληρώνεται κατά διαστήματα όχι μεγαλύτερα των τριών ετών. Η συχνότητα κάθε δραστηριότητας σε ένα συγκεκριμένο χώρο δραστηριοτήτων καθορίζεται από τη γενική διεύθυνση της επιχείρησης, λαμβανομένων υπόψη των συνολικών ενδεχόμενων περιβαλλοντικών επιπτώσεων των δραστηριοτήτων στο συγκεκριμένο χώρο, καθώς και του περιβαλλοντικού προγράμματος του χώρου δραστηριοτήτων, σε συνάρτηση, ιδίως, με τα ακόλουθα στοιχεία:

- α) φύση, μέγεθος και πολυπλοκότητα των δραστηριοτήτων ·
- β) φύση και μέγεθος των εκπομπών των αποβλήτων, της κατανάλωσης των πρώτων υλών και ενέργειας και, γενικά, της αλληλεπίδρασης με το περιβάλλον ·
- γ) σπουδαιότητα και επείγων χαρακτήρας των διαπιστωθέντων προβλημάτων, μετά την αρχική περιβαλλοντική ανάλυση ή τον προηγούμενο έλεγχο ·
- δ) ιστορικό των περιβαλλοντικών προβλημάτων.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙΙ

ΟΡΟΙ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗ ΔΙΑΠΙΣΤΕΥΣΗ ΤΩΝ ΕΠΙΘΕΩΡΗΤΩΝ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ ΚΑΙ ΤΑ ΚΑΘΗΚΟΝΤΑ ΤΟΥΣ

Α. Όροι διαπίστευσης των επιθεωρητών περιβάλλοντος

1. Τα κριτήρια διαπίστευσης για τους επιθεωρητές περιβάλλοντος περιλαμβάνουν τα ακόλουθα:

Προσωπικό

Ο επιθεωρητής περιβάλλοντος διαθέτει τα προσόντα που απαιτούνται για τα καθήκοντα του στα πλαίσια της εντολής του και πρέπει να προσκομίζει και να διατηρεί αποδείξεις των προσόντων, της κατάρτισης και της πείρας του προσωπικού του όσον αφορά, τουλάχιστον, τα ακόλουθα:

- μεθοδολογίες ελέγχου του περιβάλλοντος,
- πληροφορίες και μέθοδοι διαχείρισης,
- περιβαλλοντικά ζητήματα,
- σχετική νομοθεσία και πρότυπα, όπου περιλαμβάνονται συγκεκριμένες οδηγίες οι οποίες εκπονήθηκαν για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού και
- σχετικές τεχνικές γνώσεις της δραστηριότητας που πρέπει να ελεγχθεί.

Ανεξαρτησία και αντικειμενικότητα

Ο επιθεωρητής πρέπει να είναι ανεξάρτητος και αμερόληπτος.

Ο επιθεωρητής περιβάλλοντος πρέπει να αποδεικνύει ότι ο οργανισμός και το προσωπικό του δεν υφίστανται καμία εμπορική, οικονομική ή άλλη πίεση η οποία θα μπορούσε να επηρεάσει την κρίση τους ή να θέσει σε κίνδυνο την εμπιστοσύνη στην ανεξαρτησία της κρίσης τους και την ακεραιότητά τους όσον αφορά τις δραστηριότητές τους, και ότι συμμορφώνονται προς τυχόν σχετικούς κανόνες.

Όσοι επιθεωρητές πληρούν τις προϋποθέσεις του EN 45012, άρθρα 4 και 5, πληρούν και τις παρούσες απαιτήσεις.

Διαδικασίες

Ο επιθεωρητής περιβάλλοντος διαθέτει τεκμηριωμένες μεθόδους και διαδικασίες, καθώς και τους μηχανισμούς ποιοτικού ελέγχου και κανόνες για την εξασφάλιση του εμπιστευτικού χαρακτήρα σύμφωνα με τις απαιτήσεις του παρόντος κανονισμού όσον αφορά την επιθεώρηση.

Οργάνωση

Στην περίπτωση οργανισμών, ο επιθεωρητής περιβάλλοντος διαθέτει και θέτει στη διάθεση τρίτων έπειτα από σχετική αίτηση, οργανόγραμμα στο οποίο περιγράφονται λεπτομερώς οι δομές και οι αρμοδιότητες στα πλαίσια του οργανισμού, καθώς και δήλωση σχετικά με το νομικό καθεστώς του, την ιδιοκτησία του και τις πηγές χρηματοδότησής του.

2. Διαπίστευση μεμονωμένων ατόμων

Είναι δυνατό να χορηγηθεί διαπίστευση σε μεμονωμένα άτομα. Το αντικείμενό της θα περιορίζεται στις δραστηριότητες εκείνες των οποίων το είδος και το μέγεθος είναι τέτοια ώστε ο ενδιαφερόμενος διαθέτει όλα τα απαιτούμενα προσόντα και την εμπειρία για την εκτέλεση της αποστολής που αναφέρεται στο τμήμα Β.

Όσον αφορά τους χώρους όπου ασκούνται οι εν λόγω δραστηριότητες, ο υποψήφιος οφείλει ιδίως να αποδείξει ότι διαθέτει επαρκή προσόντα και εμπειρία σχετικά με τα τεχνικά, περιβαλλοντικά και κανονιστικά θέματα τα οποία εμπίπτουν στο αντικείμενο της διαπίστευσης καθώς και στις μεθόδους και τις διαδικασίες επιθεώρησης. Ο υποψήφιος θα πρέπει να πληροί τα κριτήρια του σημείου 1, σχετικά με την ανεξαρτησία, την αντικειμενικότητα και τις διαδικασίες.

3. Αιτήσεις διαπίστευσης

Ο υποψήφιος επιθεωρητής περιβάλλοντος συμπληρώνει και υπογράφει επίσημο έντυπο αίτησης στο οποίο δηλώνει ότι γνωρίζει τη λειτουργία του συστήματος διαπίστευσης, ότι συμφωνεί να ακολουθήσει τη διαδικασία διαπίστευσης και να καταβάλλει τα αναγκαία έξοδα, ότι συμφωνεί να συμμορφωθεί προς τα κριτήρια διαπίστευσης, και γνωστοποιεί προηγούμενες αιτήσεις ή διαπιστεύσεις.

Οι υποψήφιοι επιθεωρητές περιβάλλοντος λαμβάνουν τεκμηριωμένες περιγραφές των διαδικασιών διαπίστευσης και των δικαιωμάτων και καθηκόντων, συμπεριλαμβανομένων των αμοιβών, των διαπιστευμένων επιθεωρητών περιβάλλοντος. Στον υποψήφιο παρέχονται, έπειτα από αίτησή τους, πρόσθετες σχετικές πληροφορίες.

4. Η διαδικασία διαπίστευσης

Η διαδικασία διαπίστευσης περιλαμβάνει:

- α) τη συγκέντρωση των σχετικών πληροφοριών που απαιτούνται για την αξιολόγηση του υποψήφιου επιθεωρητή περιβάλλοντος, στις οποίες περιλαμβάνονται γενικές πληροφορίες όπως όνομα, διεύθυνση, νομικό καθεστώς ανθρωπινό δυναμικό, σχέσεις στα πλαίσια ενός φορέα μεγαλύτερων διαστάσεων κ.λπ. και πληροφορίες για την εκτίμηση της συμμόρφωσης προς τα κριτήρια που προσδιορίζονται στο τμήμα 1 και για ενδεχόμενη απόφαση περιορισμού της έκτασης της διαπίστευσης·
- β) την αξιολόγηση του υποψηφίου από το προσωπικό του οργανισμού διαπίστευσης, ή από τους διορισμένους εκπροσώπους του, προκειμένου να διαπιστωθεί εάν ο υποψήφιος πληροί όντως τα κριτήρια διαπίστευσης, με την εξέταση των πληροφοριών που υποβλήθηκαν και τις σχετικές εργασίες και, ενδεχομένως, με πρόσθετες έρευνες, στις οποίες μπορεί να περιλαμβάνεται και εξέταση του προσωπικού. Ο υποψήφιος ενημερώνεται για την εξέταση και έχει τη δυνατότητα να διατυπώσει παρατηρήσεις για το περιεχόμενό της·
- γ) την εξέταση, από τον αρμόδιο οργανισμό διαπίστευσης, όλου του υλικού αξιολόγησης που απαιτείται για τη λήψη απόφασης σχετικά με συγκεκριμένη διαπίστευση·
- δ) η απόφαση για την παροχή ή την άρνηση παροχής διαπίστευσης υπό όρους και προϋποθέσεις ή με τυχόν περιορισμό της έκτασης της διαπίστευσης λαμβάνεται, με βάση την εξέταση που αναφέρεται στο στοιχείο β) από τον οργανισμό διαπίστευσης. Η απόφαση αυτή τεκμηριώνεται. Οι οργανισμοί διαπίστευσης διαθέτουν γραπτές διαδικασίες για την εκτίμηση της επέκτασης της διαπίστευσης των διαπιστευμένων επιθεωρητών περιβάλλοντος.

5. Εποπτεία των διαπιστευμένων επιθεωρητών περιβάλλοντος

Λαμβάνονται μέτρα ώστε να εξασφαλίζεται, σε τακτικά χρονικά διαστήματα που δεν θα υπερβαίνουν τους 36 μήνες, ότι ο διαπιστευμένος επιθεωρητής περιβάλλοντος εξακολουθεί να πληροί τις απαιτήσεις της διαπίστευσης, καθώς και προκειμένου να παρακολουθείται η ποιότητα των επιθεωρήσεων που αναλαμβάνονται.

Ο διαπιστευμένος επιθεωρητής περιβάλλοντος οφείλει να ενημερώνει αμέσως τον οργανισμό διαπίστευσης για τυχόν αλλαγές οι οποίες έχουν επιπτώσεις στη διαπίστευση ή την έκτασή της.

Κάθε απόφαση που λαμβάνεται από τον οργανισμό διαπίστευσης για παύση ή αναστολή διαπίστευσης ή για περιορισμό της έκτασής της λαμβάνεται μόνον αφού δοθεί στον διαπιστευμένο επιθεωρητή περιβάλλοντος η δυνατότητα να εκθέσει τις απόψεις του.

Όταν ένας επιθεωρητής διαπιστευμένος σε ένα κράτος μέλος ασκεί δραστηριότητες επιθεώρησης σε άλλο κράτος μέλος, κοινοποιεί τις δραστηριότητές του στον οργανισμό διαπίστευσης του κράτους μέλους στο οποίο πραγματοποιείται η επιθεώρηση.

6. Επέκταση της διαπίστευσης

Ο οργανισμός διαπίστευσης διαθέτει γραπτές διαδικασίες για την αξιολόγηση των διαπιστευμένων επιθεωρητών περιβάλλοντος που υποβάλλουν αίτηση επέκτασης της διαπίστευσης.

B. Καθήκοντα των επιθεωρητών

1. Η εξέταση των περιβαλλοντικών πολιτικών, προγραμμάτων, συστημάτων διαχείρισης, και διαδικασιών ανάλυσης και ελέγχου, καθώς και η εξέταση και επικύρωση των περιβαλλοντικών δηλώσεων, διενεργούνται από διαπιστευμένους επιθεωρητές περιβάλλοντος.

Καθήκον του διαπιστευτή είναι να ελέγχει, με την επιφύλαξη των εξουσιών των κρατών μελών, όσον αφορά την εποπτεία των κανονιστικών απαιτήσεων:

- τη συμμόρφωση προς όλες τις απαιτήσεις του παρόντος κανονισμού, και ιδίως την περιβαλλοντική πολιτική και το περιβαλλοντικό πρόγραμμα, την περιβαλλοντική ανάλυση, τη λειτουργία του συστήματος περιβαλλοντικής διαχείρισης, τη μέθοδο περιβαλλοντικού ελέγχου και τις περιβαλλοντικές δηλώσεις,
- την αξιοπιστία των δεδομένων και πληροφοριών που περιλαμβάνει η περιβαλλοντική δήλωση και το εάν η δήλωση καλύπτει επαρκώς όλα τα σημαντικά περιβαλλοντικά θέματα σχετικά με το συγκεκριμένο χώρο δραστηριοτήτων.

Ειδικότερα, εάν ο επιθεωρητής διερευνά, σύμφωνα με τους κανόνες της ορθής επαγγελματικής πρακτικής, το τεχνικό κύρος της περιβαλλοντικής ανάλυσης ή του περιβαλλοντικού ελέγχου ή των άλλων διαδικασιών που διενεργεί η επιχείρηση, αποφεύγοντας κάθε περιττή επανάληψη των διαδικασιών αυτών.

2. Ο επιθεωρητής παρεμβαίνει δάσει γραπτής συμφωνίας με την επιχείρηση, στην οποία καθορίζεται η έκταση της εργασίας, παρέχεται στον επιθεωρητή η δυνατότητα να εργαστεί ως ανεξάρτητος επαγγελματίας και υποχρεώνεται να παράσχει την αναγκαία συνεργασία.

Ο έλεγχος συνεπάγεται εξέταση των εγγράφων, επίσκεψη στο χώρο των δραστηριοτήτων, καθώς και συζήτηση με το προσωπικό, σύνταξη έκθεσης προς τη διεύθυνση της επιχείρησης και επίλυση ζητημάτων που προκύπτουν από την εν λόγω έκθεση.

Στα έγγραφα που πρέπει να εξετασθούν πριν την επίσκεψη του χώρου δραστηριοτήτων περιλαμβάνονται βασικές πληροφορίες για το συγκεκριμένο χώρο και τις εκεί δραστηριότητες, η περιβαλλοντική πολιτική και το περιβαλλοντικό πρόγραμμα, περιγραφή του συστήματος περιβαλλοντικής διαχείρισης που εφαρμόζεται στον εν λόγω χώρο, λεπτομέρειες για την προηγούμενη περιβαλλοντική ανάλυση ή τον προηγούμενο έλεγχο, η έκθεση για την ανάλυση ή τον έλεγχο και για κάθε διορθωτική ενέργεια που ακολούθησε και το σχέδιο περιβαλλοντικής δήλωσης.

3. Στην έκθεση του επιθεωρητή προς τη διεύθυνση της επιχείρησης εκτίθενται:
- γενικά περιπτώσεις μη συμμόρφωσης προς τις διατάξεις του παρόντος κανονισμού, και ιδίως:
 - οι τεχνικές ατέλειες της μεθόδου περιβαλλοντικής ανάλυσης ή ελέγχου ή του συστήματος περιβαλλοντικής διαχείρισης ή κάθε άλλης σχετικής μεθόδου.
 - τα σημεία διαφωνίας με την προτεινόμενη περιβαλλοντική δήλωση, καθώς και λεπτομέρειες για τις τροποποιήσεις ή προσθήκες, που θα έπρεπε να περιληφθούν στην περιβαλλοντική δήλωση.

4. Μπορεί να προκύψουν οι ακόλουθες περιπτώσεις:

- α) εάν:
- η περιβαλλοντική πολιτική έχει θεσπιστεί σύμφωνα με τις σχετικές απαιτήσεις του παρόντος κανονισμού,
 - η περιβαλλοντική ανάλυση ή ο έλεγχος δίνουν ικανοποιητικά τεχνικά αποτελέσματα,
 - στο περιβαλλοντικό πρόγραμμα θίγονται όλα τα σημαντικά ζητήματα,
 - το σύστημα περιβαλλοντικής διαχείρισης πληροί τις απαιτήσεις του παραρτήματος I και
 - η δήλωση είναι ακριβής, με επαρκή κάλυψη του αντικειμένου και σύμφωνη με τις απαιτήσεις του συστήματος περιβαλλοντικού ελέγχου,
 - ο επιθεωρητής επικυρώνει τη δήλωση.

- β) εάν:
- η περιβαλλοντική πολιτική έχει θεσπιστεί σύμφωνα με τις σχετικές απαιτήσεις του παρόντος κανονισμού,
 - η περιβαλλοντική ανάλυση ή ο έλεγχος δίνουν ικανοποιητικά τεχνικά αποτελέσματα,
 - στο περιβαλλοντικό πρόγραμμα θίγονται όλα τα σημαντικά ζητήματα,
 - το σύστημα περιβαλλοντικής διαχείρισης πληροί τις απαιτήσεις του παραρτήματος I,

αλλά

- η δήλωση πρέπει να αναθεωρηθεί ή/και να συμπληρωθεί, ή η δήλωση για ενδιάμεσο έτος κατά το οποίο δεν υπήρξε επικύρωση διαπιστώθηκε ότι είναι ανακριβής, ή παραπλανητική, ή δεν υποβλήθηκε δήλωση για ενδιάμεσο έτος κατά το οποίο θα έπρεπε να έχει υποβληθεί,

ο επιθεωρητής συζητά τις απαιτούμενες αλλαγές με τη διεύθυνση της επιχείρησης και επικυρώνει τη δήλωση μόνον αφού η επιχείρηση περιλάβει στη δήλωση τις ενδεδειγμένες τροποποιήσεις ή/και προσθήκες, συμπεριλαμβανομένης, εφόσον απαιτείται, της αναφοράς στις απαιτούμενες τροποποιήσεις παλαιότερων δηλώσεων που δεν επικυρώθηκαν, ή σε πρόσθετες πληροφορίες που έπρεπε να είχαν δημοσιευθεί κατά τα ενδιάμεσα έτη.

εάν:

- η περιβαλλοντική πολιτική έχει θεσπιστεί σύμφωνα με τις σχετικές απαιτήσεις του παρόντος κανονισμού,
- η περιβαλλοντική ανάλυση ή ο έλεγχος δίνουν ικανοποιητικά από τεχνική άποψη ή,
- στο περιβαλλοντικό πρόγραμμα θίγονται όλα τα σημαντικά ζητήματα που ετέθηκαν ή,
- το σύστημα περιβαλλοντικής διαχείρισης πληροί τις απαιτήσεις του παραρτήματος I,

ο επιθεωρητής απευθύνει στη διεύθυνση της επιχείρησης τις ενδεδειγμένες συστάσεις για τις απαιτούμενες βελτιώσεις και επικυρώνει τη δήλωση μόνον αφού διορθωθούν οι ατέλειες στην πολιτική ή/και τα προγράμματα ή/και τις διαδικασίες, επαναληφθούν οι διαδικασίες στο βαθμό που απαιτείται να αναθεωρηθεί αναλόγως η δήλωση.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ IV

ΔΗΛΩΣΗ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ

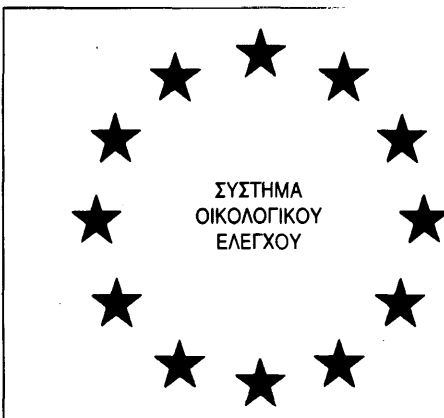
Ο παρών χώρος δραστηριοτήτων διαθέτει σύστημα περιβαλλοντικής διαχείρισης και το κοινό ενημερώνεται σχετικά με τις περιβαλλοντικές επιδόσεις του, σύμφωνα με το σύστημα οικολογικής διαχείρισης και οικολογικού ελέγχου της Κοινότητας. (Αριθμός καταχώρησης...)

Όλοι οι χώροι στην ΕΟΚ, στους οποίους ασκούμε τις βιομηχανικές μας δραστηριότητες, διαθέτουν σύστημα περιβαλλοντικής διαχείρισης και το κοινό ενημερώνεται σχετικά με τις περιβαλλοντικές τους επιδόσεις σύμφωνα με το σύστημα οικολογικής διαχείρισης και οικολογικού ελέγχου της Κοινότητας. (Προαιρετική δήλωση σχετικά με την πρακτική που ακολουθείται σε τρίτες χώρες)

Όλοι οι χώροι [όνομα (ονόματα) του κράτους μέλους (των κρατών μελών) της ΕΟΚ], στους οποίους ασκούμε τις βιομηχανικές μας δραστηριότητες διαθέτουν σύστημα περιβαλλοντικής διαχείρισης και το κοινό ενημερώνεται σχετικά με τις περιβαλλοντικές τους επιδόσεις σύμφωνα με το σύστημα οικολογικής διαχείρισης και οικολογικού ελέγχου της Κοινότητας

Οι ακόλουθοι χώροι, στους οποίους ασκούμε τις βιομηχανικές μας δραστηριότητες διαθέτουν σύστημα περιβαλλοντικής διαχείρισης και το κοινό ενημερώνεται σχετικά με τις περιβαλλοντικές τους επιδόσεις σύμφωνα με το σύστημα οικολογικής διαχείρισης και οικολογικού ελέγχου της Κοινότητας:

- όνομα του χώρου, αριθμός καταχώρησης
-
- ...

*ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ V***ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΟΥ ΠΑΡΕΧΟΝΤΑΙ ΣΤΟΥΣ ΑΡΜΟΔΙΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΥΠΟΒΟΛΗ ΤΗΣ ΑΙΤΗΣΕΩΣ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΣ Ή ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΥΠΟΒΟΛΗ ΜΕΤΑΓΕΝΕΣΤΕΡΗΣ ΕΠΙΚΥΡΩΜΕΝΗΣ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΙΚΗΣ ΔΗΛΩΣΗΣ**

1. Επωνυμία της επιχείρησης.
 2. Ονομασία και τοποθεσία του χώρου δραστηριοτήτων.
 3. Συνοπτική περιγραφή των δραστηριοτήτων στο συγκεκριμένο χώρο (εν ανάγκη, παραπομπή σε προσαρτώμενα έγγραφα).
 4. Όνομα και διεύθυνση του διαπιστευμένου επιθεωρητή περιβάλλοντος που επικύρωσε την προσαρτώμενη δήλωση.
 5. Ημερομηνία λήξης της προθεσμίας για την υποβολή της επόμενης επικυρωμένης περιβαλλοντικής δήλωσης.
- Στην αίτηση πρέπει να περιλαμβάνονται τα ακόλουθα στοιχεία:
- α) σύντομη περιγραφή του συστήματος περιβαλλοντικής διαχείρισης·
 - β) περιγραφή του προγράμματος ελέγχου που έχει καθορισθεί για το συγκεκριμένο χώρο δραστηριοτήτων·
 - γ) η επικυρωμένη περιβαλλοντική δήλωση.
-

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΟΚ) αριθ. 1837/93 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 9ης Ιουλίου 1993

περί καθορισμού των εισφορών κατά την εισαγωγή οι οποίες εφαρμόζονται στα σιτηρά, στα άλευρα και στα πλιγούρια και σιμιγδάλια σίτου ή σικάλεως

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1766/92 του Συμβουλίου της 30ής Ιουνίου 1992 περί κοινής οργανώσεως αγοράς στον τομέα των σιτηρών⁽¹⁾, και ιδίως το άρθρο 10 παράγραφος 5, και το άρθρο 11 παράγραφος 3,τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3813/92 του Συμβουλίου της 28ης Δεκεμβρίου 1992, σχετικά με τη λογιστική μονάδα και τις τιμές μετατροπής, που εφαρμόζονται στα πλαίσια της κοινής γεωργικής πολιτικής⁽²⁾,

Εκτιμώντας:

ότι οι εισφορές που εφαρμόζονται κατά την εισαγωγή των σιτηρών, των αλεύρων σίτου και σικάλεως και των πλιγούριων και σιμιγδαλιών σίτου έχουν καθορισθεί από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1680/93 της Επιτροπής⁽³⁾ και όλους τους μεταγενέστερους που τον έχουν τροποποιήσει·

ότι για να μπορέσει να λειτουργήσει κανονικά το καθεστώς των εισφορών, πρέπει να χρησιμοποιείται για τον υπολογι-

σμό τους η αντιπροσωπευτική τιμή της αγοράς που έχει διαπιστωθεί κατά την περίοδο αναφοράς της 8ης Ιουλίου 1993, όσον αφορά τα κυμαινόμενα νομίσματα·

ότι η εφαρμογή των λεπτομερειών που αναφέρονται στον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1680/93 στις τιμές προσφοράς και στις τιμές αυτής της ημέρας, των οποίων έλαβε γνώση η Επιτροπή, οδηγεί στην τροποποίηση των εισφορών που ισχύουν επί του παρόντος, σύμφωνα με το παράρτημα του παρόντος κανονισμού,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Οι προς είσπραξη εισφορές κατά την εισαγωγή των προϊόντων που αναφέρονται στο άρθρο 1 παράγραφος 1 στοιχεία α), β) και γ) του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1766/92 καθορίζονται στο παράρτημα.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει στις 10 Ιουλίου 1993.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 9 Ιουλίου 1993.

Για την Επιτροπή

René STEICHEN

Μέλος της Επιτροπής

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. L 181 της 1. 7. 1992, σ. 21.⁽²⁾ ΕΕ αριθ. L 387 της 31. 12. 1992, σ. 1.⁽³⁾ ΕΕ αριθ. L 159 της 1. 7. 1993, σ. 8.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

του κανονισμού της Επιτροπής της 9ης Ιουλίου 1993 περί καθορισμού των εισφορών κατά την εισαγωγή οι οποίες εφαρμόζονται στα σιτηρά, στα άλευρα και στα πλιγούρια και σιμιγδάλια σίτου ή σικάλεως

(Ecu/τόνο)

Κωδικός ΣΟ	Τρίτες χώρες ^(*)
0709 90 60	133,40 ⁽²⁾ ⁽³⁾
0712 90 19	133,40 ⁽²⁾ ⁽³⁾
1001 10 00	154,91 ⁽¹⁾ ⁽³⁾
1001 90 91	129,60
1001 90 99	129,60 ^(*)
1002 00 00	136,81 ^(*)
1003 00 10	126,05
1003 00 20	126,05
1003 00 80	126,05 ^(*)
1004 00 00	76,59
1005 10 90	133,40 ⁽²⁾ ⁽³⁾
1005 90 00	133,40 ⁽²⁾ ⁽³⁾
1007 00 90	142,33 ^(*)
1008 10 00	32,31 ^(*)
1008 20 00	83,01 ^(*)
1008 30 00	64,71 ^(*)
1008 90 10	(⁷)
1008 90 90	64,71
1101 10 00	208,19 ^(*)
1102 10 00	220,54
1103 11 30	245,33
1103 11 50	245,33
1103 11 90	235,16
1107 10 11	241,57
1107 10 19	183,25
1107 10 91	235,25
1107 10 99	178,53
1107 20 00	206,26

(¹) Για τον σκληρό σίτο καταγωγής Μαρόκου και μεταφερόμενο απευθείας από τη χώρα αυτή στην Κοινότητα, η εισφορά αυτή μειούται κατά 0,60 Ecu ανά τόνο.

(²) Σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 715/90, οι εισφορές δεν εφαρμόζονται στα προϊόντα καταγωγής των κρατών της Αφρικής, της Καραϊβικής και του Ειρηνικού και που εισάγονται απευθείας στα γαλλικά υπερπόντια διαμερίσματα.

(³) Για τον αραβόσιτο καταγωγής ACP, η εισφορά κατά την εισαγωγή στην Κοινότητα μειώνεται κατά 1,81 Ecu ανά τόνο.

(⁴) Για τον κέγχρο και το σόργο καταγωγής ACP, εισπράττεται η εισφορά κατά την εισαγωγή στην Κοινότητα σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 715/90.

(⁵) Για τον σκληρό σίτο και τον κέγχρο τον μακρό, που παράγονται στην Τουρκία και μεταφέρονται απευθείας από τη χώρα αυτή στην Κοινότητα, η εισφορά μειώνεται κατά 0,60 Ecu ανά τόνο.

(⁶) Η εισφορά που εισπράττεται κατά την εισαγωγή σικάλεως απευθείας από την Τουρκία στην Κοινότητα καθορίζεται από τους κανονισμούς (ΕΟΚ) αριθ. 1180/77 του Συμβουλίου (ΕΕ αριθ. L 142 της 9. 6. 1977, σ. 10), όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1902/92 (ΕΕ αριθ. L 192 της 11. 7. 1992, σ. 3), και (ΕΟΚ) αριθ. 2622/71 της Επιτροπής (ΕΕ αριθ. L 271 της 10. 12. 1971, σ. 22), όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 560/91 (ΕΕ αριθ. L 62 της 8. 3. 1991, σ. 26).

(⁷) Κατά την εισαγωγή του προϊόντος που υπάγεται στον κωδικό ΣΟ 1008 90 10 (τριτικάλ), εισπράττεται η εισφορά που εφαρμόζεται στη σικάλη.

(⁸) Δεν εφαρμόζεται εισφορά στα προϊόντα καταγωγής PTOM σύμφωνα με το άρθρο 101 παράγραφος 1 της απόφασης 91/482/ΕΟΚ.

(⁹) Τα προϊόντα που υπάγονται στον κωδικό αυτό και εισάγονται, στα πλαίσια των προσωρινών συμφωνιών που συνήφθησαν μεταξύ της Πολωνίας, της Τσεχοσλοβακίας και της Ουγγαρίας και της Κοινότητας και για τα οποία υποβάλλεται ένα πιστοποιητικό EUR 1, που εκδίδεται με τους όρους που προβλέπονται στον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 585/92, υπάγονται στις εισφορές που περιλαμβάνονται στο παράρτημα του εν λόγω κανονισμού.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΟΚ) αριθ. 1838/93 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 9ης Ιουλίου 1993

περί καθορισμού των πριμοδοτήσεων που προσθέτονται στις εισφορές κατά την εισαγωγή για τα σιτηρά, τα άλευρα και τη βύνη

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1766/92 του Συμβουλίου της 30ής Ιουνίου 1992 περί κοινής οργανώσεως αγοράς στον τομέα των σιτηρών⁽¹⁾, και ιδίως το άρθρο 12 παράγραφος 4,τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3813/92 του Συμβουλίου της 28ης Δεκεμβρίου 1992, σχετικά με τη λογιστική μονάδα και τις τιμές μετατροπής, που εφαρμόζονται στα πλαίσια της κοινής γεωργικής πολιτικής⁽²⁾,

Εκτιμώντας:

ότι οι πριμοδοτήσεις που προσθέτονται στις εισφορές για τα σιτηρά και τη βύνη έχουν καθορισθεί από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1681/93 της Επιτροπής⁽³⁾ και όλους τους μεταγενέστερους που τον έχουν τροποποιήσει·

ότι για να μπορέσει να λειτουργήσει κανονικά το καθεστώς των εισφορών, πρέπει να χρησιμοποιείται για τον υπολογισμό τους η αντιπροσωπευτική τιμή της αγοράς που έχει

διαπιστωθεί κατά την περίοδο αναφοράς της 8ης Ιουλίου 1993, όσον αφορά τα κυμαινόμενα νομίσματα·

ότι, σε συνάρτηση με τις τιμές cif και τις τιμές cif αγοράς της ημέρας αυτής, οι πριμοδοτήσεις που προσθέτονται στις εισφορές που ισχύουν επί του παρόντος τροποποιούνται σύμφωνα με το παράρτημα του παρόντος κανονισμού,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Οι πριμοδοτήσεις που προσθέτονται στις εισφορές που καθορίζονται εκ των προτέρων για την εισαγωγή των προϊόντων που προβλέπονται στο άρθρο 1 παράγραφος 1 στοιχεία α), β) και γ) του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1766/92, καθορίζονται στο παράρτημα.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει στις 10 Ιουλίου 1993.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 9 Ιουλίου 1993.

Για την Επιτροπή

René STEICHEN

Μέλος της Επιτροπής

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. L 181 της 1. 7. 1992, σ. 21.⁽²⁾ ΕΕ αριθ. L 387 της 31. 12. 1992, σ. 1.⁽³⁾ ΕΕ αριθ. L 159 της 1. 7. 1993, σ. 11.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

του κανονισμού της Επιτροπής της 9ης Ιουλίου 1993 περί καθορισμού των προμηδοτήσεων που προσθέτονται στις εισφορές κατά την εισαγωγή για τα σιτηρά, τα άλευρα και τη βύνη

Α. Σιτηρά και άλευρα

(Ecu/τόνο)

Κωδικός ΣΟ	Τρέχων	1η προθεσμία	2η προθεσμία	3η προθεσμία
	7	8	9	10
0709 90 60	0	0	0	0
0712 90 19	0	0	0	0
1001 10 00	0	0	0	0
1001 90 91	0	1,91	1,91	1,11
1001 90 99	0	1,91	1,91	1,11
1002 00 00	0	0	0	0
1003 00 10	0	0	0	0
1003 00 20	0	0	0	0
1003 00 80	0	0	0	0
1004 00 00	0	0	0	0
1005 10 90	0	0	0	0
1005 90 00	0	0	0	0
1007 00 90	0	0	0	0
1008 10 00	0	0	0	0
1008 20 00	0	0	0	0
1008 30 00	0	0	0	0
1008 90 90	0	0	0	0
1101 00 00	0	1,57	1,57	0
1102 10 00	0	0	0	0
1103 11 30	0	0	0	0
1103 11 50	0	0	0	0
1103 11 90	0	0	0	0

Β. Βύνη

(Ecu/τόνο)

Κωδικός ΣΟ	Τρέχων	1η προθεσμία	2η προθεσμία	3η προθεσμία	4η προθεσμία
	7	8	9	10	11
1107 10 11	0	3,40	3,40	1,98	1,98
1107 10 19	0	2,54	2,54	1,48	1,48
1107 10 91	0	0	0	0	0
1107 10 99	0	0	0	0	0
1107 20 00	0	0	0	0	0

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΟΚ) αριθ. 1839/93 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 9ης Ιουλίου 1993

περί τροποποιήσεως του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1198/93 και περί ενάρξεως διαρκούς διαγωνισμού για εξαγωγή 1 500 000 τόνων μαλακού αρτοποιήσιμου σίτου που έχει στη διάθεσή του ο γαλλικός οργανισμός παρεμβάσεως

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1766/92 του Συμβουλίου της 30ής Ιουνίου 1992 περί κοινής οργανώσεως αγοράς στον τομέα των σιτηρών⁽¹⁾, και ιδίως το άρθρο 5,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1836/82 της Επιτροπής της 7ης Ιουλίου 1982 περί καθορισμού των διαδικασιών και των όρων πωλήσεως των σιτηρών που βρίσκονται στην κατοχή των οργανισμών παρεμβάσεως⁽²⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 966/93⁽³⁾,

Εκτιμώντας:

ότι ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 1198/93 της Επιτροπής⁽⁴⁾ άνοιξε διαρκή διαγωνισμό για την εξαγωγή 1 000 000 τόνων μαλακού αρτοποιήσιμου σίτου που έχει στη διάθεσή του ο γαλλικός οργανισμός παρεμβάσεως· ότι η Γαλλία, με την κοινοποίησή της την 1η Ιουλίου 1993, ενημέρωσε την Επιτροπή για την πρόθεση του οργανισμού παρεμβάσεως της να αυξήσει κατά 500 000 τόνους την ποσότητα που τέθηκε σε διαρκή διαγωνισμό για εξαγωγή· ότι πρέπει να ανέλθει σε 1 500 000 τόνους η συνολική ποσότητα του μαλακού αρτοποιήσιμου σίτου που τέθηκε σε διαρκή διαγωνισμό για εξαγωγή και έχει στη διάθεσή του ο γαλλικός οργανισμός παρεμβάσεως·

ότι, λαμβάνοντας υπόψη την αύξηση των ποσοτήτων που έχουν τεθεί σε διαγωνισμό, θεωρείται αναγκαίο να γίνουν τροποποιήσεις στον πίνακα των περιοχών και των ποσοτήτων που έχουν αποδεματοποιηθεί· ότι πρέπει, συνεπώς, να

τροποποιηθεί κυρίως το παράρτημα I του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1198/93·

ότι τα μέτρα που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό είναι σύμφωνα με τη γνώμη της Επιτροπής Διαχείρισης Σιτηρών,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Το άρθρο 2 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1198/93 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 2

1. Ο διαγωνισμός αφορά μέγιστη ποσότητα 1 500 000 τόνων μαλακού αρτοποιήσιμου σίτου για εξαγωγή προς όλες τις τρίτες χώρες. Η διεκπεραίωση των τελωνειακών διατυπώσεων για την εξαγωγή πρέπει να πραγματοποιηθεί κατά τη διάρκεια περιόδου από την 1η Ιουλίου έως τις 30 Σεπτεμβρίου 1993.
2. Στο παράρτημα I αναφέρονται οι περιοχές στις οποίες είναι αποθηκευμένοι 1 500 000 τόνοι μαλακού αρτοποιήσιμου σίτου.»

Άρθρο 2

Το παράρτημα I του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1198/93 αντικαθίσταται από το παράρτημα του παρόντος κανονισμού.

Άρθρο 3

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την ημέρα της δημοσίευσής του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 9 Ιουλίου 1993.

Για την Επιτροπή

René STEICHEN

Μέλος της Επιτροπής

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. L 181 της 1. 7. 1992, σ. 21.

⁽²⁾ ΕΕ αριθ. L 202 της 9. 7. 1982, σ. 23.

⁽³⁾ ΕΕ αριθ. L 98 της 24. 4. 1993, σ. 25.

⁽⁴⁾ ΕΕ αριθ. L 122 της 18. 5. 1993, σ. 23.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

«ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι

(τόνοι)

Τόπος αποθηκείωσης	Ποσότητα
Amiens	130 000
Bordeaux	35 000
Clermont Ferrand	9 000
Châlons-sur-Marne	204 000
Dijon	51 000
Lille	187 000
Lyon	18 000
Nancy	5 000
Nantes	40 000
Orléans	510 000
Paris	65 000
Poitiers	135 000
Rennes	5 000
Rouen	58 000
Toulouse	48 000»

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΟΚ) αριθ. 1840/93 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 8ης Ιουλίου 1993

περί παύσεως της αλιείας σκουμπριού από πλοία με σημαία της Ισπανίας

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2241/87 του Συμβουλίου της 23ης Ιουλίου 1987 περί θεσπίσεως ορισμένων μέτρων ελέγχου των αλιευτικών δραστηριοτήτων⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3483/88⁽²⁾, και ιδίως το άρθρο 11 παράγραφος 3,

Εκτιμώντας:

ότι ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 3919/92 του Συμβουλίου της 20ής Δεκεμβρίου 1992 για τον καθορισμό, για ορισμένα αποθέματα ιχθύων ή ομάδες ιχθύων, του επιτρεπόμενου συνόλου των αλιευμάτων για το 1993 και ορισμένων όρων υπό τους οποίους μπορούν να αλιευθούν⁽³⁾, όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 927/93⁽⁴⁾, προβλέπει ποσοστώσεις για το σκουμπρί για το 1993·

ότι, για να εξασφαλιστεί η τήρηση των διατάξεων που αφορούν τους ποσοτικούς περιορισμούς των αλιευμάτων αποθέματος για το οποίο υπάρχει ποσόστωση, είναι αναγκαίο να καθορίσει η Επιτροπή την ημερομηνία κατά την οποία τα αλιεύματα που πραγματοποιούνται από πλοία που φέρουν σημαία κράτους μέλους θεωρείται ότι έχουν εξαντλήσει την ποσόστωση που έχει διατεθεί·

ότι, σύμφωνα με τις πληροφορίες που ανακοινώθηκαν στην Επιτροπή, το ποσό των αλιευμάτων σκουμπριού στα ύδατα των διαιρέσεων CIEM II (εκτός ζώνης ΕΟΚ), V b, (ζώνη

ΕΟΚ), VI, VII, VIII a, b, d, e, XII και XIV, από πλοία με σημαία της Ισπανίας ή νηολογημένα στην Ισπανία, έφθασαν τις ποσοστώσεις που είχαν διατεθεί για το 1993,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Το ποσό των αλιευμάτων σκουμπριού στα ύδατα των διαιρέσεων CIEM II (εκτός ζώνης ΕΟΚ), V b, (ζώνη ΕΟΚ), VI, VII, VIII a, b, d, e, XII και XIV, από πλοία με σημαία της Ισπανίας ή νηολογημένα στην Ισπανία, εκτιμάται ότι έχει εξαντλήσει τις ποσοστώσεις που είχαν διατεθεί στην Ισπανία για το 1993.

Απαγορεύεται η αλιεία σκουμπριού στα ύδατα των διαιρέσεων CIEM II (εκτός ζώνης ΕΟΚ), V b, (ζώνη ΕΟΚ), VI, VII, VIII a, b, d, e, XII και XIV, καθώς επίσης η παραμονή επί του πλοίου ή η μεταφόρτωση από πλοίο σε πλοίο και η εκφόρτωση του σκουμπριού που έχει αλιευθεί στις διαιρέσεις αυτές, από πλοία με σημαία της Ισπανίας ή νηολογημένα στην Ισπανία, από την ημερομηνία εφαρμογής του παρόντος κανονισμού.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την επόμενη ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 8 Ιουλίου 1993.

Για την Επιτροπή
Γιάννης ΠΑΛΑΙΟΚΡΑΣΣΑΣ
Μέλος της Επιτροπής

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. L 207 της 29. 7. 1987, σ. 1.

⁽²⁾ ΕΕ αριθ. L 306 της 11. 11. 1988, σ. 2.

⁽³⁾ ΕΕ αριθ. L 397 της 31. 12. 1992, σ. 1.

⁽⁴⁾ ΕΕ αριθ. L 96 της 22. 4. 1993, σ. 1.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΟΚ) αριθ. 1841/93 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 8ης Ιουλίου 1993

περί πάυσεως της αλιείας μερλούκιου από πλοία με σημαία του Βελγίου

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2241/87 του Συμβουλίου της 23ης Ιουλίου 1987 περί θεσπίσεως ορισμένων μέτρων ελέγχου των αλιευτικών δραστηριοτήτων⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3483/88⁽²⁾, και ιδίως το άρθρο 11 παράγραφος 3,

Εκτιμώντας:

ότι ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 3919/92 του Συμβουλίου της 20ής Δεκεμβρίου 1992 για τον καθορισμό, για ορισμένα αποθέματα ιχθύων ή ομάδες ιχθύων, του επιτρεπόμενου συνόλου των αλιευμάτων για το 1993 και ορισμένων όρων υπό τους οποίους μπορούν να αλιευθούν⁽³⁾, όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 927/93⁽⁴⁾, προβλέπει ποσοστάσεις για το μερλούκιο για το 1993·

ότι, για να εξασφαλιστεί η τήρηση των διατάξεων που αφορούν τους ποσοτικούς περιορισμούς των αλιευμάτων αποθέματος για το οποίο υπάρχει ποσόστωση, είναι αναγκαίο να καθορίσει η Επιτροπή την ημερομηνία κατά την οποία τα αλιεύματα που πραγματοποιούνται από πλοία που φέρουν σημαία κράτους μέλους θεωρείται ότι έχουν εξαντλήσει την ποσόστωση που έχει διατεθεί·

ότι, σύμφωνα με τις πληροφορίες που ανακοινώθηκαν στην Επιτροπή, το ποσό των αλιευμάτων μερλούκιου στα ύδατα των διαιρέσεων CIEM VIII a, b, d και e, από πλοία με σημαία

του Βελγίου ή νηολογημένα στο Βέλγιο, έφθασαν τις ποσοστάσεις που είχαν διατεθεί για το 1993· ότι το Βέλγιο απαγόρευσε την αλιεία γι' αυτό το απόθεμα από τις 27 Ιουνίου 1993· ότι πρέπει, κατά συνέπεια, η ημερομηνία αυτή να κρατηθεί,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Το ποσό των αλιευμάτων μερλούκιου στα ύδατα των διαιρέσεων CIEM VIII a, b, d και e, από πλοία με σημαία του Βελγίου ή νηολογημένα στο Βέλγιο, εκτιμάται ότι έχει εξαντλήσει τις ποσοστάσεις που είχαν διατεθεί στο Βέλγιο για το 1993.

Απαγορεύεται η αλιεία μερλούκιου στα ύδατα των διαιρέσεων CIEM VIII a, b, d και e, καθώς επίσης η παραμονή επί του πλοίου ή η μεταφόρτωση από πλοίο σε πλοίο και η εκφόρτωση του μερλούκιου που έχει αλιευθεί στις διαιρέσεις αυτές, από πλοία με σημαία του Βελγίου ή νηολογημένα στο Βέλγιο, από την ημερομηνία εφαρμογής του παρόντος κανονισμού.

*Άρθρο 2*Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την επόμενη ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Εφαρμόζεται από τις 27 Ιουνίου 1993.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 8 Ιουλίου 1993.

Για την Επιτροπή

Γιάννης ΠΑΛΑΙΟΚΡΑΣΣΑΣ

Μέλος της Επιτροπής⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. L 207 της 29. 7. 1987, σ. 1.⁽²⁾ ΕΕ αριθ. L 306 της 11. 11. 1988, σ. 2.⁽³⁾ ΕΕ αριθ. L 397 της 31. 12. 1992, σ. 1.⁽⁴⁾ ΕΕ αριθ. L 96 της 22. 4. 1993, σ. 1.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΟΚ) αριθ. 1842/93 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 8ης Ιουλίου 1993

περί παύσεως της αλιείας γάδου από πλοία με σημαία της Πορτογαλίας

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2241/87 του Συμβουλίου της 23ης Ιουλίου 1987 περί θεσπίσεως ορισμένων μέτρων ελέγχου των αλιευτικών δραστηριοτήτων⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3483/88⁽²⁾, και ιδίως το άρθρο 11 παράγραφος 3,

Εκτιμώντας:

ότι ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 3927/92 του Συμβουλίου της 20ής Δεκεμβρίου 1992 για τον καθορισμό, για το 1993, των αλιευτικών δυνατοτήτων για ορισμένα αποθέματα ιχθύων ή ομάδες ιχθύων, στη ζώνη διακανονισμού που ορίζεται από τη σύμβαση NAFO⁽³⁾, προβλέπει ποσοστώσεις για το γάδο για το 1993·

ότι, για να εξασφαλιστεί η τήρηση των διατάξεων που αφορούν τους ποσοτικούς περιορισμούς των αλιευμάτων αποθέματος για το οποίο υπάρχει ποσόστωση, είναι αναγκαίο να καθορίσει η Επιτροπή την ημερομηνία κατά την οποία τα αλιεύματα που πραγματοποιούνται από πλοία που φέρουν σημαία κράτους μέλους θεωρείται ότι έχουν εξαντλήσει την ποσόστωση που έχει διατεθεί·

ότι, σύμφωνα με τις πληροφορίες που ανακοινώθηκαν στην Επιτροπή, το ποσό των αλιευμάτων για το γάδο της ζώνης NAFO 3M, από πλοία με σημαία της Πορτογαλίας ή νηολογημένα στην Πορτογαλία, έφθασαν τις ποσοστώσεις που είχαν διατεθεί για το 1993,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Το ποσό των αλιευμάτων γάδου της ζώνης NAFO 3M, από πλοία με σημαία της Πορτογαλίας ή νηολογημένα στην Πορτογαλία, εκτιμάται ότι έχει εξαντλήσει τις ποσοστώσεις που είχαν διατεθεί στην Κοινότητα για το 1993.

Απαγορεύεται η αλιεία γάδου στα ύδατα της ζώνης NAFO 3M, που πραγματοποιείται από πλοία με σημαία της Πορτογαλίας ή νηολογημένα στην Πορτογαλία, καθώς επίσης η παραμονή επί του πλοίου ή μεταφόρτωση από πλοίο σε πλοίο και η εκφόρτωση του αποθέματος αυτού που έχει αλιευθεί από τα πλοία αυτά από την ημερομηνία ενάρξεως ισχύος του παρόντος κανονισμού.

*Άρθρο 2*Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την επόμενη ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 8 Ιουλίου 1993.

Για την Επιτροπή

Γιάννης ΠΑΛΑΙΟΚΡΑΣΣΑΣ

Μέλος της Επιτροπής⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. L 207 της 29. 7. 1987, σ. 1.⁽²⁾ ΕΕ αριθ. L 306 της 11. 11. 1988, σ. 2.⁽³⁾ ΕΕ αριθ. L 397 της 31. 12. 1992, σ. 67.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΟΚ) αριθ. 1843/93 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 8ης Ιουλίου 1993

περί παύσεως της αλιείας γάδου από πλοία με σημαία της Δανίας

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2241/87 του Συμβουλίου της 23ης Ιουλίου 1987 περί θεσπίσεως ορισμένων μέτρων ελέγχου των αλιευτικών δραστηριοτήτων⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3483/88⁽²⁾, και ιδίως το άρθρο 11 παράγραφος 3,

Εκτιμώντας:

ότι ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 3919/92 του Συμβουλίου της 20ής Δεκεμβρίου 1992 για τον καθορισμό, για ορισμένα αποθέματα ιχθύων ή ομάδες ιχθύων, του επιτρεπόμενου συνόλου των αλιευμάτων (ΤΑC), για το 1993, και ορισμένων όρων υπό τους οποίους μπορούν να αλιευθούν⁽³⁾, όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 927/93⁽⁴⁾, προβλέπει ποσοστάσεις για το γάδο για το 1993·

ότι, για να εξασφαλιστεί η τήρηση των διατάξεων που αφορούν τους ποσοτικούς περιορισμούς των αλιευμάτων αποθέματος για το οποίο υπάρχει ποσόστωση, είναι αναγκαίο να καθορίσει η Επιτροπή την ημερομηνία κατά την οποία τα αλιεύματα που πραγματοποιούνται από πλοία που φέρουν σημαία κράτους μέλους θεωρείται ότι έχουν εξαντλήσει την ποσόστωση που έχει διατεθεί·

ότι, σύμφωνα με τις πληροφορίες που ανακοινώθηκαν στην Επιτροπή, το ποσό των αλιευμάτων γάδου στα ύδατα των διαιρέσεων CIEM III b, c και d (ζώνη ΕΟΚ), από πλοία με

σημαία της Δανίας ή νηολογημένα στη Δανία, έφθασαν τις ποσοστάσεις που είχαν διατεθεί για το 1993· ότι η Δανία απαγόρευσε την αλιεία γι' αυτό το απόθεμα από τις 23 Ιουνίου 1993· ότι πρέπει, κατά συνέπεια, η ημερομηνία αυτή να κρατηθεί,

ΕΞΕΛΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Το ποσό των αλιευμάτων γάδου στα ύδατα των διαιρέσεων CIEM III b, c και d (ζώνη ΕΟΚ), από πλοία με σημαία της Δανίας ή νηολογημένα στη Δανία, εκτιμάται ότι έχει εξαντλήσει τις ποσοστάσεις που είχαν διατεθεί στη Δανία για το 1993.

Απαγορεύεται η αλιεία γάδου στα ύδατα των διαιρέσεων CIEM III b, c και d (ζώνη ΕΟΚ), καθώς επίσης η παραμονή επί του πλοίου ή η μεταφόρτωση από πλοίο σε πλοίο και η εκφόρτωση του γάδου που έχει αλιευθεί στις διαιρέσεις αυτές, από πλοία με σημαία της Δανίας ή νηολογημένα στη Δανία, από την ημερομηνία εφαρμογής του παρόντος κανονισμού.

*Άρθρο 2*Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την επόμενη ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Εφαρμόζεται από τις 23 Ιουνίου 1993.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 8 Ιουλίου 1993.

Για την Επιτροπή

Γιάννης ΠΑΛΑΙΟΚΡΑΣΣΑΣ

Μέλος της Επιτροπής

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. L 207 της 29. 7. 1987, σ. 1.⁽²⁾ ΕΕ αριθ. L 306 της 11. 11. 1988, σ. 2.⁽³⁾ ΕΕ αριθ. L 397 της 31. 12. 1992, σ. 1.⁽⁴⁾ ΕΕ αριθ. L 96 της 22. 4. 1993, σ. 1.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΟΚ) αριθ. 1844/93 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 8ης Ιουλίου 1993

περί παύσεως της αλιείας γλώσσας από πλοία με σημαία του Βελγίου

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2241/87 του Συμβουλίου της 23ης Ιουλίου 1987 περί θεσπίσεως ορισμένων μέτρων ελέγχου των αλιευτικών δραστηριοτήτων⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3483/88⁽²⁾, και ιδίως το άρθρο 11 παράγραφος 3,

Εκτιμώντας:

ότι ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 3919/92 του Συμβουλίου της 20ής Δεκεμβρίου 1992 για τον καθορισμό, για ορισμένα αποθέματα ιχθύων ή ομάδες ιχθύων, του επιτρεπόμενου συνόλου των αλιευμάτων για το 1993 και ορισμένων όρων υπό τους οποίους μπορούν να αλιευθούν⁽³⁾, όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 927/93⁽⁴⁾, προβλέπει ποσοστώσεις για τη γλώσσα για το 1993·

ότι, για να εξασφαλιστεί η τήρηση των διατάξεων που αφορούν τους ποσοτικούς περιορισμούς των αλιευμάτων αποθέματος για το οποίο υπάρχει ποσόστωση, είναι αναγκαίο να καθορίσει η Επιτροπή την ημερομηνία κατά την οποία τα αλιεύματα που πραγματοποιούνται από πλοία που φέρουν σημαία κράτους μέλους θεωρείται ότι έχουν εξαντλήσει την ποσόστωση που έχει διατεθεί·

ότι, σύμφωνα με τις πληροφορίες που ανακοινώθηκαν στην Επιτροπή, το ποσό των αλιευμάτων γλώσσας στα ύδατα

διαιρέσεως CIEM VII ε, από πλοία με σημαία του Βελγίου ή νηολογημένα στο Βέλγιο, έφθασαν τις ποσοστώσεις που είχαν διατεθεί για το 1993· ότι το Βέλγιο απαγόρευσε την αλιεία γι' αυτό το απόθεμα από τις 27 Ιουνίου 1993· ότι πρέπει, κατά συνέπεια, η ημερομηνία αυτή να κρατηθεί,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Το ποσό των αλιευμάτων γλώσσας στα ύδατα διαιρέσεως CIEM VII ε, από πλοία με σημαία του Βελγίου ή νηολογημένα στο Βέλγιο, εκτιμάται ότι έχει εξαντλήσει τις ποσοστώσεις που είχαν διατεθεί στο Βέλγιο για το 1993.

Απαγορεύεται η αλιεία γλώσσας στα ύδατα διαιρέσεως CIEM VII ε, καθώς επίσης η παραμονή επί του πλοίου ή η μεταφόρτωση από πλοίο σε πλοίο και η εκφόρτωση γλώσσας που έχει αλιευθεί στις διαιρέσεις αυτές από πλοία με σημαία του Βελγίου ή νηολογημένα στο Βέλγιο, από την ημερομηνία εφαρμογής του παρόντος κανονισμού.

*Άρθρο 2*Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την επόμενη ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Εφαρμόζεται από τις 27 Ιουνίου 1993.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 8 Ιουλίου 1993.

Για την Επιτροπή
Γιάννης ΠΑΛΑΙΟΚΡΑΣΣΑΣ
Μέλος της Επιτροπής

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. L 207 της 29. 7. 1987, σ. 1.⁽²⁾ ΕΕ αριθ. L 306 της 11. 11. 1988, σ. 2.⁽³⁾ ΕΕ αριθ. L 397 της 31. 12. 1992, σ. 1.⁽⁴⁾ ΕΕ αριθ. L 96 της 22. 4. 1993, σ. 1.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΟΚ) αριθ. 1845/93 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 9ης Ιουλίου 1993

για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3567/92 όσον αφορά τα ατομικά όρια των δικαιωμάτων πριμοδοτήσεως για τους παραγωγούς που είναι εγκατεστημένοι στις Καναρίους Νήσους

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3013/89 του Συμβουλίου της 25ης Σεπτεμβρίου 1989 περί κοινής οργάνωσης της αγοράς στον τομέα του προβείου και αιγείου κρέατος⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 363/93⁽²⁾, και ιδίως το άρθρο 56 παράγραφος 4,

Εκτιμώντας:

ότι οι Καναρίοι Νήσοι υπάγονται στις διατάξεις της κοινής γεωργικής πολιτικής, και ιδίως σε εκείνες του καθεστώτος της πριμοδοτήσεως στην προβατίνα από την 1η Ιουλίου 1992· ότι το άρθρο 12 παράγραφος 5 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3567/92 της Επιτροπής⁽³⁾, όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1199/93⁽⁴⁾, προβλέπει ότι τα ατομικά όρια των δικαιωμάτων πριμοδοτήσεως για τους παραγωγούς που είναι εγκατεστημένοι στις Καναρίους Νήσους καθορίζονται με αναφορά στις πριμοδοτήσεις που χορηγήθηκαν για την περίοδο 1992· ότι ορισμένοι παραγωγοί δεν κατέθεσαν την αίτηση πριμοδοτήσεως για την περίοδο 1992· ότι, για να αντιμετωπισθεί η κατάσταση αυτή, πρέπει να προβούμε στη χορήγηση δικαιωμάτων πριμοδοτήσεως στους παραγωγούς που είχαν ζητήσει την πριμοδότηση για πρώτη φορά το 1993, εφόσον μπορούν να αποδείξουν την ιδιότητα του παραγωγού προβάτων ή/και αιγών στο έδαφος των Καναρίων Νήσων κατά το 1992, και αυτό εντός του ανωτάτου περιφερειακού ορίου που καθορίζεται στο άρθρο 12 παράγραφος 5 στοιχείο α) του προαναφερθέντος κανονισμού·

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 9 Ιουλίου 1993.

ότι τα μέτρα που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό είναι σύμφωνα με τη γνώμη της Επιτροπής Διαχείρισης Προβάτων και Αιγών,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Στο άρθρο 12 παράγραφος 5 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3567/92 προστίθεται το ακόλουθο εδάφιο:

«Κατά τη διάρκεια της περιόδου 1993 και εφόσον ο αριθμός των δικαιωμάτων πριμοδοτήσεως που χορηγούνται δυνάμει του προηγούμενου εδαφίου είναι μικρότερος από το προαναφερθέν ανώτατο περιφερειακό όριο, μπορεί να χορηγηθεί αριθμός δικαιωμάτων ίσος με τη διαφορά μεταξύ αυτών των δύο αριθμών στους παραγωγούς οι οποίοι, αν και έχουν ζητήσει την πριμοδότηση για πρώτη φορά για την περίοδο 1993, μπορούν να αποδείξουν προς ικανοποίηση των αρμοδίων αρχών την ιδιότητα του παραγωγού προβάτων ή/και αιγών στο έδαφος των Καναρίων Νήσων κατά το 1992. Εντός του ορίου της προαναφερθείσας διαφοράς, καθορίζεται ένα ανώτατο ατομικό όριο ανά παραγωγό, λαμβάνοντας υπόψη τον επιλέξιμο αριθμό ζώων για τα οποία έχει ζητηθεί η πριμοδότηση για την περίοδο 1993, καθώς και τα διορθωτικά στοιχεία που αναφέρονται στο άρθρο 5α παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3013/89.»

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την έβδομη ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Εφαρμόζεται από την αρχή της περιόδου εμπορίας 1993.

Για την Επιτροπή

René STEICHEN

Μέλος της Επιτροπής

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. L 289 της 7. 10. 1989, σ. 1.

⁽²⁾ ΕΕ αριθ. L 42 της 19. 2. 1993, σ. 1.

⁽³⁾ ΕΕ αριθ. L 362 της 10. 12. 1992, σ. 41.

⁽⁴⁾ ΕΕ αριθ. L 122 της 18. 5. 1993, σ. 26.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΟΚ) αριθ. 1846/93 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 9ης Ιουλίου 1993

περί προσδιορισμού, για τα κράτη μέλη και για την περίοδο εμπορίας 1993, της εκτιμώμενης απώλειας εισοδήματος, του εκτιμώμενου ποσού της πριμοδότησης που καταβάλλεται ανά προβατίνα και ανά αίγα, καθώς και του ποσού της δεύτερης προκαταβολής της πριμοδότησης αυτής

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3013/89 του Συμβουλίου της 25ης Σεπτεμβρίου 1989 περί κοινής οργάνωσης αγοράς στον τομέα του προβείου και αιγείου κρέατος⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 363/93⁽²⁾, και ιδίως το άρθρο 5 παράγραφος 6,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1601/92 του Συμβουλίου της 15ης Ιουνίου 1992 για ειδικά μέτρα που αφορούν ορισμένα γεωργικά προϊόντα υπέρ των Καναρίων Νήσων⁽³⁾, όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3714/92 της Επιτροπής⁽⁴⁾, και ιδίως το άρθρο 13,

Εκτιμώντας:

ότι το άρθρο 5 παράγραφοι 1 και 5 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3013/89 προβλέπει τη χορήγηση πριμοδότησης προκειμένου να αντισταθμιστεί η ενδεχόμενη απώλεια εισοδήματος των παραγωγών προβείου και αιγείου κρέατος και, σε ορισμένες περιοχές, των παραγωγών αιγείου κρέατος· ότι οι περιοχές αυτές ορίζονται στο παράρτημα Ι του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3013/89 και στο άρθρο 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1065/86 της Επιτροπής της 11ης Απριλίου 1986 που καθορίζει τις ορεινές ζώνες στις οποίες χορηγείται η πριμοδότηση υπέρ των παραγωγών αιγείου κρέατος⁽⁵⁾, όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3519/86⁽⁶⁾.

ότι, κατ' εφαρμογή του άρθρου 5 παράγραφος 6 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3013/89, και προκειμένου να καταστεί δυνατή η χορήγηση της προκαταβολής στους παραγωγούς προβείου και αιγείου κρέατος, πρέπει να υπολογιστεί η προβλεπόμενη απώλεια εισοδήματος λαμβάνοντας υπόψη την προβλεπόμενη εξέλιξη των τιμών αγοράς·

ότι, σύμφωνα με το άρθρο 5 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3013/89, το ποσό της πριμοδότησης ανά προβατίνα για τους παραγωγούς θαρέων αμνών υπολογίζεται πολλαπλασιάζοντας την απώλεια εισοδήματος που αναφέρεται στην παράγραφο 1 του εν λόγω άρθρου επί ένα συντελεστή που εκφράζει τη μέση ετήσια παραγωγή κρέατος θαρέος αμνού ανά προβατίνα που παράγει τους αμνούς αυτούς, ανά 100 χιλιόγραμμα θάρους σφαγίου· ότι ο συντελεστής για το 1993 δεν έχει ακόμα καθοριστεί λόγω ελλείψεως πλήρων κοινοτικών στατιστικών· ότι, εν αναμονή του καθορισμού

αυτού, πρέπει να χρησιμοποιηθεί προσωρινός συντελεστής· ότι το άρθρο 5 παράγραφος 3 καθορίζει, επίσης, το ποσό ανά προβατίνα για τους παραγωγούς ελαφρών αμνών, ανά αίγα σε 80 % της πριμοδότησης ανά προβατίνα για τους παραγωγούς θαρέων αμνών·

ότι, κατ' εφαρμογή του άρθρου 8 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3013/89, το ποσό της πριμοδότησης πρέπει να μειωθεί κατά την επίπτωση επί της βασικής τιμής του συντελεστή που προβλέπεται στην παράγραφο 2 του εν λόγω άρθρου· ότι ο συντελεστής αυτός καθορίστηκε από το άρθρο 8 παράγραφος 4 του εν λόγω κανονισμού σε 7 %·

ότι, σύμφωνα με το άρθρο 5 παράγραφος 6 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3013/89, η ανά εξάμηνο προκαταβολή καθορίζεται σε 30 % του ποσού της προβλεπόμενης πριμοδότησης· ότι, σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3007/84 της Επιτροπής της⁽⁷⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3204/92⁽⁸⁾, η προκαταβολή καταβάλλεται μόνον εφόσον το ποσό της είναι ίσο ή μεγαλύτερο από ένα Ecu·

ότι στον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1601/92 προβλέπεται η εφαρμογή, από την 1η Ιουλίου 1992, ειδικών μέτρων για τη γεωργική παραγωγή στις Καναρίους Νήσους· ότι αυτά περιλαμβάνουν τη χορήγηση συμπληρωματικής πριμοδοτήσεως στους παραγωγούς για τη χορήγηση της πριμοδοτήσεως που αναφέρεται στο άρθρο 5 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3013/89· ότι οι όροι αυτοί προβλέπουν ότι εξουσιοδοτείται η Ισπανία να προκαταβάλει την εν λόγω συμπληρωματική πριμοδότηση·

ότι τα μέτρα που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό είναι σύμφωνα με τη γνώμη της Επιτροπής Διαχείρισης Προβάτων και Αιγών,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Εκτιμάται διαφορά μεταξύ της τιμής βάσης, μειωμένης κατά την επίπτωση του συντελεστή που προβλέπεται στο άρθρο 8 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3013/89, και της προβλεπόμενης τιμής αγοράς για την περίοδο εμπορίας 1993: 139,232 Ecu ανά 100 χιλιόγραμμα.

Άρθρο 2

1. Το εκτιμώμενο ποσό της πριμοδότησης που καταβάλλεται ανά προβατίνα καθορίζεται ως εξής:

- παραγωγοί θαρέων αμνών: 22,277 Ecu,
- παραγωγοί ελαφρών αμνών: 17,822 Ecu.

(¹) ΕΕ αριθ. L 289 της 7. 10. 1989, σ. 1.

(²) ΕΕ αριθ. L 42 της 19. 2. 1993, σ. 1.

(³) ΕΕ αριθ. L 173 της 27. 6. 1992, σ. 13.

(⁴) ΕΕ αριθ. L 378 της 23. 12. 1992, σ. 23.

(⁵) ΕΕ αριθ. L 97 της 12. 4. 1986, σ. 25.

(⁶) ΕΕ αριθ. L 325 της 20. 11. 1986, σ. 17.

(⁷) ΕΕ αριθ. L 283 της 27. 10. 1984, σ. 28.

(⁸) ΕΕ αριθ. L 319 της 4. 11. 1992, σ. 7.

2. Κατ' εφαρμογή του άρθρου 5 παράγραφος 6 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3013/89, η προκαταβολή την οποία τα κράτη μέλη μπορούν να καταβάλουν στους παραγωγούς καθορίζεται ως εξής:

- θαρέων αμνών: 6,683 Ecu ανά κεφαλή,
- ελαφρών αμνών: 5,347 Ecu ανά κεφαλή.

Άρθρο 3

1 Το εκτιμώμενο ποσό της πριμοδότησης που καταβάλλεται ανά αίγα στις ζώνες που αναφέρονται στο παράρτημα Ι του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3013/89 και στο άρθρο 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1065/86 καθορίζεται ως εξής: 17,822 Ecu.

2. Κατ' εφαρμογή του άρθρου 5 παράγραφος 6 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3013/89, η προκαταβολή την οποία τα κράτη μέλη μπορούν να καταβάλουν στους παραγωγούς αιγείου κρέατος που βρίσκονται στις ζώνες που περιγράφονται στην παράγραφο 1, καθορίζεται ως εξής: 5,347 Ecu της πριμοδότησης που καταβάλλεται ανά αίγα.

Άρθρο 4

Κατ' εφαρμογή του άρθρου 135 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1601/92, η προκαταβολή επί της συμπληρωματικής πριμοδοτήσεως για την περίοδο 1992 στους παραγωγούς ελαφρών αμνών και αιγών που βρίσκονται στις Καναρίους Νήσους εντός των ορίων και των ποσών που προβλέπονται στο άρθρο 5 παράγραφος 7 και παράγραφος 8 δεύτερο εδάφιο δεύτερη περίπτωση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3013/89, καθορίζεται ως εξής:

- 1,336 Ecu ανά προβατίνα για τους παραγωγούς που αναφέρονται στο άρθρο 5 παράγραφος 3 του εν λόγω κανονισμού,
- 1,336 Ecu ανά αίγα για τους παραγωγούς που αναφέρονται στο άρθρο 5 παράγραφος 5 του εν λόγω κανονισμού.

Άρθρο 5

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την τρίτη ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 9 Ιουλίου 1993.

Για την Επιτροπή

René STEICHEN

Μέλος της Επιτροπής

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΟΚ) αριθ. 1847/93 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 9ης Ιουλίου 1993

για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3201/90 περί λεπτομερειών εφαρμογής για την περιγραφή και την παρουσίαση οίνων και γλευκών σταφυλής

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 822/87 του Συμβουλίου της 16ης Μαρτίου 1987 περί κοινής οργάνωσης της αμπελοοινικής αγοράς⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1566/93⁽²⁾, και ιδίως το άρθρο 72 παράγραφος 5,

Εκτιμώντας:

ότι ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 2392/89 του Συμβουλίου⁽³⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3897/91⁽⁴⁾, καθόρισε τους γενικούς κανόνες για την περιγραφή και την παρουσίαση οίνων και γλευκών σταφυλής·ότι ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 3201/90 της Επιτροπής⁽⁵⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3650/92⁽⁶⁾, καθόρισε στο παράρτημα IV τον κατάλογο των ονομασιών των ποικιλιών αμπέλου που μπορούν να χρησιμοποιηθούν για την περιγραφή ενός οίνου που εισάγεται από τρίτη χώρα· ότι δικαιολογείται να δοθεί ευνοϊκή συνέχεια στην αίτηση που υπέβαλε η Αυστραλία για να προσαρμοστεί το παράρτημα αυτό·

ότι τα μέτρα που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό είναι σύμφωνα με τη γνώμη της Επιτροπής Διαχείρισης Οίνων,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Στο παράρτημα IV σημείο «4. Αυστραλία» του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3201/90 προστίθενται τα ακόλουθα ονόματα των ποικιλιών:

«4. ΑΥΣΤΡΑΛΙΑ

Albillo
 Aligoté
 Alvarelhao
 Aubun
 Biancone
 Boal
 Canocazo
 Carmenere
 Dolcetto
 Dourado

Counoise

Ehrenfelser	
Farana	
Flora	
Furmint	
Garganega	
Gouais	
Goyura	
Graciano	
Grignolino	
Harslevelu	
Kerner	
Lambrusco	
Macabeo	
Malvasia	
Melon	
Meslier	Petit Meslier
Morio Muscat	
Mourvedre	
Muscat	
Muscat Hamburg	Black Muscat
Nebbiolo	
Oeillade	
Ondenc	Irvine's White
Orange Muscat	
Parellada	
Pedro Ximenes	
Picolit	
Red Traminer	Gewürztraminer
Refosco	
Roussane	
Sangiovese	Sangiovese
Sauvignon Vert	
Siegerrebe	
Syrian	
Tarrango	
Terret Noir	
Tinta Cao	
Tinta Francisca	
Tinta Mole	Negra Mole
Touriga	
Touriga Nacional	
Ugni Blanc	Trebbiano
Valdigue	
Viognier	
Xarel-lo	
Zweigeltrebe»	

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. L 84 της 27. 3. 1987, σ. 1.⁽²⁾ ΕΕ αριθ. L 154 της 25. 6. 1993, σ. 39.⁽³⁾ ΕΕ αριθ. L 232 της 9. 8. 1989, σ. 13.⁽⁴⁾ ΕΕ αριθ. L 368 της 31. 12. 1991, σ. 5.⁽⁵⁾ ΕΕ αριθ. L 309 της 8. 11. 1990, σ. 1.⁽⁶⁾ ΕΕ αριθ. L 369 της 18. 12. 1992, σ. 25.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την έβδομη ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 9 Ιουλίου 1993.

Για την Επιτροπή

René STEICHEN

Μέλος της Επιτροπής

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΟΚ) αριθ. 1848/93 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 9ης Ιουλίου 1993

περί λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2082/92 του Συμβουλίου για τις δεβαιώσεις ιδιοτυπίας των γεωργικών προϊόντων και των τροφίμων

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2082/92 του Συμβουλίου της 14ης Ιουλίου 1992 για τις δεβαιώσεις ιδιοτυπίας των γεωργικών προϊόντων και των τροφίμων⁽¹⁾, και ιδίως το άρθρο 20,

Εκτιμώντας:

ότι, προκειμένου να εξασφαλισθεί η ενιαία εφαρμογή του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2082/92, πρέπει να καθορισθούν επακριβώς οι προθεσμίες που εφαρμόζονται κατά τη διαδικασία καταχώρησης·

ότι, για να ληφθούν υπόψη οι διάφορες νομικές καταστάσεις στα κράτη μέλη, μπορεί να γίνει αποδεκτή ένσταση κατά την έννοια του άρθρου 8 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2082/92, η οποία υποβάλλεται από ένωση προσώπων τα οποία συνδέονται με κοινό συμφέρον·

ότι, προκειμένου η Επιτροπή να είναι σε θέση να καθορίσει το κοινοτικό σύμβολο καθώς και την ένδειξη που προβλέπονται αντιστοίχως στα άρθρα 12 και 15 του εν λόγω κανονισμού, πρέπει να συγκεντρώσει τα απαραίτητα στοιχεία εκτιμήσεως·

ότι πρόκειται για νέο κοινοτικό σύστημα που ανταποκρίνεται στις αιτήσεις ενημερώσεως των καταναλωτών επί των παραδοσιακών ειδικών προϊόντων· ότι φαίνεται απαραίτητο να ενημερωθεί το κοινό ως προς τη σημασία του κοινοτικού συμβόλου και της ενδείξεως, χωρίς εντούτοις να εκλείπει η ανάγκη προώθησης, εκ μέρους των παραγωγών ή/και των μεταποιητών, των αντιστοιχών προϊόντων τους·

ότι ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 2082/92 δεν είναι αντίθετος στην ύπαρξη εθνικών συστημάτων πιστοποίησης των γεωργικών προϊόντων και τροφίμων· ότι είναι σκόπιμο να επιτρέπεται, κατά περίπτωση, η ταυτόχρονη χρησιμοποίηση του κοινοτικού συμβόλου και των εθνικών συμβόλων κατά την επισήμανση, την παρουσίαση και τη διαφήμιση των εν λόγω προϊόντων και τροφίμων·

ότι τα μέτρα που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό είναι σύμφωνα με τη γνώμη της Κανονιστικής Επιτροπής για τις Βεβαιώσεις Ιδιοτυπίας,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

1. Η προθεσμία των έξι μηνών που προβλέπεται στο άρθρο 9 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2082/92 αρχίζει από την ημερομηνία της δημοσίευσής στην

Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που προβλέπεται στο άρθρο 8 παράγραφος 1 δεύτερο εδάφιο του εν λόγω κανονισμού.

2. Η προθεσμία των έξι μηνών αποτελείται από:

- περίοδο πέντε μηνών κατά τη διάρκεια της οποίας κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο που έχει έννομο συμφέρον στην καταχώρηση μπορεί να προβάλει ένσταση κατά της σκοπούμενης καταχώρησης, σύμφωνα με το άρθρο 8 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2082/92 και
- περίοδο ενός μηνός ή μεγαλύτερη περίοδο εφόσον τηρείται η προθεσμία που προβλέπεται στην παράγραφο 1, κατά τη διάρκεια της οποίας οι αρμόδιες αρχές των κρατών μελών διαβιβάζουν αυτή την ένσταση στην Επιτροπή.

Άρθρο 2

Λαμβάνονται υπόψη για την αποστολή, από την αρμόδια αρχή του κράτους μέλους εντός των τασσομένων προθεσμιών:

- της κοινοποίησης της ενστάσεως κατά την έννοια του άρθρου 9 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2082/92,
- των κοινοποιήσεων ενστάσεως και δηλώσεως κατά την έννοια του άρθρου 11 παράγραφος 4 του εν λόγω κανονισμού,

είτε η ημερομηνία της αποστολής, οπότε η σφραγίδα του ταχυδρομείου αποτελεί απόδειξη, είτε η ημερομηνία της παραλαβής εφόσον τα έγγραφα διαβιβάζονται απευθείας ή με τηλετυπία ή τηλεαντίγραφο στην Επιτροπή.

Άρθρο 3

Όταν εθνική νομοθεσία εξομοιώνει ένα σύνολο προσώπων που δεν συνιστά νομικό πρόσωπο, με νομικό πρόσωπο, αυτό το σύνολο προσώπων επιτρέπεται να λάβει γνώση της αίτησης κατά την έννοια και με τις προϋποθέσεις του άρθρου 8 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2082/92, καθώς και να προβάλει ένσταση κατά την έννοια και με τις προϋποθέσεις του άρθρου 8 παράγραφος 3 του εν λόγω κανονισμού.

Άρθρο 4

1. Το κοινοτικό σύμβολο που αναφέρεται στο άρθρο 12 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2082/92, καθώς και η ένδειξη που προβλέπεται στο άρθρο 15 του εν λόγω κανονισμού, καθορίζονται το ταχύτερο δυνατόν σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 19 του ίδιου κανονισμού.

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. L 208 της 24. 7. 1992, σ. 9.

2. Κατά τη διάρκεια περιόδου πέντε ετών από την ημερομηνία ενάρξεως ισχύος του παρόντος κανονισμού, η Επιτροπή λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα προκειμένου να ενημερώσει το κοινό ως προς τη σημασία της ενδείξεως και του κοινοτικού συμβόλου. Τα εν λόγω μέτρα δεν λαμβάνουν τη μορφή ενίσχυσης προς τους παραγωγούς ή/και τους μεταποιητές.

Άρθρο 5

Η χρησιμοποίηση από κοινού του κοινοτικού συμβόλου και των εθνικών συμβόλων επιτρέπεται για τα γεωργικά προϊόντα και τα τρόφιμα που πληρούν ταυτόχρονα τις απαιτήσεις του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2082/92 και τις εθνικές

απαιτήσεις στις οποίες ανταποκρίνονται τα εν λόγω προϊόντα ή τρόφιμα.

Άρθρο 6

Μετά την καταχώρηση που προβλέπεται στο άρθρο 9 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2082/92, οι αρμόδιες αρχές των κρατών μελών μεριμνούν ώστε κάθε πρόσωπο να μπορεί να λάβει γνώση της συγγραφής υποχρεώσεων του γεωργικού προϊόντος ή του τροφίμου το οποίο έχει καταχωρηθεί.

Άρθρο 7

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει στις 26 Ιουλίου 1993.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 9 Ιουλίου 1993.

Για την Επιτροπή

René STEICHEN

Μέλος της Επιτροπής

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΟΚ) αριθ. 1849/93 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 9ης Ιουλίου 1993

περί καθορισμού των εισφορών κατά την εισαγωγή οι οποίες εφαρμόζονται στην όρυζα και στα θραύσματά της

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1418/76 του Συμβουλίου της 21ης Ιουνίου 1976 περί κοινής οργάνωσης αγοράς της όρυζας⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 674/92⁽²⁾, και ιδίως το άρθρο 11 παράγραφος 2,τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 833/87 της Επιτροπής της 23ης Μαρτίου 1987 για λεπτομέρειες εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3877/86 του Συμβουλίου για τις εισαγωγές αρωματικής ποικιλίας όρυζας Basmati με μακρούς κόκκους, υπαγόμενης στους κωδικούς ΣΟ 1006 10, 1006 20 και 1006 30⁽³⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 674/91⁽⁴⁾, και ιδίως το άρθρο 8,Εκτιμώντας ότι οι εισφορές που εφαρμόζονται κατά την εισαγωγή της όρυζας και των θραυσμάτων της έχουν καθορισθεί από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 764/93 της Επιτροπής⁽⁵⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1685/93⁽⁶⁾,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Οι προς είσπραξη εισφορές κατά την εισαγωγή των προϊόντων που αναφέρονται στο άρθρο 1 παράγραφος 1 στοιχεία α) και β) του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1418/76 καθορίζονται στο παράρτημα.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει στις 10 Ιουλίου 1993.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 9 Ιουλίου 1993.

Για την Επιτροπή

René STEICHEN

Μέλος της Επιτροπής

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. L 166 της 25. 6. 1976, σ. 1.⁽²⁾ ΕΕ αριθ. L 73 της 19. 3. 1992, σ. 7.⁽³⁾ ΕΕ αριθ. L 80 της 24. 3. 1987, σ. 20.⁽⁴⁾ ΕΕ αριθ. L 75 της 21. 3. 1991, σ. 29.⁽⁵⁾ ΕΕ αριθ. L 79 της 1. 4. 1993, σ. 6.⁽⁶⁾ ΕΕ αριθ. L 159 της 1. 7. 1993, σ. 20.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

του κανονισμού της Επιτροπής της 9ης Ιουλίου 1993 περί καθορισμού των εισφορών κατά την εισαγωγή οι οποίες εφαρμόζονται στην όρυζα και στα θραύσματά της

(Ecu/τόνο)

Κωδικός ΣΟ	Καθεστώς κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3877/86 (*)	Εισφορές (€)	
		ΑΚΕ Μπαγκλαντές (1) (2) (3) (4)	Τρίτες χώρες (εκτός ΑΚΕ) (5)
1006 10 21	—	156,00	319,21
1006 10 23	—	173,71	354,62
1006 10 25	—	173,71	354,62
1006 10 27	265,97	173,71	354,62
1006 10 92	—	156,00	319,21
1006 10 94	—	173,71	354,62
1006 10 96	—	173,71	354,62
1006 10 98	265,97	173,71	354,62
1006 20 11	—	195,90	399,01
1006 20 13	—	218,03	443,27
1006 20 15	—	218,03	443,27
1006 20 17	332,45	218,03	443,27
1006 20 92	—	195,90	399,01
1006 20 94	—	218,03	443,27
1006 20 96	—	218,03	443,27
1006 20 98	332,45	218,03	443,27
1006 30 21	—	241,73	507,32
1006 30 23	—	312,91	649,60
1006 30 25	—	312,91	649,60
1006 30 27	487,20	312,91	649,60
1006 30 42	—	241,73	507,32
1006 30 44	—	312,91	649,60
1006 30 46	—	312,91	649,60
1006 30 48	487,20	312,91	649,60
1006 30 61	—	257,80	540,30
1006 30 63	—	335,84	696,38
1006 30 65	—	335,84	696,38
1006 30 67	522,29	335,84	696,38
1006 30 92	—	257,80	540,30
1006 30 94	—	335,84	696,38
1006 30 96	—	335,84	696,38
1006 30 98	522,29	335,84	696,38
1006 40 00	—	79,48	164,96

(1) Υπό την επιφύλαξη της εφαρμογής των διατάξεων των άρθρων 12 και 13 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 715/90.

(2) Σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 715/90, οι εισφορές δεν εφαρμόζονται στα προϊόντα καταγωγής κρατών της Αφρικής, της Καραϊβικής και του Ειρηνικού και που εισάγονται απευθείας στο υπερπόντιο διαμέρισμα της Réunion.

(3) Η εισφορά κατά την εισαγωγή της όρυζας στο υπερπόντιο διαμέρισμα της Réunion καθορίζεται στο άρθρο 11α του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1418/76.

(4) Για τις εισαγωγές ρυζιού, εκτός των θραυσμάτων (κωδικός ΣΟ 1006 40 00), που κατάγονται από το Μπαγκλαντές, η εισφορά εφαρμόζεται στα πλαίσια του καθεστώτος που καθορίζεται από τους κανονισμούς (ΕΟΚ) αριθ. 3491/90 και (ΕΟΚ) αριθ. 862/91.

(5) Για τις εισαγωγές αρωματικής ποικιλίας ρυζιού Basmati η εισφορά εφαρμόζεται στα πλαίσια του καθεστώτος που καθορίζεται από τον τροποποιημένο κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3877/86.

(6) Δεν εφαρμόζονται εισφορές κατά την εισαγωγή προϊόντων καταγωγής των υπερπόντιων χωρών και εδαφών σύμφωνα με το άρθρο 101 παράγραφος 1 της απόφασης 91/482/ΕΟΚ.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΟΚ) αριθ. 1850/93 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 9ης Ιουλίου 1993

περί καθορισμού των πριμοδοτήσεων που προστίθενται στις εισφορές κατά την εισαγωγή της όρυζας και των θραυσμάτων της

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1418/76 του Συμβουλίου της 21ης Ιουνίου 1976 περί κοινής οργάνωσης αγοράς της όρυζας⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 674/92⁽²⁾, και ιδίως το άρθρο 13 παράγραφος 6,

Εκτιμώντας:

ότι οι πριμοδοτήσεις οι οποίες προσθέτονται στις εισφορές για την όρυζα και τα θραύσματά της έχουν καθοριστεί από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3862/92 της Επιτροπής⁽³⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1686/93⁽⁴⁾.

ότι, σε συνάρτηση με τις τιμές cif και τις τιμές cif αγοράς υπό προθεσμία της ημέρας αυτής, οι πριμοδοτήσεις που

προστίθενται στις εισφορές που ισχύουν επί του παρόντος τροποποιούνται σύμφωνα με το παράρτημα του παρόντος κανονισμού,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Οι πριμοδοτήσεις που προστίθενται στις προκαθοριζόμενες εισφορές για τις εισαγωγές της όρυζας και των θραυσμάτων της, προέλευσης τρίτων χωρών, καθορίζονται σύμφωνα με το παράρτημα.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει στις 10 Ιουλίου 1993.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 9 Ιουλίου 1993.

Για την Επιτροπή

René STEICHEN

Μέλος της Επιτροπής⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. L 166 της 25. 6. 1976, σ. 1.⁽²⁾ ΕΕ αριθ. L 73 της 19. 3. 1992, σ. 7.⁽³⁾ ΕΕ αριθ. L 390 της 31. 12. 1992, σ. 86.⁽⁴⁾ ΕΕ αριθ. L 159 της 1. 7. 1993, σ. 22.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

του κανονισμού της Επιτροπής της 9ης Ιουλίου 1993 περί καθορισμού των πριμοδοτήσεων που προσθέτονται στις εισφορές κατά την εισαγωγή της όρυζας και των θραυσμάτων της

(Εκυ/τόνο)

Κωδικός ΣΟ	Τρέχων 7	1η προθεσμία 8	2η προθεσμία 9	3η προθεσμία 10
1006 10 21	0	0	0	—
1006 10 23	0	0	0	—
1006 10 25	0	0	0	—
1006 10 27	0	0	0	—
1006 10 92	0	0	0	—
1006 10 94	0	0	0	—
1006 10 96	0	0	0	—
1006 10 98	0	0	0	—
1006 20 11	0	0	0	—
1006 20 13	0	0	0	—
1006 20 15	0	0	0	—
1006 20 17	0	0	0	—
1006 20 92	0	0	0	—
1006 20 94	0	0	0	—
1006 20 96	0	0	0	—
1006 20 98	0	0	0	—
1006 30 21	0	0	0	—
1006 30 23	0	0	0	—
1006 30 25	0	0	0	—
1006 30 27	0	0	0	—
1006 30 42	0	0	0	—
1006 30 44	0	0	0	—
1006 30 46	0	0	0	—
1006 30 48	0	0	0	—
1006 30 61	0	0	0	—
1006 30 63	0	0	0	—
1006 30 65	0	0	0	—
1006 30 67	0	0	0	—
1006 30 92	0	0	0	—
1006 30 94	0	0	0	—
1006 30 96	0	0	0	—
1006 30 98	0	0	0	—
1006 40 00	0	0	0	0

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΟΚ) αριθ. 1851/93 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 9ης Ιουλίου 1993

για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1627/89 σχετικά με την αγορά βοείου κρέατος με διαγωνισμό

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 805/68 του Συμβουλίου της 27ης Ιουνίου 1968 περί κοινής οργανώσεως της αγοράς στον τομέα του βοείου κρέατος⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 125/93⁽²⁾, και ιδίως το άρθρο 6 παράγραφος 7,

Εκτιμώντας:

ότι ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 1627/89 της Επιτροπής της 9ης Ιουνίου 1989 σχετικά με την αγορά βοείου κρέατος με διαγωνισμό⁽³⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1490/93⁽⁴⁾, άνοιξε τις αγορές με διαγωνισμό σε ορισμένα κράτη μέλη ή περιοχές κράτους μέλους για ορισμένες ποιοτικές ομάδες·

ότι η εφαρμογή των διατάξεων που προβλέπονται στο άρθρο 6 παράγραφοι 2, 3 και 4 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ.

805/68 καθώς και η αναγκαιότητα να περιοριστεί η παρέμβαση στις αναγκαίες αγορές για να εξασφαλισθεί ορθολογική στήριξη της αγοράς οδηγούν, με βάση τις τιμές τις οποίες γνωρίζει η Επιτροπή, στην τροποποίηση σύμφωνα με τα παραρτήματα του παρόντος κανονισμού του καταλόγου των κρατών μελών ή περιοχών κρατών μελών όπου ο διαγωνισμός είναι ανοικτός καθώς και των ποιοτικών ομάδων που μπορούν να αποτελέσουν αντικείμενο αγορών στην παρέμβαση,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Το παράρτημα του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1627/89 αντικαθίσταται από το παράρτημα του παρόντος κανονισμού.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει στις 12 Ιουλίου 1993.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 9 Ιουλίου 1993.

Για την Επιτροπή

René STEICHEN

Μέλος της Επιτροπής⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. L 148 της 28. 6. 1968, σ. 24.⁽²⁾ ΕΕ αριθ. L 18 της 27. 1. 1993, σ. 1.⁽³⁾ ΕΕ αριθ. L 159 της 10. 6. 1989, σ. 36.⁽⁴⁾ ΕΕ αριθ. L 147 της 18. 6. 1993, σ. 18.

ANEXO — BILAG — ANHANG — ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ — ANNEX — ANNEXE — ALLEGATO — BIJLAGE — ANEXO

Estados miembros o regiones de Estados miembros y grupos de calidades previstos en el apartado 1 del artículo 1

Medlemsstater eller regioner og kvalitetsgrupper, jf. artikel 1, stk. 1

Mitgliedstaaten oder Gebiete eines Mitgliedstaats sowie die in Artikel 1 Absatz 1 genannten Qualitätsgruppen

Κράτη μέλη ή περιοχές κρατών μελών και ομάδες ποιότητας που αναφέρονται στο άρθρο 1 παράγραφος 1

Member States or regions of a Member State and quality groups referred to in Article 1 (1)

États membres ou régions d'États membres et groupes de qualités visés à l'article 1er, paragraphe 1

Stati membri o regioni di Stati membri e gruppi di qualità di cui all'articolo 1, paragrafo 1

In artikel 1, lid 1 bedoelde Lid-Staten of gebieden van een Lid-Staat en kwaliteitsgroepen

Estados-membros ou regiões de Estados-membros e grupos de qualidades referidos no n.º 1 do artigo 1.º

	Categoría A			Categoría C		
	U	R	O	U	R	O
Estados miembros o regiones de Estados miembros						
Medlemsstat eller region						
Mitgliedstaaten oder Gebiete eines Mitgliedstaats						
Κράτος μέλος ή περιοχές κράτους μέλους						
Member States or regions of a Member State						
États membres ou régions d'États membres						
Stati membri o regioni di Stati membri						
Lid-Staat of gebied van een Lid-Staat						
Estados-membros ou regiões de Estados-membros						
Belgique	x	x				
Denmark		x	x			
Deutschland	x	x				
España	x	x				
France	x	x				x
Nederland		x				
Ireland				x	x	x
Great Britain				x		
Northern Ireland				x	x	

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΟΚ) αριθ. 1852/93 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 9ης Ιουλίου 1993

περί εκδόσεως πιστοποιητικών εισαγωγής για τα θόεια κρέατα εκλεκτής ποιότητας, νωπά, διατηρημένα με απλή ψύξη ή κατεψυγμένα

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3391/92 του Συμβουλίου της 23ης Νοεμβρίου 1992 για το άνοιγμα κοινοτικής δασμολογικής ποσοστάσεως για τα θόεια κρέατα εκλεκτής ποιότητας, νωπά, διατηρημένα με απλή ψύξη ή κατεψυγμένα, που υπάγονται στους κωδικούς ΣΟ 0201 και 0202, καθώς και για τα προϊόντα που υπάγονται στους κωδικούς ΣΟ 0206 10 95 και 0206 29 91 (1993) (1), και ιδίως το άρθρο 2,

Εκτιμώντας:

ότι ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 3633/92 της Επιτροπής της 16ης Δεκεμβρίου 1992 περί θεσπίσεως των λεπτομερειών εφαρμογής των καθεστώτων εισαγωγής που προβλέπονται από τους κανονισμούς του Συμβουλίου (ΕΟΚ) αριθ. 3391/92 και (ΕΟΚ) αριθ. 3393/92 στον τομέα του βοείου κρέατος (2) αναφέρει, στο άρθρο 7, ότι οι αιτήσεις και η παράδοση των πιστοποιητικών εισαγωγής των κρεάτων που αναφέρονται στο άρθρο 1 παράγραφος 1 στοιχείο δ) γίνονται σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 12 και 15 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2377/80 της Επιτροπής της 4ης Σεπτεμβρίου 1980 περί των ειδικών τρόπων εφαρμογής του καθεστώτος των πιστοποιητικών εισαγωγής και εξαγωγής στον τομέα του βοείου κρέατος (3), όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3662/92 (4).

ότι ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 3633/92 που αναφέρθηκε παραπάνω, στο άρθρο 1 παράγραφος 1 στοιχείο δ), καθόρισε σε 10 000 τόνους την ποσότητα βοείων κρεάτων

υψηλής ποιότητας, νωπών, διατηρημένων με απλή ψύξη ή κατεψυγμένων, καταγωγής και προελεύσεως Ηνωμένων Πολιτειών Αμερικής και Καναδά, που μπορούν να εισαχθούν με ειδικούς όρους για το 1993.

ότι θα πρέπει να υπενθυμιστεί ότι τα πιστοποιητικά που προβλέπονται από τον παρόντα κανονισμό δύνανται να χρησιμοποιηθούν καθ' όλη τη διάρκεια ισχύος τους, με την επιφύλαξη των υπαρχόντων καθεστώτων σε κτηνιατρικά θέματα,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

1. Κάθε αίτηση για πιστοποιητικό εισαγωγής που κατατίθεται από την 1η έως τις 5 Ιουλίου 1993 για τα θόεια κρέατα υψηλής ποιότητας, νωπά, διατηρημένα με απλή ψύξη ή κατεψυγμένα, τα οποία αναφέρονται στο άρθρο 1 παράγραφος 1 στοιχείο δ) του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3633/92 ικανοποιείται εξ ολοκλήρου.

2. Οι αιτήσεις για πιστοποιητικά μπορούν να κατατεθούν, σύμφωνα με το άρθρο 12 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2377/80, τις πέντε πρώτες ημέρες του Αυγούστου 1993 για 5 740 τόνους.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει στις 10 Ιουλίου 1993.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 9 Ιουλίου 1993.

Για την Επιτροπή

René STEICHEN

Μέλος της Επιτροπής

(1) ΕΕ αριθ. L 346 της 27. 11. 1992, σ. 1.

(2) ΕΕ αριθ. L 368 της 17. 12. 1992, σ. 27.

(3) ΕΕ αριθ. L 241 της 13. 9. 1980, σ. 5.

(4) ΕΕ αριθ. L 370 της 19. 12. 1992, σ. 43.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΟΚ) αριθ. 1853/93 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 9ης Ιουλίου 1993

περί καθορισμού των επιστροφών κατά την εξαγωγή στον τομέα των οπωροκηπευτικών

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1035/72 του Συμβουλίου της 18ης Μαΐου 1972 περί κοινής οργάνωσης αγοράς στον τομέα των οπωροκηπευτικών⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 638/93⁽²⁾, και ιδίως το άρθρο 30 παράγραφος 4,

Εκτιμώντας:

ότι για να καταστεί δυνατή, κατά το μέτρο που είναι αναγκαίο, μια οικονομικά σημαντική εξαγωγή, δύναται, δυνάμει του άρθρου 30 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1035/72, να καλυφθεί με μια επιστροφή κατά την εξαγωγή η διαφορά μεταξύ των τιμών στο διεθνές εμπόριο των προϊόντων που αναφέρονται στο ανωτέρω άρθρο και των τιμών των προϊόντων αυτών που εφαρμόζονται εντός της Κοινότητας·

ότι, σύμφωνα με το άρθρο 2 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2518/69 του Συμβουλίου της 9ης Δεκεμβρίου 1969 περί θεσπίσεως, στον τομέα των οπωροκηπευτικών, γενικών κανόνων για τη χορήγηση επιστροφών κατά την εξαγωγή και τα κριτήρια καθορισμού του ύψους τους⁽³⁾, όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2455/72⁽⁴⁾, οι επιστροφές πρέπει να καθορίζονται αφού ληφθούν υπόψη η κατάσταση ή οι προοπτικές εξελίξεως αφενός των τιμών των οπωροκηπευτικών στην αγορά της Κοινότητας και των διαθέσιμων ποσοτήτων, και αφετέρου των εφαρμοζομένων τιμών στο διεθνές εμπόριο· ότι πρέπει να ληφθούν επίσης υπόψη οι δαπάνες που αναφέρονται στο προαναφερθέν άρθρο 2 στοιχείο β), καθώς και ο οικονομικός χαρακτήρας των προβλεπόμενων εξαγωγών·

ότι, σύμφωνα με το άρθρο 3 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2518/69, οι τιμές στην αγορά της Κοινότητας ορίζονται αφού ληφθούν υπόψη οι πλέον ευνοϊκές τιμές για την εξαγωγή· ότι οι τιμές στο διεθνές εμπόριο πρέπει να ορίζονται αφού ληφθούν υπόψη οι τιμές που αναφέρονται στην παράγραφο 2 του ανωτέρω άρθρου·

ότι η κατάσταση στο διεθνές εμπόριο ή οι ειδικές απαιτήσεις ορισμένων αγορών δύναται να καταστήσουν αναγκαία τη διαφοροποίηση της επιστροφής για ένα συγκεκριμένο προϊόν ανάλογα με τον προορισμό του προϊόντος αυτού·

ότι οι τομάτες, τα νωπά λεμόνια, τα νωπά γλυκά πορτοκάλια, τα μήλα, τα ροδάκινα και τα νεκταρίνια των ποιοτικών κατηγοριών «Εξτρα», «I» και «II» των κοινών κανόνων ποιότητας, τα επιτραπέζια σταφύλια των κατηγο-

ριών «Εξτρα» και «I», τα αμύγδαλα, τα φουντούκια καθώς και τα καρύδια με κέλυφος δύναται προς το παρόν να αποτελέσουν αντικείμενο οικονομικά σημαντικών εξαγωγών·

ότι θα πρέπει να τροποποιηθεί η επιστροφή που εφαρμόζεται κατά την εξαγωγή των τοματών προς τη Σουηδία για την περίοδο από την 1η Ιουλίου έως τις 30 Σεπτεμβρίου 1993, σε εκτέλεση της υποχρέωσης που ανελήφθη με τη χώρα αυτή στα πλαίσια της συμφωνίας του 1980⁽⁵⁾·

ότι με τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 990/93 του Συμβουλίου⁽⁶⁾ έχουν απαγορευθεί οι συναλλαγές μεταξύ της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας και της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γιουγκοσλαβίας (Σερβία και Μαυροβούνιο)· ότι η απαγόρευση αυτή δεν εφαρμόζεται σε ορισμένες καταστάσεις όπως εκείνες που απαριθμούνται κατά τρόπο περιοριστικό στα άρθρα 2, 4, 5 και 7· ότι πρέπει, συνεπώς, να ληφθεί αυτό υπόψη κατά τον καθορισμό των επιστροφών·

ότι οι αντιπροσωπευτικές ισοτιμίες της αγοράς που καθορίζονται στο άρθρο 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3813/92 του Συμβουλίου⁽⁷⁾ χρησιμοποιούνται για να μετατραπεί το νόμισμα που εκφράζεται σε νόμισμα των τρίτων χωρών και αποτελούν τη βάση για τον καθορισμό των γεωργικών ισοτιμιών των νομισμάτων των κρατών μελών· ότι οι λεπτομέρειες εφαρμογής και ο καθορισμός των μετατροπών αυτών έχουν καθορισθεί στον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1068/93 της Επιτροπής⁽⁸⁾·

ότι η εφαρμογή των προαναφερθέντων τρόπων υπολογισμού στη σημερινή κατάσταση της αγοράς ή στις προοπτικές εξελίξεώς της, και κυρίως στις τιμές των οπωροκηπευτικών εντός της Κοινότητας και στο διεθνές εμπόριο, οδηγεί στον καθορισμό των επιστροφών σύμφωνα με το παράρτημα του παρόντος κανονισμού·

ότι τα μέτρα που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό είναι σύμφωνα με τη γνώμη της Επιτροπής Διαχειρίσεως Οπωροκηπευτικών,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Οι επιστροφές κατά την εξαγωγή στον τομέα των οπωροκηπευτικών καθορίζονται στο παράρτημα του παρόντος κανονισμού.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει στις 15 Ιουλίου 1993.

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. L 118 της 20. 5. 1972, σ. 1.⁽²⁾ ΕΕ αριθ. L 69 της 20. 3. 1993, σ. 7.⁽³⁾ ΕΕ αριθ. L 318 της 18. 12. 1969, σ. 17.⁽⁴⁾ ΕΕ αριθ. L 266 της 25. 11. 1972, σ. 7.⁽⁵⁾ ΕΕ αριθ. L 194 της 28. 7. 1980, σ. 12.⁽⁶⁾ ΕΕ αριθ. L 102 της 28. 4. 1993, σ. 14.⁽⁷⁾ ΕΕ αριθ. L 387 της 31. 12. 1992, σ. 1.⁽⁸⁾ ΕΕ αριθ. L 108 της 1. 5. 1993, σ. 106.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 9 Ιουλίου 1993.

Για την Επιτροπή
René STEICHEN
Μέλος της Επιτροπής

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

του κανονισμού της Επιτροπής της 9ης Ιουλίου 1993 περί καθορισμού των επιστροφών κατά την εξαγωγή στον τομέα των οπωροκηπευτικών

(Ecu/100 kg καθαρού βάρους)			(Ecu/100 kg καθαρού βάρους)		
Κωδικός προϊόντος	Προορισμός των επιστροφών (1)	Ποσά των επιστροφών (2)	Κωδικός προϊόντος	Προορισμός των επιστροφών (1)	Ποσά των επιστροφών (2)
0702 00 10 100	04	4,50 (3)	0806 10 11 900	—	—
0702 00 10 900	—	—	0806 10 15 200	04	4,84
0702 00 90 100	04	4,50 (3)	0806 10 15 900	—	—
0702 00 90 900	—	—	0806 10 19 200	04	4,84
0802 12 90 000	04	9,67	0806 10 19 900	—	—
0802 21 00 000	04	11,30	0808 10 31 100	—	—
0802 22 00 000	04	21,80	0808 10 31 910	02	8,00
0802 31 00 000	04	14,00	0808 10 31 990	—	—
0805 10 11 200	01	11,00	0808 10 33 100	—	—
0805 10 11 900	—	—	0808 10 33 910	02	8,00
0805 10 15 200	01	11,00	0808 10 33 990	—	—
0805 10 15 900	—	—	0808 10 39 100	—	—
0805 10 19 200	01	11,00	0808 10 39 910	02	8,00
0805 10 19 900	—	—	0808 10 39 990	—	—
0805 10 21 200	01	11,00	0808 10 51 100	—	—
0805 10 21 900	—	—	0808 10 51 910	02	8,00
0805 10 25 200	01	11,00	0808 10 51 990	—	—
0805 10 25 900	—	—	0808 10 53 100	—	—
0805 10 29 200	01	11,00	0808 10 53 910	02	8,00
0805 10 29 900	—	—	0808 10 53 990	—	—
0805 10 31 200	01	11,00	0808 10 59 100	—	—
0805 10 31 900	—	—	0808 10 59 910	02	8,00
0805 10 35 200	01	11,00	0808 10 59 990	—	—
0805 10 35 900	—	—	0808 10 81 100	—	—
0805 10 39 200	01	11,00	0808 10 81 910	02	8,00
0805 10 39 900	—	—	0808 10 81 990	—	—
0805 10 41 200	01	11,00	0808 10 83 100	—	—
0805 10 41 900	—	—	0808 10 83 910	02	8,00
0805 10 45 200	01	11,00	0808 10 83 990	—	—
0805 10 45 900	—	—	0808 10 89 100	—	—
0805 10 49 200	01	11,00	0808 10 89 910	02	8,00
0805 10 49 900	—	—	0808 10 89 990	—	—
0805 20 50 100	—	—	0809 30 10 100	03	5,00
0805 20 50 900	—	—	0809 30 10 900	—	—
0805 30 10 100	04	13,50	0809 30 90 100	03	5,00
0805 30 10 900	—	—	0809 30 90 900	—	—
0806 10 11 200	04	4,84			

(1) Προορισμοί:

01 Αυστρία, Ελβετία, Φινλανδία, Σουηδία, Γροιλανδία, Νορβηγία, Ισλανδία, Μάλτα, Πολωνία, Τσεχική Δημοκρατία, Σλοβακική Δημοκρατία, Ουγγαρία, Ρουμανία, Βουλγαρία, Αλβανία, Εσθονία, Λετονία, Λιθουανία, Αρμενία, Αζερμπαϊτζάν, Λευκορωσία, Γεωργία, Καζακστάν, Κιργιζία, Μολδαβία, Ρωσία, Τατζικιστάν, Τουρμενιστάν, Ουζμπεκιστάν, Βοσνία-Ερζεγοβίνη, Κροατία, Σλοβενία και η πρώην Γιουγκοσλαβική Δημοκρατία της Μακεδονίας,

02 Σουηδία, Νορβηγία, Ισλανδία, Αυστρία, Νήσοι Φερόε, Φινλανδία, Γροιλανδία, Μάλτα, Συρία, Πολωνία, Τσεχική Δημοκρατία, Σλοβακική Δημοκρατία, Ουγγαρία, Ρουμανία, Βουλγαρία, Αλβανία, Εσθονία, Λετονία, Λιθουανία, Αρμενία, Αζερμπαϊτζάν, Λευκορωσία, Γεωργία, Καζακστάν, Κιργιζία, Μολδαβία, Ρωσία, Τατζικιστάν, Τουρμενιστάν, Ουζμπεκιστάν, Ουκρανία, Βοσνία-Ερζεγοβίνη, Κροατία, Σλοβενία, η πρώην Γιουγκοσλαβική Δημοκρατία της Μακεδονίας, Βολιβία, Βραζιλία, Βενεζουέλα, Περού, Παναμάς, Ισημερινός, Κολομβία, χώρες και εδάφη της Αφρικής, εξαιρέσει της Νοτίου Αφρικής, χώρες της Αραβικής Χερσονήσου [Σαουδική Αραβία, Μπαχρέιν, Κατάρ, Σουλτανάτο του Ομάν, Ενωμένα Αραβικά Εμιράτα (Αμπου Νταμπί, Ντουμπάι, Σαργιάχ, Αϊμάν, Ουμ Αλ-Καϊνάν, Ρας Αλ-Κάιμα και Φουγιαράχ), Κουβέιτ και Υεμένη] Ιράν, Ιορδανία, Χονγκ Κονγκ, Σιγκαπούρη, Μαλαισία, Ινδονησία, Ταϊλάνδη και Ταϊβάν.

03 όλοι οι προορισμοί, εκτός της Ελβετίας και της Αυστρίας,

04 όλοι οι προορισμοί.

(2) Οι επιστροφές κατά την εξαγωγή προς την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γιουγκοσλαβίας (Σερβία και Μαυροβούνιο) μπορούν να χορηγηθούν μόνο με την τήρηση των όρων που προβλέπονται από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 990/93.

(3) Κατά την περίοδο από την 1η Ιουλίου έως τις 30 Σεπτεμβρίου 1993 το ποσό της επιστροφής για τις εξαγωγές που πραγματοποιούνται με προορισμό τη Σουηδία, μειώνεται σε 1,16 Ecu/100 kg.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΟΚ) αριθ. 1854/93 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 9ης Ιουλίου 1993

που προσαρμόζει, για την περίοδο εμπορίας 1993/94, την ενίσχυση προσαρμογής και τις συμπληρωματικές ενισχύσεις στη διομηχανία ραφινάρισματος στον τομέα της ζάχαρης

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1785/81 του Συμβουλίου της 30ής Ιουνίου 1981 περί κοινής οργάνωσης της αγοράς στον τομέα της ζάχαρης⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1548/93⁽²⁾, και ιδίως το άρθρο 9 παράγραφος 6 έβδομη περίπτωση,

Εκτιμώντας:

ότι το άρθρο 9 παράγραφος 4β του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1785/81 ορίζει ότι, κατά την περίοδο εμπορίας 1993/94, χορηγείται ως μέτρο παρεμβάσεως ενίσχυση προσαρμογής στη διομηχανία ραφινάρισματος της ακατέργαστης προτιμιακής ζάχαρης από ζαχαροκάλαμο στην Κοινότητα, η οποία ενίσχυση ανέρχεται σε 0,08 Ecu ανά 100 χιλιόγραμμα ζάχαρης εκφρασμένης σε λευκή ζάχαρη· ότι, βάσει των ιδίων διατάξεων, χορηγείται συμπληρωματική ενίσχυση ίση προς το ποσό αυτό κατά τη διάρκεια της ίδιας περιόδου για την ακατέργαστη ζάχαρη ζαχαροκαλάμου που παράγεται στα γαλλικά υπερπόντια διαμερίσματα·

ότι το άρθρο 9 παράγραφος 4β τέταρτο εδάφιο του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1785/81 προβλέπει ότι η ενίσχυση προσαρμογής καθώς και η συμπληρωματική ενίσχυση μπορούν να προσαρμοστούν, για μια καθορισμένη περίοδο εμπορίας, λαμβάνοντας υπόψη, ιδίως, το ποσό της εισφοράς στην αποθεματοποίηση που έχει καθοριστεί γι' αυτήν· ότι το ποσό της εισφοράς στην αποθεματοποίηση για την περίοδο εμπορίας 1993/94 έχει καθοριστεί από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1710/93 της Επιτροπής⁽³⁾ σε 3,50 Ecu ανά 100 χιλιόγραμμα λευκής ζάχαρης· ότι το ποσό αυτό είναι

ανώτερο από εκείνο που εφαρμόστηκε για την περίοδο εμπορίας 1992/93·

ότι, εντούτοις, πρέπει να ληφθεί υπόψη η προσαρμογή της εν λόγω ενισχύσεως που έγινε για τις περιόδους εμπορίας 1990/91, 1991/92 και 1992/93 για να εξουδετερωθούν οι επιπτώσεις των προηγούμενων διαδοχικών μειώσεων των εισφορών αποθεματοποιήσεως επί του περιθωρίου κέρδους του ραφινάρισματος για την περίοδο εμπορίας 1993/94·

ότι οι διατάξεις αυτές πρέπει να εφαρμοσθούν από την αρχή της περιόδου εμπορίας 1993/94, δηλαδή από 1ης Ιουλίου 1993·

ότι τα μέτρα που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό είναι σύμφωνα με τη γνώμη της Επιτροπής Διαχείρισης Ζάχαρης,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Το ποσό της ενισχύσεως προσαρμογής και το ποσό της συμπληρωματικής ενισχύσεως που αναφέρονται αντιστοίχως στο άρθρο 9 παράγραφος 4β δεύτερη και τρίτη περίπτωση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1785/81 καθορίζονται, για την περίοδο εμπορίας 1993/94, σε 0,58 Ecu ανά 100 χιλιόγραμμα ζάχαρης εκφρασμένης σε λευκή ζάχαρη.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την τρίτη ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Εφαρμόζεται από την 1η Ιουλίου 1993.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 9 Ιουλίου 1993.

Για την Επιτροπή

René STEICHEN

Μέλος της Επιτροπής

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. L 177 της 1. 7. 1981, σ. 4.⁽²⁾ ΕΕ αριθ. L 154 της 25. 6. 1993, σ. 10.⁽³⁾ ΕΕ αριθ. L 159 της 1. 7. 1993, σ. 83.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΟΚ) αριθ. 1855/93 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 9ης Ιουλίου 1993

περί καθορισμού των εισφορών κατά την εισαγωγή για τη λευκή ζάχαρη και την ακατέργαστη ζάχαρη

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1785/81 του Συμβουλίου της 30ής Ιουνίου 1981 περί κοινής οργανώσεως αγοράς στον τομέα της ζάχαρης ⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1548/93 ⁽²⁾, και ιδίως το άρθρο 16 παράγραφος 8,τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3813/92 του Συμβουλίου της 28ης Δεκεμβρίου 1992 σχετικά με τη λογιστική μονάδα και τις τιμές μετατροπής που εφαρμόζονται στα πλαίσια της κοινής γεωργικής πολιτικής ⁽³⁾, και ιδίως το άρθρο 5,

Εκτιμώντας:

ότι οι εισφορές που εφαρμόζονται κατά την εισαγωγή της λευκής ζάχαρης και της ακατέργαστης ζάχαρης έχουν καθορισθεί από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1695/93 της Επιτροπής ⁽⁴⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1821/93 ⁽⁵⁾,

ότι η εφαρμογή των κανόνων και των λεπτομερειών που αναφέρονται στον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1695/93 της

Επιτροπής στα στοιχεία που διαθέτει η Επιτροπή, οδηγεί στην τροποποίηση των εισφορών που ισχύουν σήμερα σύμφωνα με το παράρτημα του παρόντος κανονισμού.

ότι για να μπορέσει να λειτουργήσει κανονικά το καθεστώς των εισφορών, πρέπει να χρησιμοποιείται για τον υπολογισμό τους η αντιπροσωπευτική τιμή της αγοράς που έχει διαπιστωθεί κατά την περίοδο αναφοράς της 8ης Ιουλίου 1993, όσον αφορά τα κυμαινόμενα νομίσματα,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Οι εισφορές κατά την εισαγωγή, που αναφέρονται στο άρθρο 16 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1785/81, για την ακατέργαστη ζάχαρη αντιπροσωπευτικού ποιοτικού τύπου και για τη λευκή ζάχαρη, καθορίζονται στο παράρτημα.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει στις 10 Ιουλίου 1993.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 9 Ιουλίου 1993.

Για την Επιτροπή

René STEICHEN

Μέλος της Επιτροπής

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. L 177 της 1. 7. 1981, σ. 4.⁽²⁾ ΕΕ αριθ. L 154 της 25. 6. 1993, σ. 10.⁽³⁾ ΕΕ αριθ. L 387 της 31. 12. 1992, σ. 1.⁽⁴⁾ ΕΕ αριθ. L 159 της 1. 7. 1993, σ. 40.⁽⁵⁾ ΕΕ αριθ. L 166 της 8. 7. 1993, σ. 29.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

του κανονισμού της Επιτροπής της 9ης Ιουλίου 1993 περί καθορισμού των εισφορών κατά την εισαγωγή για τη λευκή ζάχαρη και την ακατέργαστη ζάχαρη

(Ecu/100 kg)

Κωδικός ΣΟ	Εισφορά (¹)
1701 11 10	34,27 (¹)
1701 11 90	34,27 (¹)
1701 12 10	34,27 (¹)
1701 12 90	34,27 (¹)
1701 91 00	43,09
1701 99 10	43,09
1701 99 90	43,09 (²)

(¹) Το ποσό της εισφοράς που εφαρμόζεται υπολογίζεται σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 2 ή 3 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 837/68 της Επιτροπής.

(²) Σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 16 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1785/81, το ποσό αυτό εφαρμόζεται επίσης στη ζάχαρη που έχει ληφθεί από λευκή ζάχαρη και ακατέργαστη ζάχαρη και στην οποία έχουν προστεθεί ουσίες εκτός των αρωματικών ή των χρωστικών.

(³) Δεν εφαρμόζονται εισφορές κατά την εισαγωγή προϊόντων καταγωγής των ΥΧΕ σύμφωνα με το άρθρο 101 παράγραφος 1 της απόφασης 91/482/ΕΟΚ.

II

(Πράξεις για την ισχύ των οποίων δεν απαιτείται δημοσίευση)

ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 17ης Ιουνίου 1993

περί εκδόσεως πιστοποιητικών εισαγωγής για τα προϊόντα του τομέα του βοείου κρέατος καταγωγής Μποτσουάνας, Κένυας, Μαδαγασκάρης, Σουαζιλάνδης, Ζιμπάμπουε και Ναμίμπια

(93/390/ΕΟΚ)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 715/90 του Συμβουλίου της 5ης Μαρτίου 1990 σχετικά με το καθεστώς που εφαρμόζεται σε γεωργικά προϊόντα και σε ορισμένα εμπορεύματα που προκύπτουν από τη μεταποίηση γεωργικών προϊόντων, καταγωγής των κρατών ΑΚΕ ή των υπερπόντιων χωρών και εδαφών⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 444/92⁽²⁾, και ιδίως το άρθρο 27,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2377/80 της Επιτροπής της 4ης Σεπτεμβρίου περί καθορισμού των ειδικών λεπτομερειών εφαρμογής του καθεστώτος των πιστοποιητικών εισαγωγής και εξαγωγής στον τομέα του βοείου κρέατος⁽³⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3662/92⁽⁴⁾, και ιδίως το άρθρο 15 παράγραφος 6 στοιχείο β) σημείο i),

Εκτιμώντας:

ότι ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 715/90 προβλέπει τη δυνατότητα εκδόσεως πιστοποιητικών εισαγωγής για προϊόντα του τομέα του βοείου κρέατος· ότι, εντούτοις, οι εισαγωγές πρέπει να πραγματοποιούνται εντός των ορίων των ποσοτήτων που προβλέπονται για καθεμία από αυτές τις χώρες εξαγωγής·

ότι οι αιτήσεις των πιστοποιητικών που υποβλήθηκαν από την 1η έως τις 10 Ιουνίου 1993 για αποστεωμένο κρέας

σύμφωνα με το άρθρο 15 παράγραφος 1 στοιχείο β) του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2377/80, δεν υπερβαίνουν για τα προϊόντα καταγωγής Μποτσουάνας, Κένυας, Μαδαγασκάρης, Σουαζιλάνδης, Ζιμπάμπουε και Ναμίμπια τις ποσότητες που διατίθενται για τις χώρες αυτές· ότι είναι εφεξής δυνατόν να εκδοθούν πιστοποιητικά εισαγωγής για τις ζητούμενες ποσότητες·

ότι είναι σκόπιμο να καθοριστούν οι υπόλοιπες ποσότητες για τις οποίες μπορούν να υποβληθούν αιτήσεις πιστοποιητικών από την 1η Ιουλίου 1993, στα πλαίσια της συνολικής ποσότητας 52 100 τόνων·

ότι είναι χρήσιμο να υπενθυμιστεί ότι η απόφαση αυτή δεν θίγει την οδηγία 72/462/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 12ης Δεκεμβρίου 1972 περί των υγειονομικών προβλημάτων και των υγειονομικών μέτρων κατά τις εισαγωγές ζώων του βοείου και χοιρείου είδους και των νωπών κρεάτων προελεύσεως τρίτων χωρών⁽⁵⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1601/92⁽⁶⁾,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Τα ακόλουθα κράτη μέλη εκδίδουν στις 21 Ιουνίου 1993 πιστοποιητικά εισαγωγής για αποστεωμένο κρέας, τα οποία αφορούν προϊόντα που υπάγονται στον τομέα του βοείου κρέατος καταγωγής ορισμένων κρατών της Αφρικής, της Καραϊβικής και του Ειρηνικού Ωκεανού, για τις ακόλουθες ποσότητες και χώρες καταγωγής:

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. L 84 της 30. 3. 1990, σ. 85.

⁽²⁾ ΕΕ αριθ. L 52 της 27. 2. 1992, σ. 7.

⁽³⁾ ΕΕ αριθ. L 241 της 13. 9. 1980, σ. 5.

⁽⁴⁾ ΕΕ αριθ. L 370 της 19. 12. 1992, σ. 43.

⁽⁵⁾ ΕΕ αριθ. L 302 της 31. 12. 1972, σ. 28.

⁽⁶⁾ ΕΕ αριθ. L 173 της 27. 6. 1992, σ. 13.

Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας:

- 840,00 τόνοι καταγωγής Μποτσουάνας,
- 30,00 τόνοι καταγωγής Μαδαγασκάρης,
- 395,00 τόνοι καταγωγής Ζιμπάμπουε,
- 340,00 τόνοι καταγωγής Ναμίμπιας.

Ελληνική Δημοκρατία:

- 45,00 τόνοι καταγωγής Μαδαγασκάρης.

Ιταλική Δημοκρατία:

- 70,00 τόνοι καταγωγής Μαδαγασκάρης.

Βασίλειο Κάτω Χωρών:

- 602,00 τόνοι καταγωγής Μποτσουάνας,
- 135,00 τόνοι καταγωγής Μαδαγασκάρης.

Ηνωμένο Βασίλειο:

- 1 710,00 τόνοι καταγωγής Μποτσουάνας,
- 127,00 τόνοι καταγωγής Σουαζιλάνδης,
- 710,00 τόνοι καταγωγής Ζιμπάμπουε,
- 530,00 τόνοι καταγωγής Ναμίμπιας.

Άρθρο 2

Οι αιτήσεις πιστοποιητικών μπορούν να υποβάλλονται σύμφωνα με το άρθρο 15 παράγραφος 6 στοιχείο β) σημείο ii) του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2377/80, κατά τη διάρκεια των δέκα πρώτων ημερών του Ιουλίου 1993, για τις ακόλουθες ποσότητες βοείου αποστεωμένου κρέατος:

— Μποτσουάνα:	10 991,00 τόνοι,
— Κένυα:	142,00 τόνοι,
— Μαδαγασκάρη:	6 861,70 τόνοι,
— Σουαζιλάνδη:	2 938,00 τόνοι,
— Ζιμπάμπουε:	4 161,90 τόνοι,
— Ναμίμπια:	9 813,00 τόνοι.

Άρθρο 3

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται σε όλα τα κράτη μέλη.

Βρυξέλλες, 17 Ιουνίου 1993.

Για την Επιτροπή

René STEICHEN

Μέλος της Επιτροπής

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 9ης Ιουλίου 1993

περί προσαρμογής, για την περίοδο εμπορίας 1993/94, της ενισχύσεως προσαρμογής στην πορτογαλική βιομηχανία ραφινάρισματος ακατέργαστης ζάχαρης που εισάγεται από τρίτες χώρες με μειωμένη εισφορά στην Πορτογαλία

(Το κείμενο στην πορτογαλική γλώσσα είναι το μόνο αυθεντικό)

(93/391/EOK)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1785/81 του Συμβουλίου της 30ής Ιουνίου 1981 περί κοινής οργάνωσης της αγοράς στον τομέα της ζάχαρης⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1548/93⁽²⁾, και ιδίως το άρθρο 9 παράγραφος 6 έβδομη περίπτωση,

Εκτιμώντας:

ότι το άρθρο 9 παράγραφος 4γ του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1785/81 προβλέπει ότι κατά τη διάρκεια της περιόδου εμπορίας 1993/94 χορηγείται, ως μέτρο παρεμβάσεως ενίσχυση προσαρμογής στη βιομηχανία ραφινάρισματος ακατέργαστης ζάχαρης που εισάγεται στην Πορτογαλία με μειωμένη εισφορά κατ' εφαρμογή του άρθρου 16α του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1785/81 και ραφινάρεται στην Πορτογαλία· ότι η ενίσχυση αυτή ανέρχεται σε 0,08 Ecu ανά 100 χιλιόγραμμα ζάχαρης εκφρασμένης σε λευκή ζάχαρη για τις ποσότητες που εισάγονται με τον τρόπο αυτό και ραφινάρονται στην Πορτογαλία· ότι οι ποσότητες της ακατέργαστης ζάχαρης που εισάγονται με μειωμένη εισφορά είναι εκείνες που αναφέρονται στο άρθρο 16α παράγραφοι 1 και 2 και των οποίων η εισαγωγή με μειωμένη εισφορά επιτρέπεται για τη σχετική περίοδο εμπορίας·

ότι το άρθρο 9 παράγραφος 4γ τρίτο εδάφιο του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1785/81 προβλέπει ότι η ενίσχυση προσαρμογής μπορεί να προσαρμοστεί, για δεδομένη περίοδο εμπορίας, λαμβάνοντας ειδικότερα υπόψη το ποσό της εισφοράς αποθεματοποίησης που έχει καθοριστεί γι' αυτήν· ότι, μολονότι η ζάχαρη που εισάγεται στην Πορτογαλία με μειωμένη εισφορά δεν επιβαρύνεται με το ποσό της εισφοράς αποθεματοποίησης δεδομένης της ποσότητας αυτής της ραφινάρισμένης ζάχαρης, η εν λόγω εισφορά αποτελεί καθοριστικό παράγοντα για τις τιμές του συνόλου της αγοράς της λευκής ζάχαρης και συνεπώς και για το περιθώριο κέρδους των πορτογαλικών βιομηχανιών ραφινάρισματος·

ότι το ποσό της εισφοράς αποθεματοποίησης για την περίοδο εμπορίας 1993/94 έχει καθοριστεί με τον κανονισμό

αριθ. 1710/93 της Επιτροπής⁽³⁾ σε 3,50 Ecu ανά 100 χιλιόγραμμα λευκής ζάχαρης· ότι το ποσό αυτό είναι ανώτερο από εκείνο που εφαρμόστηκε για την περίοδο εμπορίας 1992/93·

ότι, εντούτοις, πρέπει να ληφθεί υπόψη η προσαρμογή της εν λόγω ενισχύσεως που έγινε για τις περιόδους εμπορίας 1990/91, 1991/92 και 1992/93 για να εξουδετερωθούν οι επιπτώσεις των προηγούμενων διαδοχικών μειώσεων και εισφορών αποθεματοποίησης επί του περιθωρίου κέρδους του ραφινάρισματος για την περίοδο εμπορίας 1993/94·

ότι τα μέτρα που προβλέπονται στην παρούσα απόφαση είναι σύμφωνα με τη γνώμη της Επιτροπής Διαχείρισης Ζάχαρης,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Το ποσό της ενισχύσεως προσαρμογής που αναφέρεται στο άρθρο 9 παράγραφος 4γ δεύτερο εδάφιο του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1785/81 καθορίζεται, για την περίοδο εμπορίας 1993/94, σε 0,58 Ecu ανά 100 χιλιόγραμμα ζάχαρης εκφρασμένης σε λευκή ζάχαρη.

Άρθρο 2

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στην Πορτογαλική Δημοκρατία.

Βρυξέλλες, 9 Ιουλίου 1993.

Για την Επιτροπή

René STEICHEN

Μέλος της Επιτροπής

(¹) ΕΕ αριθ. L 177 της 1. 7. 1981, σ. 4.

(²) ΕΕ αριθ. L 154 της 25. 6. 1993, σ. 10.

(³) ΕΕ αριθ. L 159 της 1. 7. 1993, σ. 83.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 9ης Ιουλίου 1993

για την κατάργηση της απόφασης 93/358/ΕΟΚ του Συμβουλίου που επιτρέπει στα κράτη μέλη να προβλέπουν παρεκκλίσεις από ορισμένες διατάξεις της οδηγίας 77/93/ΕΟΚ όσον αφορά την ξυλεία κωνοφόρων (Coniferales), εκτός από την ξυλεία της THUJA L., PINUS L. και τα μείγματα με PINUS L., καταγωγής Καναδά

(93/392/ΕΟΚ)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας,

την οδηγία 77/93/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 21ης Δεκεμβρίου 1976 περί των μέτρων προστασίας κατά της εισαγωγής στην Κοινότητα οργανισμών επιβλαβών για τα φυτά ή τα φυτικά προϊόντα και κατά της εξάπλωσής τους στο εσωτερικό της Κοινότητας⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 93/19/ΕΟΚ⁽²⁾, και ιδίως το άρθρο 15 παράγραφος 3,

την οδηγία 93/358/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 26ης Μαΐου 1993 που επιτρέπει στα κράτη μέλη να προβλέπουν παρεκκλίσεις από ορισμένες διατάξεις της οδηγίας 77/93/ΕΟΚ του Συμβουλίου όσον αφορά την ξυλεία κωνοφόρων (Coniferales) εκτός από την ξυλεία της THUJA L., PINUS L. και τα μείγματα με PINUS L., καταγωγής Καναδά⁽³⁾, και ιδίως το άρθρο 3 δεύτερη φράση,

Εκτιμώντας:

ότι, με την οδηγία 93/358/ΕΟΚ, επιτράπη στα κράτη μέλη να προβλέπουν, υπό ορισμένους όρους, παρεκκλίσεις από ορισμένους γενικούς κανόνες της οδηγίας 77/93/ΕΟΚ όσον αφορά την ξυλεία κωνοφόρων πλην της ξυλείας της THUJA L., PINUS L. και τα μείγματα με PINUS L., καταγωγής Καναδά·

ότι, από τους όρους που πρέπει να τηρηθούν, συνεπάγεται ότι η ξυλεία πρέπει να έχει πλήρως αποφλοιωθεί, να μην περιλαμβάνει καμία οπή σκωλήκων και να συνοδεύεται από τυποποιημένο «πιστοποιητικό αποφλοιώσεως και ελέγχου για οπές σκωληκίασης» που πιστοποιεί τη συμφωνία της ξυλείας με τους απαιτούμενους κανόνες·

ότι το Ηνωμένο Βασίλειο πληροφόρησε την Επιτροπή, στις 17 Ιουνίου 1993, για δύο περιπτώσεις προσφάτου διαπιστώσεως σκωλήκων του είδους MONOCHAMUS (μη Ευρωπαϊκό) επί δύο παραδόσεων ξυλείας πικέας αφενός και μείγματος πικέας, πεύκου και ελάτης αφετέρου, αμφοτέρων καταγωγής Québec (Καναδάς)· ότι, αν και οι δύο παραδόσεις συνοδεύονταν από το προαναφερθέν πιστοποιητικό, περιείχαν πακέτα και σανίδες στα οποία υπήρχαν οπές σκωλήκων, η μία δε εξ αυτών περιείχε ξυλεία πλημμελώς αποφλοιωμένη·

ότι είναι συνεπώς δυνατόν ν' αποφανθεί κανείς ότι δεν είχαν τηρηθεί οι όροι της άδειας·

ότι, σύμφωνα με τις διατάξεις της αποφάσεως που παρέχει την άδεια, η τελευταία πρέπει ν' ανακληθεί πριν από την ημερομηνία της κανονικής λήξεως·

ότι πρέπει, εντούτοις, να επιτραπεί η είσοδος στην Κοινότητα αποστολών που είχαν αποσταλεί κατά τη στιγμή ενάρξεως ισχύος της παρούσας απόφασης, υπό τον όρο ότι θα διενεργηθεί σχολαστική εξέταση κατά την έννοια του άρθρου 12 της οδηγίας 77/93/ΕΟΚ και ότι από τον έλεγχο αυτό θα διαπιστωθεί η συμφωνία με τους όρους της άδειας·

ότι τα μέτρα που προβλέπονται στην παρούσα απόφαση είναι σύμφωνα με τη γνώμη της Μόνιμης Φυτογυειονομικής Επιτροπής,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

1. Ανακαλείται η άδεια που παρέχεται στο άρθρο 1 της απόφασης 93/358/ΕΟΚ.

2. Τα κράτη μέλη μπορούν, ωστόσο, να χρησιμοποιήσουν την άδεια όσον αφορά τις αποστολές που δεν φορτώθηκαν μετά την ημερομηνία ανακοινώσεως της παρούσας απόφασης και φθάνουν πριν από τις 15 Αυγούστου 1993 στον τόπο προορισμού της Κοινότητας που ορίζεται από τα κράτη μέλη, υπό τον όρο ότι σε κάθε αποστολή διενεργείται σχολαστικός έλεγχος κατά την έννοια του άρθρου 12 της οδηγίας 77/93/ΕΟΚ, με τη συνδρομή των εμπειρογνομόνων που αναφέρονται στο άρθρο 19α της εν λόγω οδηγίας και σύμφωνα με τη διαδικασία που καθορίζεται σ' αυτό και ότι από την εξέταση αυτή διαπιστώνεται η πλήρης συμφωνία με τους όρους χορηγήσεως της άδειας.

3. Οι τόποι προορισμού που αναφέρονται στην παράγραφο 2 ανακοινώνονται στην Επιτροπή και σε άλλα κράτη μέλη.

Άρθρο 2

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Βρυξέλλες, 9 Ιουλίου 1993.

Για την Επιτροπή

René STEICHEN

Μέλος της Επιτροπής

(1) ΕΕ αριθ. L 26 της 31. 1. 1977, σ. 20.

(2) ΕΕ αριθ. L 96 της 22. 4. 1993, σ. 33.

(3) ΕΕ αριθ. L 148 της 19. 6. 1993, σ. 37.